

Országgyűlési Napló

Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Tiba István, Tordai Bence*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	18327
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Burány Sándor</i> (Párbeszéd)	18327
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	18329
<i>Ungár Péter</i> (LMP)	18330
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	18332
<i>Varju László</i> (DK)	18334
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	18335
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	18337
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	18339
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	18341
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	18343
<i>Dr. Semjén Zsolt</i> (KDNP)	18345
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	18346
<i>Kocsis Máté</i> (Fidesz)	18348
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	18350
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	18351

Azonnali kérdések és válaszok órája

<i>Jakab Péter</i> (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről Miniszterelnök Úr?” címmel	18352
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök.....	18352
Viszonzás:	
<i>Jakab Péter</i> (Jobbik)	18353
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök	18354
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Aktuális kérdésekről” címmel	18354
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök.....	18355
Viszonzás:	
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP).....	18356
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök	18356
<i>Sebián-Petrovszki László</i> (DK) - a miniszterelnöknek - „Önök már a saját Alkotmánybíróságuknak se tudnak megfelelni?” címmel.....	18357
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök.....	18358
Viszonzás:	
<i>Sebián-Petrovszki László</i> (DK).....	18358
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök	18358
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP) - a miniszterelnöknek - „Ki vállalja a felelősséget Miniszterelnök úr?” címmel... ..	18359
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök.....	18360
Viszonzás:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	18361
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök	18361
<i>Szabó Tímea</i> és <i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mi folyik itt?” címmel	18362
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök.....	18363
Viszonzás:	
<i>Szabó Tímea</i> (Párbeszéd).....	18363
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök	18364
<i>Dunai Mónika</i> (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszterének - „Milyen felelősség helyeződik a koronavírus elleni védekezésben az intézményfenntartó önkormányzatokra?” címmel	18365

Dr. Kásler Miklós , az emberi erőforrások minisztere	18366
Viszonzválasz:	
Dunai Mónika (Fidesz).....	18366
Dr. Kásler Miklós , az emberi erőforrások minisztere.....	18367
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?” címmel.....	18367
Orbán Viktor miniszterelnök.....	18368
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik)	18368
Orbán Viktor miniszterelnök	18369
Hollik István (KDNP) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Mit tesz a kormány a határon túli magyarságért?” címmel	18370
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	18370
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP)	18371
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	18372
Székely Sándor (független) - a miniszterelnöknek - „Mikor fizetnek a munka nélküli jövedelmük után a tőkésék?” címmel	18372
Orbán Viktor miniszterelnök.....	18373
Viszonzválasz:	
Székely Sándor (független).....	18373
Orbán Viktor miniszterelnök	18374
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mindenki hazudik csak Önök nem? 2.” címmel.....	18374
Dr. Kásler Miklós , az emberi erőforrások minisztere	18375
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	18376
Dr. Kásler Miklós , az emberi erőforrások minisztere.....	18376
Varju László (DK) - a miniszterelnöknek - „Mikor veszi ki a kormány a részét a védekezés költségeiből?” címmel.....	18377
Orbán Viktor miniszterelnök.....	18377
Viszonzválasz:	
Varju László (DK)	18378
Orbán Viktor miniszterelnök	18378
Csárdi Antal (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Kik láthatatlanok a kormánynak?” címmel	18379
Dr. Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter	18380
Viszonzválasz:	
Csárdi Antal (LMP).....	18381
Dr. Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter	18381
Szabó Tímea és Tordai Bence (Párbeszéd) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mi folyik itt?” címmel.....	18382
Dr. Kásler Miklós , az emberi erőforrások minisztere	18382
Viszonzválasz:	
Szabó Tímea (Párbeszéd).....	18383
Dr. Kásler Miklós , az emberi erőforrások minisztere.....	18383
Böröcz László (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Miként veszik ki részüket a válságkezelésből az ellenzéki vezetési önkormányzatok?” címmel.....	18383
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	18384
Viszonzválasz:	
Böröcz László (Fidesz).....	18385
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	18385

Dr. Lukács László György és Csányi Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mit gondol erről, Miniszter úr?” címmel.....	18386
Dr. Kásler Miklós , az emberi erőforrások minisztere	18387
Viszontválasz:	
Csányi Tamás (Jobbik)	18387
Dr. Kásler Miklós , az emberi erőforrások minisztere.....	18388

Dr. Simicskó István (KDNP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Hogyan érinti a helyközi közösségi közlekedést a korlátozások feloldása?” címmel.....	18388
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	18389
Viszontválasz:	
Dr. Simicskó István (KDNP)	18390
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	18390

Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Hogyan oldják meg?” címmel	18391
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	18392
Viszontválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	18392
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	18393

Bósz Anett (DK) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Jövő héten ki lesz a soros?” címmel	18393
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	18394
Viszontválasz:	
Bósz Anett (DK)	18395
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	18395

Napirend utáni felszólalások:

Dúró Dóra (független)	18396
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	18397
Dr. Simicskó István (KDNP)	18399
Sneider Tamás (Jobbik)	18400
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	18402
Magyar Zoltán (Jobbik)	18404
Varju László (DK)	18406
Hajdu László (DK)	18407
Varga Zoltán (DK)	18408
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	18410

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	18412
Az ülés bezárása	18412

Az ülésen jelen volt:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, KOVÁCS PÁL államtitkár, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. KÁSLER MIKLÓS emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN államtitkár, DR. BÓKA JÁNOS igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
27. ülésnapja
2020. május 25-én, hétfőn
(11.00 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Tiba István és Tordai Bence)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 27. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatnom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és a később érkező Tordai Bence jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően kétórányi időtartamban az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Burány Sándor képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Képviselő úr, ön é a szó.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A járvány kitörésekor pontosan tudtuk, hogy kettős feladat fog előttünk állni. Az elsődleges cél természetesen az emberek egészségének és életének megvédeése. De ezzel párhuzamosan van egy másik nagyon fontos cél, az emberek munkájának, egzisztenciájának, jövedelmének, életszínvonalának megvédeése, megőrzése.

Most, hogy talán a nehezén túl vagyunk, megállapíthatjuk, hogy az első cél elérése sikerülni látszik, Kelet-Európa más országaihoz hasonlóan Magyarországon sem vált tömegessé a fertőzöttség; igaz, ha a fertőzöttek számához viszonyítjuk az elhunytak számát, akkor erre az adatra egyáltalán nem lehetünk büszkék. Arra sem lehetünk büszkék, hogy minden jel szerint a kórházak élen jártak a fertőzések terjesztésében, és a munkájukhoz nem kaptak kellő segítséget, hiszen ha kezdettől fogva a kellő mennyiségű védőfelszerelés rendelkezésre állt volna, ha kezdettől fogva tesztelték, szűrték volna a vírusra a kórházban dolgozókat, az onnan kikerülő betegeket, akkor még eredményesebb lehetett volna ez a küzdelem.

De ahogy az előbb említettem, kezdettől fogva tisztában lehetünk azzal is, hogy ez a járvány a munkahelyekre is súlyos csapást fog mérni. Hetek óta beszélünk arról, hogy a munkanélküliség várhatóan meg fog ugrani Magyarországon. Mindenféle elemzések, feltételezések, szakértői becslések álltak ehhez rendelkezésre korábban, sajnos a nemrég publikált KSH-adatok igazolták a pesszimista várakozásokat. Maga a KSH egy előzetes grafikonban ismerte be, hogy áprilisban brutálisan megugrott a munkanélküliség, a munkanélküliek száma a KSH hivatalos adata

szerint is megközelítette a 430 ezer főt. Azt lehet mondani tehát, hogy jóval több mint 400 ezer embernek nincs munkája Magyarországon, és azt is hozzá lehet tenni, hogy sok tízezren a járványnak köszönhetően veszítették el a munkájukat, és nem valami más sorscsapás vagy a gazdaság egyéb állapota miatt.

Ezért kértük, követeltük a kormánytól az elmúlt hetekben, hogy fordítson sokkal több erőfeszítést és erőforrást a munkahelyek megvédésére és a bajba került emberek megsegítésére. Bár kormánykijelentésekben nem szűkölködtünk, de az intézkedések nagyságrendjét tekintve sajnos Európa után kullogunk. Európa után kullogunk a munkahelyek megvédésében, a munkahelyek megvédésére fordított állami támogatásban, és azt is hozzá kell ehhez tennem, hogy sajnos Európa egyik legrosszabb, ha nem a legrosszabb munkanélkülieket ellátó rendszerével szembe-sülnek azok, akik ezekben a hetekben, hónapokban elvesztették az állásukat.

Magyarországon papíron három hónapig jár a munkát keresők álláskereső járadéka, de ez gyakorlatilag egy felső határ, hiszen nagyon sok részmunkaidős, szürkén vagy feketén foglalkoztatott ember ezt egyáltalán nem tudja igénybe venni, nemhogy a korábban, az Orbán-kormányt megelőző időszakban jellemző kilenc hónapos álláskereső járadékra lennének jogosultak.

Bár maga a kormányfő azt mondta, hogy három hónapon belül mindenkinek lesz munkája - ezt itt, az Országgyűlésben jelentette ki Orbán Viktor miniszterelnök -, de a kormány saját számai ezt cáfolják. A kormány saját számainak tartalmazó úgynevezett konvergenciaprogram még a jövő évben is komoly munkanélküliséggel számol, szó nincs arról, hogy három hónap múlva az embereknek valamilyen módon, vagy a piacról, vagy az állami segítség révén lenne állásuk. Arról nem is beszélve, hogy egyre inkább látszik, hogy az állami segítség közmunkaprogramot jelent, ennek egy 2.0-s verzióját, márpedig pontosan tudjuk, hogy a közmunkaprogram Magyarországon arra ugyan alkalmas, hogy papíron megteremtse a foglalkoztatottságot, de nem alkalmas arra, hogy az emberek ebből a jövedelemből meg tudjanak élni.

Összegezve tehát: változatlanul azt kérjük, sőt követeljük a kormánytól, hogy a munkahelyek védelmére Európa országainak nagy részéhez hasonló, komoly támogatást fordítson, ne néhány céget mentsen meg, hanem a munkahelyek nagy részét, és a munkájukat a járvány miatt elveszítették számára meg adjon olyan munkanélküliségi ellátást, olyan álláskeresői járadékot, amellyel nemcsak munkát tudnak keresni maguknak, de ezt a nehéz időszakot át is tudják vészelni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps a Párbeszéd padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Schanda Tamás János államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Ön é a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A koronavírus-járvány valóban régen nem látott kihívások elé állította a világot, benne egész Európát. Örömmel jelenthetjük, hogy Magyarország idejekorán megtette a szükséges lépéseket az emberi élet és az egészség védelme érdekében. A védekezés eredményességében azt is láthatjuk most már, hogy Magyarország más, jobb anyagi helyzetben lévő országokat is felülmúlt. Öröm volt tapasztalni azt is, hogy szinte mindenki összefogott, és segítette egymást a bajban, leszámítva egyébként a baloldalt, amely kihúzta magát a közös védekezésből. Örülök, hogy ma ön is elismerte a védekezés sikerességét, reméljük, hogy ezt egy bocsánatkérésrel is kiegészíti majd. *(Burány Sándor közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ha már az egészségügyet említette, arról se feledkezzünk el, hogy amikor ön országgyűlési képviselő volt a szocialista kormányok alatt, akkor a baloldali kormányok minden nyolcadik működő ágyat megszüntettek a kórházakban. 650 milliárd forintot vettek el az egészségügytől, valamint több ezer orvost és 6000 egészségügyi dolgozót bocsátottak el. Gondoljunk csak bele abba, hogy mi lett volna ebben az országban, ha a baloldal folytatta volna 2010 után is a kormányzásnak nevezett átokfutást, amit az egészségügyben is végzett! Akkor bizony, ma esélyünk sem lett volna felvenni a harcot a járvánnyal szemben. Ebben van önnek személyes felelőssége, ezért is jöhetne még egy második bocsánatkérés. *(Burány Sándor: Ugyan miért, államtitkár úr?)*

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy arra is felhívjam a figyelmet, hogy az életvédelmi intézkedésekkel párhuzamosan elkezdtünk rögtön dolgozni a vírus okozta gazdasági nehézségek megfékezésén és a magyar emberek munkahelyeinek a megvédésén. Hazánk történetének legnagyobb gazdaságvédelmi akciótervét indította el a kormány, amely a GDP közel 20 százalékát csoportosítja át gazdaságvédelemre, munkahelyvédelemre és munkahelyteremtésre, és ez európai összehasonlításban is kimagasló.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány továbbra is azon dolgozik, hogy minél több munkahelyet megvédjen, és annyi új munkahelyet teremtsen, amennyit a járvány tönkretett. Ennek érdekében pedig számtalan gazdaságvédelmi intézkedésről döntött a kormány, többek között a munkahelyvédelmi bértámogatásról, amelyre eddig több mint kilencezer, 9047 vállalkozás adott be pályázatot, és 119 914 főnek tudunk ennek segítségével a jelenlegi pillanatig segíteni.

(11.10)

Tisztelt Képviselő Úr! Ezt még kiegészíti a kutatás-fejlesztési és innovációs területen működő, szintén bértámogatási program, amelynek a keretében 10 039 magasan képzett mérnök, kutató, informatikus megtartását teszi lehetővé a nemzeti kormány ezen intézkedése.

Tisztelt Képviselő Úr! Emellett jelentős, százmilliárdos nagyságrendű fejlesztések járulnak hozzá a Külügyminisztérium szervezésében, amelyek szintén munkahelyvédelemről, munkaerő-megtartásról és új munkahelyek létrehozásáról szólnak. Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy arra is felhívjam a figyelmet, hogy létrehoztuk a munkahelyteremtő bértámogatási programot, amelynek segítségével akár 70 ezer álláskeresőnek is tudunk támogatást és segítséget nyújtani, hogy ők a piacon olyan munkát tudjanak végezni, amire büszkék lehetnek.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy végezve túl arra is felhívjam a figyelmet, hogy ismerjük az önök javaslatait, ismerjük azokat a javaslatokat, amelyek a segélyezésről, vagy ahogy önök hívják, alapjövedelemről szólnak. Ezek a javaslatok államesődhöz vezetnének Magyarországon. Jól láttuk, hogy ezek a javaslatok nem működtek korábban sem. Tisztelt Képviselő Úr! Ha megnézzük az önök programját, a Párbeszéd programját, akkor láthatjuk, hogy pontosan ezek mit jelentenek, és honnan fedeznék ezeket a költségeket. Önök megnövelnék a magyar családoknak az adóterheit, eltörölnék a kedvezményeiket, adókat akarnak emelni, növelnék a személyi jövedelemadót, a társasági adót, a jövedéki adót, új adóformákat vezetnének be, mint a vagyoadó és az örökösödési adó. Igen, önök leírták, hogy még a halált is meg akarják adóztatni Magyarországon.

Tisztelt Képviselő úr! Önök progresszívnek gondolják magukat, de továbbra is csak csupán nettó kommunisták. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2011-ben Orbán Viktor azt mondta, hogy a jóléti államok helyett a munka-alapú társadalmi rendszerre lesz szükség Európában. Szerintem abban konszenzus van a Házban, hogy ez a mondat jelenti az orbáni társadalmpolitika alapjait, ez az elmúlt tíz év filozófiai alapja. Az is szerintem egyetértésre adhat okot, hogy a járványhelyzet megmutatta, hogy azok az emberek, akik a gondoskodó munkát végzik az államnak, nagyon is fontosak, krízishelyzetben elsősorban rájuk tudunk számítani, és szerintem innen is fontos, hogy ismételten megköszönjük azt a munkát, amit az elmúlt hónapokban végeztek.

Ugyanakkor a köszönet és a megbecsülés önmagában nem elegendő. Ezek az emberek, akik a gondoskodó munkát végzik, a legkevésbé jól megfizetett emberek, a legrosszabbul megfizetett emberek szinte ma Magyarországon. Eleve sokat elmond az Orbán-kormány politikájáról, hogy az állam az egyik legrosszabb munkáltató. Különösen így van ez azoknál, akikre most nagyon kellett számítanunk, akiknek a mostani hősi munkája eredményezte azt,

hogyan valamennyire át tudja Magyarország vészelné ezt a járványhelyzetet.

Az a helyzet, hogy a munkaalapú társadalomnak az lenne az alapja, hogy aki munkát végez, az tisztességesen fizetést kap érte, mégis az önkéntes munkaalapú társadalomban az a valóság ma Magyarországon, hogy egy nyugdíj előtt álló szociális gondozó nettó 168 ezer forintot keres. Ameddig ilyen fizetési színvonalak vannak a szociális ágazatban, nehéz munkaalapú társadalomról beszélni, hisz ezek az emberek nem segítyt kérnek, ahogy az előző felszólalásból is meghallgattuk, hanem minőségi bért azért a minőségi munkáért, amit elvégeznek.

Az a helyzet, hogy ugyanakkor megbecsülésből sem mindig jár egyenlően. Mindannyian láttuk a miniszterelnök úr videóját, ami minden YouTube-videó előtt lejátszódik, azt a reklámját, ahol megköszöni, nagyon helyesen, mindenkinek azt a munkát, amit a járványhelyzetben végzett; megköszöni a boltosoknak, az egészségügyi dolgozóknak, mindenkinek. Aki még szavak szintjén sem említi meg a miniszterelnök, azok a szociális szektorban dolgozók, azok, akik még az 500 ezer forintos egyszeri bérkiegészítésből is kimaradtak a kormány érthetetlen politikája miatt. Ők munkát végeznek, a munkaalapú társadalom alapja az lenne, hogy megkapják azért a pluszmunkáért az 500 ezer forintot, amit ők elvégeztek. Ez nem egy segíty, ezek az emberek a járványnak kitett dolgoztak 0-24 órát idősek otthonában, gyermekvédelemben, hajléktalanellátásban, és megérdemlik ezt az egyszeri 500 ezer forintot. Ezért is indított az LMP petíciót, amit a beremelest.hu oldalon alá lehet írni, hogy minél többen, több ezren tudjuk jelezni, hogy igenis megérdemlik ezek a mindennapi hősök ezt az egyszeri 500 ezer forintos bérkiegészítést.

Az a helyzet, hogy a szociális szektor nem képezi fontos részét az önkéntes világának. Beszélnek róla, amikor politikai támadásokat lehet indítani, de nem beszélnek róla akkor, amikor a normát kéne növelni, nem beszélnek róla akkor, amikor arról van szó, hogy Magyarországon két-három évet kell sorba állnia egy embernek, hogy az idősek otthonába be tudja adni demenciával élő hozzátartozóját, nem beszélnek arról, amikor arról van szó, hogy mennyit keres ma egy magyar ember, aki gyermekvédelemben dolgozik.

Az a helyzet, hogy a munkaalapú társadalom alapfeltétele az, hogy az államnak dolgozó embereket megfizessék, hogy az ő munkájuknak legyen megbecsülése. Jelenleg, aki a demens szülőjét gondozza otthon, és munkát végez a saját otthonában 0-24 órán keresztül, 58 ezer forintot kap. Az önkéntes munkaalapú társadalomban az, aki ezt a szeretetteljes és fontos munkát végzi, 58 ezer forintot kap. Nem segítyről van szó, hanem arról van szó, hogy ezt a munkát meg kéne fizetni, úgy, ahogy Mátrai Márta képviselőtársam 2004-ben már beadta az Országgyűlésbe. Ellenzékben még önként is egyetértettek ezzel, azóta ezt már kétszer leszavazták.

Az a helyzet, hogy két válság van ma a világon, ami ugyanabból ered, aminek egymáshoz köze van, ez

az ökológiai válság és a társadalmi válság. Mi, zöldek azon az állásponton vagyunk, hogy a társadalmi válságot azzal lehet csökkenteni, ha növeljük az újraelosztást, és az újraelosztásból azok az emberek, akik munkát végeznek az államnak, végre meg tudnak élni tisztességesen, ha nem 168 ezer forintot fog keresni egy szociális dolgozó, és nem 158 ezer forintot fog keresni egy gyógypedagógiai szakasszisztens.

Az a helyzet, hogy a munkaalapú társadalom szégyene az, hogy az államnak dolgozó emberek ma Magyarországon nem tudnak tisztességesen megélni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Itt a parlamentben is számtalan alkalommal megtettük, de ahogy ön is mondta, ezt érdemes minden alkalommal megtenni, hogy megköszönjük azoknak az embereknek is a munkáját, akik nem a kórházakban vagy a rendvédelemben dolgoznak, hanem a szociális intézményekben dolgoznak. Hiszen láthattuk Európa és a világ számtalan országában, hogy az idősotthonok, ahol sokszor beteg vagy már szellemileg vagy fizikailag embereket gondoznak napról napra, hétről hétre, ezek az intézmények különösen tudnak a fertőzés gócpontjává válni. Az itt dolgozó emberek, gondozók munkája is sokat segített abban, hogy Magyarország az egyik legeredményesebben védekező ország lehetett, hiszen Magyarországon az egymillió lakosra jutó, koronavírusban elhunytak száma feleannyi, mint Németországban, hetedannyi, mint Svédországban - ha már ön a jóléti modellt említette -, vagy tizenhatodannyi, mint Belgiumban.

Ahhoz, hogy ezt az eredményt el tudtuk érni, ahhoz kellett a szociális szférában dolgozóknak is a megfeszített munkája, amit ezúton is megköszönünk nekik szimbolikusan is és anyagilag is, hiszen idén visszamenőlegesen egy 14 százalékos béremelést hajtottunk végre. Tehát akkor, amikor a válság éve van, nem csökkentjük a szociális szférában dolgozók bérét, hanem emeljük a szociális szférában dolgozók bérét 14 százalékkal, így összességében már egy 115 százalékos béremelésről beszélhetünk az elmúlt években, az elmúlt ciklusokban.

Nem volt ez mindig így, ön is tudja, tisztelt képviselő úr, hiszen amikor az előző válság volt, akkor az ön politikai szövetségesei döntöttek arról, hogy elvesznek a szociális szférában dolgozóktól egyhavi bért. Itt ülnek ön körül most is páran azok közül, akik akkor megvonták az egyhavi fizetést. Így itt ül: Korózs Lajos, Hiller István, Mesterházy Attila, Molnár Gyula, Molnár Zsolt, Arató Gergely, Gyurcsány Ferenc, Oláh Lajos, Vadai Ágnes, és Burány Sándor már nincs itt, de Gy. Németh Erzsébet, Lendvai Ildikó, Molnár

Csaba vagy Ujhelyi István is megszavazták azt, hogy a válság idején pontosan azoktól az emberektől vettek el, a szociális szférában dolgozóktól, akiknek többletsegítség kellett volna, mert nyilván a szociális szféra leterheltsége válság idején sokkal nagyobb. És ugyanígy mosolyogtak, tisztelt képviselő úr, önök itt másfél évvel ezelőtt, amikor a kormány arra nyújtott be javaslatot, és arról szavazott a parlament, hogy az ön által említett otthoni ápolást sokkal jobban becsüljük meg egy 30 százalékos általános emeléssel és a gyermekek otthongondozási díjának a bevezetésével, amely többszöröse a korábbi összegnek. Így összességében mi az otthonápolás költségvetési keretét 15 milliárd forintról 55 milliárd forintra emeltük egy évtized alatt, ezt viszont önök nem szavazták meg.

Amikor tíz évvel ezelőtt csökkenteni kellett a szociális szférában dolgozók bérét, azt megszavazták, amikor növelni kellett az otthonápolási díjat itt a parlamentben, másfél évvel ezelőtt, azt nem szavazták meg. Azok szavak voltak, tisztelt képviselő úr, amit ön mondott, ezek pedig tények, amelyek itt a parlamenti döntésekről szólnak, hogy amikor kritikus helyzet volt, akkor nem számíthattak önökre a szociális dolgozók.

(11.20)

De nincs ez másként az önök által vezetett önkormányzatokban, főleg a Fővárosi Önkormányzatban sem. Miután önök megtámadták a Bajcsy-Zsilinszky Kórházat, hogy a kórház miatt lenne ilyen tömeges a megbetegedés a fővárosi Pesti úti idősek otthonában, szörnyű tények kerültek napvilágra, tisztelt képviselő úr. Kiválasztottak száz beteget, akiket a Pesti úti idősek otthonából szállítottak a Bajcsy-Zsilinszky Kórházba - természetesen koronavírusos betegekről van szó -, és a következő adatok kerültek nyilvánosságra: mérsékelt kiszáradása volt a beszállított betegek 28 százalékanak, kiszáradása volt 69 százalékanak, tehát valamiféle kiszáradás a betegek 97 százalékanál fordult elő. Milyen gondoskodás zajlik a fővárosi fenntartású intézményben, ha a beszállított betegek 97 százaléka kiszáradással küzd? Alultápláltság miatt csontsovány volt a beszállított betegek 27 százaléka, kimerült energiaszintje volt a betegek 61 százalékanak. 88 százaléknak alultápláltsági gondja volt!

Hogyan tartja fenn a Fővárosi Önkormányzat a Pesti úti idősek otthonát, hogyan gondoskodik az idős emberekről, hogyan akarja megelőzni a járvány terjedését az immunrendszerük erősítésével, ha kiszáradási és alultápláltsági problémák vannak a rosszul szervezett ellátás miatt, miközben 6 milliárd forint állami támogatást kap a főváros ezen intézmények fenntartására? Aztán kétféle vagy nagyobb felfekvése volt a beszállított betegek 16 százalékanak, kezdődő felfekvése volt 28 százalékanak. Ez összesen 44 százalék. Majdnem minden második betegnek felfekvési problémája volt. De ugyanígy izületi mozgásbeszűkülése volt a beszállítottak közel felének, és még tudnám sorolni ezeket az adatokat, tisztelt képviselő úr.

Talán nem véletlen, hogy a fővárosi idősothonokban - ahol az összes idősothoni gondozottnak csak a 7 százaléka található - van a fertőzések több mint fele, az elhunytaknak pedig közel a háromnegyede sajnálatos módon fővárosi idősothonnak volt a gondozottja. Amikor tehát arról beszél, hogy az időseket és az idősgondozásban részt vevőket jobban meg kell becsülni, akkor talán Karácsony Gergelynél mondhatná el a beszédét, hogy hogy kellett volna jobban odafigyelnie a Pesti úti idősek otthonában dolgozókra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Varju László képviselő úr, DK: „Túl-fűtött gazdaság, alacsony termelékenység, pusztító korrupció? Újabb intő Brüsszélből” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A 2021-es költségvetés tervezetéről egyelőre csak előjelek vannak, de azok is egyre peszsimistábbak, még önök szerint is, hiszen a rosszul és drágán kezelt egészségügyi veszélyhelyzet okoz éppen kibontakozó gazdasági válságot. Mert ha egyébként tesztelték volna, akkor sokkal hamarabb tudhatták volna, hogy nem itt támad a legerősebben a vírus, mert a magyar állampolgárok óvatossak, és nem viszik a gyereket iskolába, még akkor sem, ha önök ezt akarják. Ha tesztelték volna, nem kellett volna a kórházakat kíméletlenül kiüríteni. Ha tesztelték volna, akkor kevesebb embernek szűnt volna meg a munkahelye, és nem lenne 430 ezres munkanélküliség és a fenyegető szociális válság.

A magyarok helyzeti előnyét, a családi ezüstöt önök elherdálták. Úgy viselkedtek, mint eddig. Az emberek egészsége, a gyerekek tanulása, mindannyiunk élete árán költségvetési egyensúlyt akartak előállítani, és közben gátlástalanul kifosztják az országot. Ezek után ne csodálkozzanak, ha a Demokratikus Koalíció azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy csak olyan tagországoknak adjon támogatást, amelyek az Európai Úgyészséghez csatlakoznak és a következményeit, a szankcióit elfogadják. *(Dr. Rétvári Bence: El akarjátok vonatni a Magyarországnak járó támogatásokat? Hát, ez elképesztő! Ez felháborító!)* Az önök vérszegény programja éppen csak arról nem szól, hogy hogyan lesz jobb az embereknek, a sokak Magyarországnak. Ez persze önöket eddig sem érdekelte, mert 2010 óta gazdaságunk az uniós átlag 39 százalékáról a 44 százaléka emelkedett, a körülöttünk lévő országok közül Szlovéniát kivéve, valamennyi magasabb emelkedést, magasabb fejlődést tudott produkálni, hogy ne is beszéljék a balti országokról.

Hogy a járványtól függetlenül számos válság van kibontakozóban az országban, azt önök 2019-ben pontosan tudták. Még költségvetési módosításról is beszélt a pénzügyminiszter, mert önök már erre készültek, ezekre a gazdasági bajokra, ezekre a következményekre viszont nem készültek fel. Most pedig a

430 ezres munkanélküliség idején a nagyvállalatok nagyobb részének és a Mészáros-cégek szerencsésebbjeinek nyújtanak támogatást, és 3 ezer embernek bruttó 160 ezer forint lehetőséget. Kedves kormánypárti képviselők, ezt nagyon benézték!

Az egészségügyi és az oktatási válság fő oka, hogy a kormány GDP-arányosan évről évre kevesebbet szán erre a területre. Az Unióban csak a román egészségügy rosszabb a magyarnál. Az oktatási eredmények mélyen az uniós átlag alatt maradnak. A korai iskolaelhagyás, a hátrányos helyzetűek kiszorítása a minőségi oktatásból, az általános műveltség háttérbe szorítása a felsőoktatásban részt vevők számára a kormány jövőképét mutatja, a betanított munkásokra való és az összeszerelő gazdaságra vonatkozó támaszkodást. A szociális válságot így egészében önök mélyítik azzal, hogy a fejlesztésre kapott támogatást elsibolják, ezt a középosztálybeli családok önöknek sajnos elnézik, a náluk keletkezett kicsi javulás miatt. Kár, hogy ezt teszik.

A nyugdíjrendszerről is nyugodtan beszélhetünk. A válság miatt már nemcsak a nyugdíjak bérektől való leszakadásáról, hanem azok elértéktelenedéséről is kell beszélnünk. Önök közül itt mindenki évek óta az érkező gazdasági válságról beszél, sőt erre tekintettel az önök pénzügyminisztere, mint ahogy említettem, még a költségvetés áttervezését is kilátásba helyezte, miközben pillanatnyilag sarokba szorítva a Költségvetési bizottság ülésére sem mer eljönni. Ám lelkesen tervezi a jövő évet, miközben a múlt évvel nem tud elszámolni, és az idei évi költségvetés adatairól még halvány gőze sincs.

Hát, kedves képviselőtársaim, egy dakota mondas helyett egy magyar mondas szerint ez az a ló, amelyik nem vak, csak bátor, mondja a gazdája. De legalább 133-an vannak, s ész és értelem nélkül ménesként szaladgálnak itt összevissza. Csak előbbre nem haladunk, tisztelt kormánypártiak. Mi lett ebből? A tíz éve töretlenül fejlődő európai gazdaság lehetőségét elhasználták, nincs semmilyen mozgásterük. Nem csoda, hogy a magyar emberek úgy érzik, hogy magukra hagyta őket az Orbán-kormány ebben a válságban. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Megpróbálom. Az oktatásra utalt. Erre röviden szeretnék válaszolni. Hasonló hangnemben riogattak azzal, hogy nem szabad az érettségít megszervezni, aztán kiderült, hogy az érettségiző diákok 97 százaléka részt vett rajta. Erről ennyit.

Abban nincs vita közöttünk, hogy minden erőnkkel meg kell védeni a magyar gazdaságot, illetve a munkahelyeket. Érzékeljük, hogy most már egyre inkább ez van a magyar közéletben a viták középpontjában, de ahhoz, hogy ez legyen a középpontban, kellett

a védekezés első szakaszának az eredményessége. Azért tudunk egyre nagyobb hangsúlyt fektetni a gazdaságvédelmi lépésekre, mert az elmúlt napokban átléptünk egy lélektani határt, most már több a gyógyult, mint az aktív fertőzött beteg, és azt gondolom, hogy ez komoly eredmény.

Egy zárójeles gondolatot azért az egészségügyi védekezéssel kapcsolatban hadd nyissak meg a gazdasági vonatkozások előtt! Egy ilyen időszakban, mint amit magunk mögött hagyunk, az ellenzéknek is lett volna lehetősége arra, hogy részt vegyen az összefogásban. Ennek sajnos pont az ellenkezőjét láttuk. Először is, a jogalkotásban, ahol csak lehetett, keresztbe feküdtek. Aztán folytatták az elmúlt évek egyik legrosszabb hagyományát, az álhírgyártást, amit még a nemzetközi szintre is kiterjesztettek. A CNN nem mondhatta volna azt, hogy a magyar parlament majd megszünteti az ülésezést, ha önök itt, ebben a Házban nem állítottak volna hasonlót. Azt is állították külföldi tévének, hogy az egészségügyi dolgozókhoz nem jut el maszk. Az érintett képviselőt az egészségügyi intézmény vezetőjének kellett cáfolnia. Egy jelenlegi vagy volt jobbkios képviselő - elnézést érte, ezt elég nehéz mostanában követni - látogatói védőfelszereléssel riogatott egy kórházban, miközben valószínűleg nagyon jól tudta, hogy az orvosok nem ilyet használnak. Úgyhogy a Jahn Ferenc Kórház dolgozói várják az önök bocsánatkérését.

Ezekkel az akciókkal valószínűleg a kormányt akarták támadni, de valójában az orvosok és az ápolók iránti közbizalmat ássák alá, márpedig most nem támadásra, hanem támogatásra van szükségük.

(11.30)

Ami a fizetést illeti, 72 százalékos béremelés van folyamatban 2018-22 között, önök pedig mindig letagadják, és a félmillió pluszjuttatást is meg fogják kapni az egészségügyi dolgozók. *(Kunhalmi Ágnes: A mi javaslatunkra! Helyes!)*

Ami a gazdasági vonatkozásokat illeti: mi nem a brüsszeli előrejelzésekből dolgozunk, mert azok rendre pesszimistábbak, mint a mieink, és általában azokat kell utólag korrigálni. Egy biztos, hogy az elmúlt hetekben hozott döntések már most bizonyítják az életképességüket: csak a beruházási támogatás és a bértámogatás segítségével 200 ezer magyar munkahelyet sikerül megmenteni, ennyire vállaltak garanciát a magyar vállalatok. Ezenfelül a NAV összesítései szerint az adókönyvitések 360 ezer magyar munkahely védelmét segítik.

Most halljuk a javaslataikat, én is igyekszem ezeket elolvasni, és ezekből az a helyzet teljesen világos, hogy semmit, de semmit nem tanultak a korábbi kudarcos válságkezelési gyakorlatukból. Ugyanazt a receptet akarják bevetni: adóemelések, segélyezés és ezzel együtt bércsökkenések. És nemcsak a felszólalásaik alapján mondjuk ezt, hanem a tetteik alapján is. Ózdon például csökkentették az óvónők bérét, a baloldali vezetésű Miskolcon az önkormányzati cégek

dolgozóit, Hódmezővásárhelyen szintén leépítési hullám indulhat. Itt a Házban az emberekre hivatkoznak, de ott, ahol döntési helyzetben vannak, csökkenetik a fizetésüket vagy elveszik a munkájukat. Ennyit a baloldali szociális érzékenységről! Ez nem szociális érzékenység, hanem képmutatás, annak is egy kifejlett példánya.

Szóval, ha a baloldali pártok szeretnének tenni valamit a gazdaságért, a munkahelyek védelméért vagy a fizetések megtartásáért vagy emeléséért, akkor vonják vissza a megszorító döntéseket az érintett önkormányzatokban. Ha nem teszik, az megint csak azt bizonyítaná, hogy ahol a baloldal van döntési pozícióban, egyetlenegy munkavállaló és egyetlenegy munkahely sem érezheti magát biztonságban.

És van még egy dolog: ön is utalt rá, örülök, hogy felhozta. Az elmúlt napokban kisebb visszhangot kapott, pedig súlyos: önök kampányt indítottak azért, hogy a magyar kormány ne kapjon uniós forrásokat. Mivel a források túlnyomó részéről szerencsére még idehaza döntünk, nem pedig külföldön döntenek, ezért ez a javaslatuk valójában azt jelenti, hogy Magyarország kapjon kevesebb uniós forrást. Ez egészen elképesztő! Semmilyen pártpolitikai megfontolás nem igazolhatja azt, hogy egy politikai csoport a saját országa ellen dolgozzon. Amit javasolnak, az nem a kormánynak fájna, hanem az egész országnak. Úgyhogy arra kérem, azonnal álljanak le ezzel! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóth Bertalan frakcióvezető úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon helyesen, lassan véget ér a rendkívüli jogrend, és hál' istennek, a járvány nem robbant be olyan mértékben Magyarországon, mint Európa más országaiban. Köszönhető ez a magyar emberek fegyelmezettségének, az egészségügyben és a szociális ágazatban dolgozók áldozatos munkájának, és köszönhető annak a sok-sok önkéntesnek, akik az elmúlt hetekben, hónapokban segítettek az idős emberek életét. De ez a járvány reflektorfénybe helyezte a Fidesz elmúlt tízéves kormányzásának súlyos hibáit.

Az első az, hogy önök szétszakították a szociális hálót. Arról beszélnek, hogy egy magyar sincs egyedül, pedig az a rossz hírem van, hogy de, nagyon sokan vannak egyedül. 500 ezer gyermek éhezik az országban, 3 millióan élnek létminimum alatt, és több százezer nyugdíjas él szegénységben. Önök az elmúlt tíz évben nem emelték meg a családi pótlékot, a gyest, a gyetét, az anyasági támogatást. Önök nem emelték meg a babakötvény induló összegét, és önök az elmúlt tíz évben a minimálnyugdíj összegét sem emelték.

A másik ilyen terület az egészségügy katasztrófális helyzete. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár

Úr! Hát hogy van az, hogy a járványhelyzetben az ápolók 20-30 százalékkal kevesebbet keresnek, mert nem tudnak mellékállást vállalni a munkahelyük mellett? Hát miért nem keresnek ők annyit, hogy erre ne szoruljanak rá?

Vagy önök hadgyakorlatot vezényeltek az egészségügyben, ezzel több ezer ember életét veszélyeztetették. Mit szólnak az esztergomi esethez? Szórakoztató történet? Nézzenek a szemébe annak a családnak, aki elveszítette a gyermekét, elveszítette az édesanyját!

És a gazdaság. Mi volt az első dolguk a gazdaságban? A haverok, rokonok mentése. Vállalkozások tízezrei vártak arra, hogy megsegítsék őket, ahogy a környező országokban megtették. De önök elkésve és szűkmarkúan tették ezt, ennek a következménye, hogy több tízezer, több mint százezer munkahely szűnt meg az elmúlt időszakban.

És ott van az oktatás. Önök körberoadshow-zták az országot annak idején, hogy a digitális tartalmakat fejlesztik, több tíz milliárd forintnyi európai uniós támogatást jelentettek be, majd amikor be kellett vezetni a digitális oktatást, a gyermekek egyharmada esett ki az oktatási rendszerből, hiszen sem eszközük, sem megfelelő tudásuk nem volt arra, hogy alkalmazkodjanak ehhez a helyzethez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztán látszik, hogy újjáépítésre van szükség. Újjá kell építeni a szociális hálót, éppen ezért az MSZP azt követeli, emeljék meg a családi támogatásokat, emeljék meg a nyugdíjat, kezdjék meg az alacsony nyugdíjak felzárkóztatását. Újjá kell építeni az egészségügyet, ezért az MSZP azt követeli, hogy emeljék meg a Magyar Orvosi Kamara javaslata alapján az egészségügyi dolgozók bérét, és legyen egy önálló egészségügyi minisztérium, felelős vezetővel. Hiszen ez a csúcsmisztériumi rendszer megbukott, az önök minisztere pedig teljesen alkalmatlan. *(Dr. Budai Gyula: Ti buktatok meg!)*

Újjá kell építeni a gazdaságot. Tisztelt Képviselőtársaim! Ne elsősorban a közmunkában gondolkodjanak, hiszen adódik a lehetőség például egy zöldberuházásra. Az önkormányzatokon keresztül álljanak neki az épületszigetelési programnak! Teremtsenek ott munkahelyet, és hosszú távon megtérülő beruházásokba fektessük azt a pénzt, amiről önök azt mondják, hogy most rendelkezésre áll, hiszen csökken az energiakibocsátás, csökkennek a családok költségei, és hosszú távon emelkedik az emberek vagyona. Álljanak neki bérletépítési programoknak, hogy a fiatalok el tudják kezdeni az életüket, és az önkormányzatokon keresztül valósítsák meg ezeket a beruházásokat!

És újjá kell építeni az oktatás rendszerét is. Ma a gyerekek jelentős része nem rendelkezik a XXI. századi kihívásoknak megfelelő tudással. És ha várják a második hullámot, akkor biztosítani kell, legközelebb, ha ilyen helyzet áll elő, a megfelelő eszközöket és a megfelelő tudást, hogy senki ne essen el az oktatástól, és mindenki férjen hozzá a megfelelő tudáshoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az a javaslatcsomag, amely valóban segítene a magyar embereknek, és amelyben kifejeződhetne a valódi szolidaritás, a valódi

összetartozás, vagy amit önök mindig emlegetnek, az összefogás, hogy valóban senki ne érezze magát egyedül - közös jövőnkért, Magyarországért! Köszönöm szépen. (Taps az ellenzék soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Magyarország eredményesen tudott védekezni a koronavírus szemben. Ehhez valóban szükség volt arra, amit ön mondott, tisztelt képviselő úr, hogy a magyar emberek is igyekezzenek a lehető leginkább betartani a járványügyi intézkedéseket, amit ezúton is köszönünk nekik. Szükség volt az egészségügyben dolgozóakra, szükség volt a rendvédelemben dolgozóakra, a szociális szférában dolgozóakra és még sok mindenki másra, aki külön áldozatot is vállalt, és ezért tudott Magyarország eredményesen védekezni.

De szükség volt arra is, tisztelt képviselő úr, hogy ezeket a döntéseket gyorsan meg lehessen hozni. Mert ön is nagyon jól tudja, aki lassabban hozta meg az intézkedéseket, az komoly kockázatnak tette ki az ország lakosságát. És önök itt, ebben a parlamentben pontosan ehhez a gyorsasághoz nem járultak hozzá. Ahhoz, hogy ha kell, akár órák alatt tudjon a kormány dönteni és az emberek egészségét megvédeni. Mert önök azt mondták, hogy ez azért van, hogy felszámoljuk a parlamentarizmust - most is itt ülünk -, ez azért van, hogy ne legyenek választások 2022-ben - nyilvánvalóan nevétségessé tették magukat (Z. Kárpát Dániel: *Azért gondolkodjatok az előrehozotton!*) az ilyesfajta ríogatásokkal -, de ezekre a nevéstegek, alaptalan indokokra hivatkozással nem szavazták meg azt, hogy órák alatt a kormányzat dönten tudjon. Nem önökön múlt az, hogy megszülettek ezek az intézkedések időben, és hogy a magyar emberek ezeket be tudták tartani, és éppen ezért eredményesen tudtunk mindnyájan, tízmillióan, tizenötmillióan a vírusjárvánnyal szemben védekezni, tisztelt képviselő úr.

Ennek köszönhetőek, a gyors intézkedésnek viszont azok az eredmények, hogy jóval kevesebb Magyarországon az egymillió lakosra jutó fertőzött (*sic!*) száma. Magyarországon ez 48, míg mondjuk, Hollandiában 330, Svédországban 374, Angliában 526 vagy Belgiumban 795, míg nálunk csak 48. De ne az országok listáját nézzük, tisztelt képviselő úr, nézzük a fővárosok listáját, hogy lakosságárányosan a fővárosi fertőzöttségek hogyan állnak arányban az ország átlagával szemben!

(11.40)

Na, itt pont fordított a helyzet. Ha az országok listáját nézzük, akkor a legjobb egyharmadban van Magyarország. Ha viszont a fővárosok listáját nézzük,

hogy mennyivel túlfertőzödöttebb a főváros, mint az országos átlag, akkor csak öt főváros van Európában, amely rosszabb eredményt hozna: Brüsszel, Moszkva, Bern, Helsinki és Pozsony. Az összes többi főváros jobb eredményt hoz, mint Budapest, tehát kisebb a fővárosban a többlet a fertőzöttségben, mint az országos átlag. Így Budapest előtt áll Koppenhága, Szófia, Dublin, Varsó, Oslo, Prága, Madrid, Athén, Párizs, Riga, Stockholm, Lisszabon, Ljubljana, Vilnius, Zágráb, Amszterdam, Bukarest, Bécs, Tallinn, Berlin, London, Róma, de akár még Washington is. Ez annak köszönhető leginkább, hogy a fővárosi idősotthonokra nem volt kellő figyelem (*Kunhalmi Ágnes: A kórházakból vittétek oda a betegeteket!*) az önök által vezetett Budapesten. Ez dobta meg sajnálatos módon Budapesten a fertőzöttek (*Kunhalmi Ágnes: A kórházakból direkt vittétek oda a betegeteket!*) és az elhunytak arányát. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Míg országos szinten tudtunk a legjobb egyharmadban lenni, fővárosi szinten sajnos csak öt főváros van, amelynek rosszabbak az adatai, mint Budapestnek. Ebből látszódik, tisztelt képviselő úr, hogy nem mindegy, hogy ki-ké időben hozza meg a döntéseit, határozott-e, nem egyfajta folyamatosan döntés elől kibújó, mint az önök fővárosi vezetése (*Kunhalmi Ágnes: Betiltották a tesztelést a kórházakban!*), tutyimutyi, halogató, az emberekkel nem konzultáló, a szakértőkkel nem konzultáló, annak itt van az eredménye, kézzelfogható eredménye, tisztelt képviselő úr.

Ön beszélt arról, hogy béremelésekre van szükség. Tisztelt Képviselő Úr! Önök mit tettek a válság esetében? Csökkentették a pedagógusok bérét a válság idején, csökkentették az ápolók bérét, az orvosok bérét, a szociális dolgozók bérét. Ezt tették önök, az ön képviselőtársai, Mesterházy Attila, Korózs Lajos, Hiller István, Molnár Gyula, Molnár Zsolt, ott ülnek az ön frakciójában, az ön szövetséges frakcióiban ott ülnek Arató Gergely, Gyurcsány Ferenc, Oláh Lajos, Vadai Ágnes, Burány Sándor, mind-mind megszavazták a fizetéscsökkentést, amikor ön itt a parlamentben fizetésemelést követel. És ha körbenéz az ellenzéki vezetőség önkormányzatokban, Miskolcon, Hódmezővásárhelyen, Vácon vagy sok más helyen, mit lát? A városi dolgozók fizetését csökkentik az önkormányzatok. Ózdon például akár olyan esetben is, amikor a százszázalékos normatívát megkapják az óvodai dolgozók bére után, de mégis 25 százalékkal csökkentik az ő bérüket. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Az állam 100 százalékot fizet, az önkormányzat ebből levesz 25 százalékot, és azt nem adja oda az óvodai dolgozóknak, pedig befolyt a költségvetésébe, tisztelt képviselő úr! Milyen felelős magatartás ez az önök részéről?

Azt pedig a leghatározottabban visszautasítom, amit ön mondott, hogy a kormányzati bértámogatások csak a nagyvállalkozásoknak kedveznének. Én az elmúlt hetekben számtalan, a választóközteremben levő kisebb vállalkozással beszéltem. Van, akinek 10 fős alkalmazotti létszáma van, van, akinek 11 fős, nagyon jól igénybe tudják venni ezeket a támogatásokat. Sőt, ha a számosságát nézem, a saját közteremben is

a legtöbb vállalkozás ilyen kisebb léptékű vállalkozás, amely a munkahelyek megtartásához ezt a bértámogatást igénybe tudta venni.

Az viszont, amit önök folytatnak, amit itt DK-s képviselőtársával együtt tettek, hogy Magyarországtól megvonnák a válság idején még az uniós támogatások lehetőségét is, az pedig a legnagyobb felelőtlenség, az a magyar emberekkel szembeni politizálás, és azért büntetnék a magyar embereket, mert Orbán Viktorra szavaztak már három választáson is, ezért önöknek semmi nem drága, ezért az önekik járó uniós támogatásokat is elvetetnék a magyar emberektől. (*Kunhalmi Ágnes: Ti is ezt tettétek ellenzékben!*) Szégyellje magát! Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Élet a felhatalmazási díszletek mögött” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vita elején szögezzük le: a viták kisiklásának Európa-bajnoka a Fidesz-KDNP. Igaz ez az utóbbi években gazdasági kérdésekre, a gazdaság kiszolgáltatottsága tekintetében, a demográfiai vetületeknél vagy éppen a bűnözés kérdéseivel kapcsolatban, de a mögöttünk álló harminc év minden árulása kapcsán fellelhető az a politikai boszorkánykonyha és látványpékség, amit a Fidesz-KDNP dolgozott ki. Az iméntiekből kiderült, hogy amikor egy fideszes államtitkár feláll és magyar elhunyt emberek életéből statisztikai versenyt csinál, és igyekszik szembeállítani a főváros-vidéki Magyarország kérdésével, ugyanazt csinálja, mint ami a Fidesz lényege: a háborús, beteges pszichózis (*Hiszékeny Dezső: Úgy van!*), a fővárosiak vidékiekkel történő szembeállítása, a csonka-Magyarországon élők szembeállítása a határon túl élőkkel, és a gyűlölet államtitkára feláll (*Zaj.*), a gyűlölet államtitkára feláll, és hazudozik. (*Dr. Rétvári Bence egy papírt felmutatva: Itt vannak a számok! Ezek a számok!*) Szánalmas!

Ebben a történelmi helyzetben, államtitkár úr (*Zaj.*), a járványügyi védekezés kapcsán kellett volna elérni azt, hogy egy nemzeti minimum alakuljon ki Magyarországon. A nemzeti minimum helyett mit csinált a Fidesz? Az évtized egyik legsúlyosabb törvényét, a felhatalmazási törvényt terjesztette elének, amely már fogantatása pillanatában hazugnak bizonyult. Hiszen mi történt azok után, hogy nem ment át elsőre a felhatalmazási törvény? Önök elkezdtek riogatni azzal, hogy most emiatt ki kell nyitni az iskolákat, emiatt be kell engedni a határon várakozókat vagy az ott érkezőket. Mi történt, képviselőtársaim? Na, most lehet bekiabálni meg hazudozni, Rétvári úr! (*Dr. Rétvári Bence: Na!*) Hát, az történt, hogy Müller Cecília és a belügyminiszter úr egy-egy tollvonással el tudta érni azt, felhatalmazási törvény nélkül, hogy zárva maradjanak az iskolák, és senki ne jöhessen be, egyébként

nagyon helyesen, a magyar határon. Lehetett volna tehát nemzeti minimumot elérni. Én nyitott voltam rá, most is nyitott vagyok rá, és a frakciónk is. Önök nem akarták ezt, mert egy aljas, sunyi, politikai boszorkánykonyhában kifőzött látványpékséget csináltak ebből az egész kérdésből. Azt igyekeznek előadni, hogy az önök járványügyi védekezése európai viszonylatban is kiváló, és abból volt képük politikai panelt csinálni, hogy ülésezik-e a parlament vagy sem. (*Dr. Rétvári Bence: Ti csináltatok ebből politikai ügyet!*)

Ez a parlament ülésezik, vitathatatlan. Ebben fogadták el a felhatalmazási törvényt is, és ebben fogadták el azokat a hazugságokat, amelyekről beszéltek.

Mit mondtak önök ennek pillanatában? A parlament úgy fog ülésezni, hogy kizárólag a járványügyi védekezéssel kapcsolatos, nagyon fontos kérdéseket fogják ide behozni. Nézzük, képviselőtársaim, miket hoztak be! Szingapúrral együttműködési megállapodás megkötése. Baromi sürgős volt? Igen! Az üveg-házhatású gázokkal történő kereskedés kérdései. Budapest-Belgrád vasútvonal, képviselőtársaim! Önök ezt tartják az időszerű, stratégiaileg fontos, ezermilliárdos nagyságrendű, nemzetközi hitelből eladósodás árán megvalósuló beruházásnak? Folytattak egy látványos, nemlétező háborút Brüsszellel is, kormánypárti képviselőtársaim. Aztán mit csinálnak? Most, a napokban fel fogják venni azt a megint csak hitelt, kölcsönt, segílyt, akárhogy nevezzük, amely a munkahelyek megvédésére felhasználható. Helyes cél a munkahelyek megvédése, mindenben támogatom, bár az előttem ülőkkel volt vitám a tekintetben, hogy a Jobbik „magyar munkahelyvédelmi alap” című programja a kiesett bérek 80 százalékát kipótolná, azoknál is, akik már elvesztették a munkahelyüket, és annál is, akinek megvan.

Önök a teljes kieső bértömeg 10-20 százalékát voltak képesek kipótolni. 200 ezer megmentett munkahelyről beszélnek, és nem beszélnek ugyanennyi magyar emberről, aki most állást keres, és három hónapra sem kap semmiféle pénzügyi juttatást, mert az önök vegyitizta neoliberalis, teljes társadalmi csoportokról lemondó politizálásába nem fér bele, hogy ezeknek az embereknek a sorsával foglalkozzanak, ahogy nem férnek bele a kilakoltatottak, nem férnek bele a devizahitel-károsultak, nem férnek bele azok a teljes roncsövezetben élő honfitársak sem, akiknek a sorsán igenis lehetne változtatni. De nem így, hogy a Budapest-Belgrád vasútvonal és annak részleteinek a titkosítása után még behoznak egy javaslatot, szigorúan a járványügyi védekezés tekintetében, a nagyobb hazai ingatlanvállalkozók, még egyszer mondom, a nagyobb hazai ingatlanbefektetők könnyebb külföldi és belföldi terjeszkedése érdekében.

Erre használták fel önök a járványügyi védekezést, sokszor sunyiban, sokszor teljesen nyíltan átvittek olyan rendelkezéseket, amelyek további megbízásokat adnak az oligarcháiknak, további lehetőségeket adnak a NER továbbépítésére, felfejlesztésére, és eközben most látványosan, színpadi kellékek közepette vissza

fogják adni a felhatalmazást, hogy bármikor mondhasák azt, hogy igen, még egyszer kérjük, elsőre is visszaadtuk.

Fecseg a felszín, hallgat a mély. Az a helyzet, hogy ebben az esetben tökéletesen látszik, hogy milyen motivációk uralták ezt a kormányt. Én mindent meg tudnék bocsátani önöknek tisztességes kommunikáció esetén a járványügyi védekezés és a felhatalmazási törvény mögött. Egy dolgot nem tudok megbocsátani, az pedig az, hogy indokolatlanul küldtek haza betegeket kórházakból, indokolatlanul haltak meg magyar emberek. Ezt a történelmi felelősséget a felhatalmazási törvény díszletei mögött önök soha nem fogják tudni lemosni magukról! *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy jársz, mint Sneider!)* Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Bevallom őszintén, egy személyes vallomással kezdek: egyre többször egyre nagyobb döbbenettel hallgatom az ön felszólalásait. Ön az az országgyűlési képviselő, aki minden egyes alkalommal elmondja, hogy konstruktív vitát szeretne folytatni ebben a Házban. Nagyon sok ellenzéki képviselő ezt nem teszi meg, tehát ők nem is mondják, nem is folytatnak ilyet, és nem is mondják ezt. De ön minden egyes felszólalási alkalmat kihasznál arra, hogy elmondja, hogy ön szerint itt a Házban konstruktív vitát kellene folytatni, majd egy olyan gyűlöletáradatot önt ránk, hogy tényleg, még Kunhalmi Ágnes képviselő asszony és a többi ellenzéki képviselő is felkölthetné a gatyáját. *(Derültség a Jobbik soraiból.)* Az a gyűlöletáramlat, amit ön a kormánypárti képviselőkre most ráöntött, az azután hangzott el, hogy Rétvári államtitkár úr elmondta a számokat *(Z. Kárpát Dániel: Nem gyűlöllek benneteket. Nem tudom, miből gondolod.)*, elmondta a statisztikát, elmondta a kormányzati filozófiát, és közben például Kunhalmi Ágnes képviselő asszony azt kiabálta be, hogy szándékosan küldünk fertőzött betegeket a kórházból.

(11.50)

Tehát, nem tudom, hogy érzi-e a disszonanciát, érzi-e azt, hogy a két dolog egyszerre nem lehet igaz? Tehát ön nem tetszeleghet a magyar demokráciát megmentő konstruktív országgyűlési képviselő képében, és közben nem folytathatja azt a felszólalási gyakorlatot, amit öntől itt most már rendszeresen hallunk.

Tényszerű cáfolatokon szeretnék végigmenni. Először is, mi az első pillanattól kezdve egyértelművé tettük azt, hogy szükség van különleges jogrendi állapot bevezetésére. Azért van szükség, mert ez teszi al-

kalmassá a jogrendszerünket arra, hogy a koronavírus ellen védekezni tudjunk. Ebben kértük minden országgyűlési képviselő támogatását, de első pillanattól kezdve egyértelművé tettük, hogy a parlament működésének fenntartásával számolunk, azt szeretnénk, ha a rendes jogalkotás keretei és a rendkívüli jogalkotás keretei elválának egymástól, az ellenzéki képviselőknek minden alkalommal nagyobb időtartamban lett volna lehetőségük és van is lehetőségük vitatni a kormány intézkedéseit. Ameddig a járvány lehetővé teszi, addig a parlament normális menetét is fenntartjuk, és azzal a felhatalmazással, amely a koronavírus elleni védekezésre szól, azzal pedig gyorsan tudunk életet menteni, gyorsan tudunk egészséget megőrizni, és gyorsan tudunk munkahelyeket megvédeni és újakat teremteni.

Erre kértük a felhatalmazást, és ez volt az, amit önök elutasítottak, amire önök egy nagy darab nemet mondtak, és amiről az ön pártelnöke, frakcióvezetője például azt kommunikálta több fórumon is, hogy semmi másról nem szól ez a dolog, csak arról, hogy a miniszterelnök megkoronázza saját magát, és egy újabb lépés az autokrácia bevezetése felé.

Én azt megértem, hogy önök most szorulnak. *(Derültség és közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Én azt megértem. Megértem, hiszen ha megnézik a statisztikákat, akkor teljesen egyértelmű, hogy ugyan a járványveszély nem múlt el, de a járvány első szakaszát Magyarország nemzetközi összehasonlításban, hála a magyar emberek összefogásának, önök nélkül is kifejezetten jól kezelte. Azt el tudom képzelni, hogy nagyon nehéz lehet azzal elszámolni, hogy a magyar emberek, a kormány és mindenki, aki a védekezésben részt vett, az önök támogatása nélkül, sőt az önök akadályozása mellett tudta ezt az eredményt elérni.

Önök mit mondtak a gazdasággal kapcsolatban? Azt mondták a gazdasággal kapcsolatban is, hogy majd Brüsszelhez kell fordulni, Brüsszel segít. Az önök frakcióvezetője itt a parlamentben is ezt többször elmondta. Sajnos, képviselő úr, az a helyzet, hogy Brüsszel nem segít, a magyar kormány és az alkotmányos szervek próbálnak segíteni, és minden idők legnagyobb gazdaságvédelmi csomagját sikerült összeállítani. Hiába tagadja ennek a létezését, ugyanúgy fognak járni, ahogy a felhatalmazási törvénnyel kapcsolatban jártak.

És ha megengedi, még egy dolog: az ön pártelnöke, frakcióvezetője az, aki sokszor szokott Petőfi Sándortól idézni, hogy „még kér a nép”. Ez minden bizonnyal igaz, azonban úgy tűnik, hogy önökből bizonyosan nem kér a nép. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* És ez nem is csoda, ugyanis Gyurcsány Ferencel együtt esküdöztek a Parlament lépcsőjén, hogy megvédik a hazát és a demokráciát. Különösen szánalmas ez 14 évvel az öszödi beszéd elhangzása után. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* És önök voltak azok, akik kizárják azt a képviselőt, aki egyszer kiszólt a kórusból, és nem volt hajlandó Gyurcsány Ferenc kottájából diktatúrát kiáltani egy szak-

politikai törvényjavaslattal kapcsolatban, hanem elmondta az igazat, hogy tulajdonképpen semmi baj nincs ezzel a törvénnyel.

Ebből nem kérnek a magyarok. Gratulálok! Önök lesznek a Jobbik Retkes Attilái, legyenek büszkéek rá! Ha van egy cseppnyi bátorság önökben, akkor legalább kérjenek bocsánatot! Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Semjén Zsolt képviselő úr, KDNP, miniszterelnök-helyettes: „10 éves a kedvezményes honosítási törvény” címmel. Miniszterelnök-helyettes úr, öné a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A nemzetpolitika legnagyobb tette és a magyar közigazgatás talán legnagyobb vállalkozása a honosítás. Ezekben a napokban ennek különös aktualitást ad egyfelől a trianoni nemzetszétszakíttatás 100. évfordulója, másfelől a kedvezményes honosítás 10. évfordulója.

2010. május 26-án fogadta el az Országgyűlés 98 százalékos többséggel az állampolgársági törvény módosítását, ami a határon túli magyarság számára megteremtette az egyszerűsített honosítás lehetőségét. A számok tekintetében a Kárpát-medencében az egyszerűsített honosításnak köszönhetően 940 ezren tettek állampolgársági esküt, míg jellemzően a diaszpórában az állampolgárság-megállapítás lehetőségével élve, illetve hagyományos módon mintegy 160 ezren kapták meg a magyar állampolgárságot. Összesen tehát 1 millió 100 ezren váltak nemzettársainkból honfitársainkká. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

A honosítás kezdetén külföldi magyarok sokasága jött át a határon, hogy magyarországi önkormányzatoknál adja be honosítási kérelmét, majd erdélyi, délvidéki, kárpátaljai konzulátusaink váltak a honosítás központjaivá, ma pedig a legtávolabbi külföldi kis faluba is kimegyünk konzuli napokat tartani. A honosítás lehetősége természetesen mindig nyitva áll, de kimondhatjuk, hogy aki magyar állampolgár akart lenni, az magyar állampolgár lett. Fontos tudni azt is, hogy Magyarország állampolgársági információt nem ad ki, így azok a honosítottak is biztonságban vannak, akik esetében az adott utódállam elvileg tiltja a kettős állampolgárságot.

Tanulságos felidézni azt is, hogy honnan indulunk: a kifejezett közigazgatási és politikai magyarellenességtől. A közigazgatásban a restriktív bürokrácia okozott keserűséget és csalódást a külföldi magyaroknak. Jellemző, hogy például a csángókat nem ismerték el magyarnak, ezért is kellett a mi törvényünkbe külön betennünk a csángó klauzulát. Politikai vonatkozásban pedig ama 2004. december 5-e, ami maga volt a nemzetárulás, amikor Gyurcsány Ferenc és szocialista kormánya nem átalított a határon túli magyarok ellen kampányolni, kirekesztve őket a

közjogi nemzetből, lelki Trianont okozva. Hála istennek, mostanra mindez már a nemzeti emlékezet szégyenpadjára került.

De azt sem rejthetem véka alá, hogy meg kellett küzdenünk némely kevésbé baráti utódállam ezerféle támadásával, ellenséges titkosszolgálatok dezinformációs aknamunkájával, amiben sajnos néhány itteni újságíró és orgánium is dicstelen szerepet játszott. A nehézségek tanulságosak, az eredmények maradandók. Ma már a lehető legegyszerűbb és leggyorsabb a hazai anyakönyvezés, az útlevél és elektronikus személyazonosító igazolvány kiadása, és külföldi magyarjaink előtt is megnyílt a magyarországgal azonos módon számos lehetőség az anyasági támogatástól a babakötvényig. A honosítottak gyermekei magyar állampolgárnak születnek, és ezzel is a Kárpát-medencébe mintegy visszatér a magyar államhoz való közjogi kötelek, és ami a nemzet közjogi egyesítésének sarokköve, a szavazati jog. Így az Országgyűlés immár valóban nemzetgyűlés.

Tisztelt Nemzetgyűlés! Persze, fontosak a számok, fontos a statisztika. De ami igazán fontos, hogy a számok mögött hús-vér emberek vannak, családok története, oly sokszor kálváriája, akiket egy évszázadon át bozgoroztak, hazátlannak neveztek, de a kedvezményes honosítás lehetőségével egyfajta igazságot szolgáltatunk véreinknek. Nemzetpolitikánk egységes, koherens és mostanra cizellált ívet alkot, aminek integráns, kitüntetett része a honosítás. Ennek az ívnek a tekintetében szólnunk kell arról, hogy az identitásörzés és -erősítés jegyében több mint megtízszereztük a külföldi magyarok költségvetési támogatását az erdélyi Sapientia Egyetemtól a határokon túl, a Kárpát-medencében épített és újjáépített ezer magyar óvodán át a diaszpórába küldött több száz Kőrösi Csoma Sándor-os ösztöndíjasig, és ami paradigmatis jelentőségű, a határon túlra menő hatalmas összegű gazdaságfejlesztési expanzió. Száz évig hátrány volt, ha valaki magyar, legfőbb ideje, hogy végre előny legyen. Ez így együtt az asszimiláció megállításának, sőt megfordításának az esélye a Trianonra ma adható reális válasz.

Erre a munkára büszke lehet az Országgyűlés, a magyar közigazgatás, a külföldi magyar szervezetek, az egyházak, önkormányzatok. Az életben, így a közéletben is sok minden mulandó, de a honosítás műve maga a történelem. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, aki a kormány nevében válaszol az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! A felszólalásban is elhangzott, 2010. május 26-án fogadta el az Országgyűlés az állampolgársági törvény módosítását,

megteremtve az úgynevezett, technikai nyelvezettel mondván egyszerűsített honosítás lehetőségét, ami a határon túli magyar közösségeknek és nagyon sokaknak, akik az anyaországban élnek, régi vágyuk volt. Szinte példátlan nemzeti egység alakult ki, ezt is érdemes itt rögzítenünk - azt hiszem, ez különösen aktuális a mai napirend előtti vita után -, hogy a törvénymódosítást közel egyhangúlag, 97,7 százalékos többséggel fogadta el az Országgyűlés. Ritka pillanat volt ez, és 2011. január 1-jén óriási infrastrukturális, informatikai, személyügyi szervezés után indulhatott el a folyamat. Nagyon büszke vagyok arra egyébként, hogy a munka elején pályakezdő jogászként, köztisztviselőként én is részt vehettem benne.

El is hangzott, hogy az elmúlt 9 évben 983 ezer egyszerűsített honosítási kérelmet nyújtottak be, 936 ezren tehetők le az állampolgári esküt, 41 ezer esetben került sor elutasításra, 202 esetben pedig az állampolgárság visszavonására. A magyar diaszpóra körében ezen túlmenően mintegy 153 ezer főt sikerült honosítani vagy hagyományos módon, vagy a magyar állampolgárságukat elismertetni, tehát őket a magyar állampolgárságot igazoló okmányokhoz juttatni. Így sikerült azt a célunkat teljesíteni, hogy több mint egymillió új magyar állampolgár legyen. 2010-ben szinte a nulláról indultunk, kifejezetten magyarellenes állampolgársági szabályozással, és egy rettenetesen bonyolult, restriktív bürokráciával találkoztunk. Nagyon sok honfitársunknak okozott mélységes csalódást.

Az egyszerűsített honosítás bevezetése éppen ezért az elmúlt tíz év egyik legnagyobb eredménye, a korábbi, évi 5 ezer kérelemmel szemben 2011-ben közel 200 ezer kérelmet kellett pontosan, határidőben és empatikusan elbírálni. Ez az egész magyar közigazgatás erőpróbája és nagy eredménye volt a legkisebb települések anyakönyvvezetőjétől egy tengerentúli nagykövetség vezetőjéig, úgyhogy ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek a fáradságot és az állhatatos munkát ezen a téren.

2010-ben nemhogy egyszerűsített honosítási kérelem nem volt, de a magyar külképviseletek még magyar útlevelet sem tudtak kiadni. Ma már a teljes jogú magyar állampolgárok útlevelet, elektronikus személyazonosító igazolványt kérelmezhetnek, anyakönyvi eseményeik a magyar anyakönyvekbe kerülnek be. A magyar állampolgárság igazolása, a hazai anyakönyvvezetés a lehető legegyszerűbbé vált. Megnyílt a lehetőség a hadigondozásra, a babakötvényre és az anyasági támogatásra. A nemzet közjogi egyesítésének egyik legfontosabb pontja - ezt miniszterelnök-helyettes úr is említette -, hogy minden magyar állampolgár szavazhat. Ennek is az alapja természetesen maga az egyszerűsített honosítás intézménye.

Az előző kormány 2010-re egy sor nagykövetséget, főkonzulátust zárt be, amelyeket azóta sikerült újra nyitni, egy sor új külképviseletet létesítettünk. A külképviseletek megnyíltak és kiváló kapcsolatot tartanak fenn helyi magyar közösségekkel, kölcsönösen segítik egymás munkáját, a magyarság fennmaradását. Kiemelkedő jelentősége van az úgynevezett kihelyezett

konzuli napoknak, amelyeket a magyar külképviseletek tartanak, és amelyek a nagy távolságok miatt óriási segítséget nyújtanak nemcsak a kérelmezőknek, hanem minden magyar állampolgárnak. Ezzel akár a legkisebb erdélyi faluba is visszatér a magyar közigazgatás, hiszen mindig vannak újabb kérelmezők, s örvendetes, hogy a honosítottak gyermekei már magyar állampolgárokként látják meg a napvilágot.

Statisztikák - minden szám mögött egy-egy ember, egy-egy emberi sors van. Fiatalok, idősek, akadémikusok, szerzetesek, egyszerű emberek tehetők le az állampolgársági esküt, mely nagyon sok esetben kartartikus, életre szóló élménnyé vált. Több mint százéves honfitársaink lehettek könnyes szemekkel újra, másodjára, harmadjára magyar állampolgárok. Ezzel lehetett a gyászos emlékü december 5-ei népszavazás okozta sebeket ma begyógyítani.

Az elmúlt tíz év minden félelmet, riogatást megcáfolt, mely akár a kettős állampolgársággal, akár a külhoni választás lebonyolításával kapcsolatos volt. Ezek a zsigeri riogatások visszaolvashatók, felidézhetőek. A magyar nemzetpolitika, az egyszerűsített honosítás intézménye egész sor támadásnak volt kitéve az elmúlt években, a hamis hírektől az idegen országok titkosszolgálati akcióiig. Alapvetés, hogy a magyar kormány minden magyart megvéd, és ezt sikeresen meg is tettük, legyen az egy-egy közösség joga vagy az új állampolgárok adatai.

Az egyszerűsített honosítás a nemzet közjogi egyesítése, amelyre mint stabil alapra épül a teljes magyar nemzetpolitika. Kifejezetten sikeres évtizeden vagyunk túl, ma már büszkén mondhatjuk, hogy összetartozunk. Magyarország Kormánya pedig elkötelezett ezen összetartozás további erősítése mellett. Köszönjük, ha támogatják munkánkat. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kocsis Máté frakcióvezető úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügy” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A járvány első szakaszának lezárultával szükséges mérleget vonnunk az eddigiekről, és szükséges értékelnünk, hogy mi is történt. Magyarország eredményesen védekezett, és mindannyian büszkék lehetünk az orvosainkra, az ápolóinkra, a virológusainkra, a rendőreinkre, a katonáinkra és a szociális dolgozóinkra. Minden elveszített honfitársunk fájdalom, de hogy nem lett a halálesetek száma a jelenlegi sokszorososa, mint sok más országban egyébként, az a szakembereink és a kormány felkészültségét és határozottságát is dicséri, illetve annak is köszönhető. Magyar honfitársaink fegyelmezettsége és összefogása példaértékű, és megmutattuk, hogy mire vagyunk képesek a bajban, ha összefogunk.

Ebből az összefogásból azonban az ellenzék ki-maradt, kivonta magát, éppen ezért muszáj mérleget

vonnunk arról is, hogy mit tett a magyar parlamenti ellenzék, már csak azért is, mert hajlamosak azt hinni, hogy nem fog velük soha szembejönni a valóság, vagy nem fog velük soha szembejönni a saját hazugságuk cáfolata.

Magyar ellenzékünk alapvetően az elmúlt két, két és fél hónapban - nem kell nagy memória hozzá - a gyalázkodással volt elfoglalva, hamis fotókat közöltek a magyar kórházokról, személyükben támadták a magyar szakembereket. S itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a Fidesz-frakció nevében Müller Cecília országos tisztii főorvos aszszonynak a példátlan munkabíráásért (*Taps a kormánypártok soraiban.*), a szakértelméért, a higgadt-ságáért, az emberségéért, és szégyvelljék magunkat mindazok, akik sértegették és gyalázták pusztán azért, mert a munkáját szorgalommal végezte (*Balla György: Úgy van!*); ideérthetném például Varga Zoltán képviselőtársamat is, aki a Népjóléti bizottság ülésén tette ezt.

De térjünk vissza azokra a hazugságokra és hamis-ságokra, amelyek az elmúlt két és fél hónapot átszótték. Nem fogjuk elfelejteni, hogy önök nem támogatták a veszélyhelyzet meghosszabbítását a négyötödös szava-záskor; azt sem, hogy Szabó Tímea azt mondta, hogy Magyarországon halnak meg a legtöbben, ami nyilván-valóan egy hazugság volt. Arató képviselőtársunk odáig merészkedett a múlt héten, hogy sajnálatát fejezte ki, hogy a halálozásban sem áll rosszul az ország. Tóth Bertalan korlátlan teljhatalomról beszélt; az írásmód-tól függetlenül utasítjuk vissza ezt az állítást. Jakab Pé-ter képviselőtársam pedig a miniszterelnök megkoro-názásáról hazudott. Külön pikantéria Szilágyi György jobbikos képviselő múlt heti népszavás interjúja, ön-magában a népszavás cikke, ami ott megjelent, ahol az a mondat hangzik el, hogy a miniszterelnök Szilágyi úr szerint megtalálta az alkalmat, hogy ha ideiglenesen is, de végleg magához ragadja a hatalmat. (*Derűltég és szórványos taps a kormánypártok soraiban.*) Ez filo-zófiai kérdéseket is felvet. De hazudtak az érettségiről, a védőfelszerelések minőségéről. Hadházy képviselő úr állampolgári engedetlenséget hirdetett, de volt, aki lámpavassal fenyegetőzött, diktatúrát kiáltott, és her-gelték az embereket.

(12.10)

De jutott önöknek emellett arra is energiájuk, hogy a határon túli magyarok ellen hergeljék honfitár-sainkat, és persze az is belefért önöknek a járvány ideje alatt, hogy külföldön lejárató cikkek tucatjait rendeljék meg, és összetrombitálják Brüsszelt és az amúgy nem ülésező Európai Parlamentet, hogy ott is a saját hazá-jukat gyalázhassák. Húsz alkalommal ülésezett a ma-gyar Országgyűlés, miközben önök közül senki nem cá-folta azt a külföldön terjedő hírt, hogy nem ülésezik a magyar Országgyűlés. De azért jutott arra is energia, hogy a baráti önkormányzatoknál a haveri szerződése-ket tízmilliósi értékekben megkössék például Czeglédy Csabával vagy Komáromi Zoltánnal.

Ez tehát az önök járványkezelése, ez tehát az, amit önök az elmúlt két hónapban nyújtani tudtak, és mára teljesen világosan látjuk és kimondható, hogy önök végig abban reménykedtek, hogy a járvány el-teni védekezés sikertelen lesz, mert ettől reméltek po-litikai hasznot. (*Balla György: Szégyen!*) Önöknek még az is belefért volna, hogy több emberáldozat árán, de politikai haszonra tegyenek szert.

Nem maradt más hátra, itt az ideje, képviselőtár-saim, hogy bocsánatot kérjenek mindazoktól, akiket megsértettek, meggyaláztak, és bocsánatot kérjenek az egész országtól azért, hogy még külföldre is elsza-ladtak hazánk lejáratásáért; bocsánatot kérjenek a határon túliaktól, és bocsánatot kérjenek a magyar kormánytól is és mindazoktól, akiket diktatúra vádjá-val és teljhatalom vádjával illettek. Ezen a héten ben-nyújtásra kerül az a törvény, amelyre a miniszterel-nök már utalt, tűzzük ki azt határidőnek, amikorra önök ezt megteszik. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Schanda Tamás János államtitkár úr válaszol az elhangzot-takra. Öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és tech-nológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kép-viselő Úr! A koronavírus minden téren változást hoz-zott: megakasztotta a munkánkat, átváltoztatta a mindennapi életünket, és lesöpörte az asztról a szé-pen kidolgozott jövőbeni terveinket is. De a vírus ellen az első csatát sikerült megnyernünk: ezrével fejtettek ki orvosok, ápolók, rendőrök és katonák megfeszített munkát, és ezrével álltak helyt a dolgozók a gyárak-ban, akik ott dolgoznak, az élelmiszerboltokban, a szállításban, a takarításban, és egyéb fontos területe-ken mindazok, akiknek a munkája elengedhetetlen és nélkülözhetetlen volt. Köszönet és hála illeti őket ezért a munkáért.

Tisztelt Képviselő Úr! A járvány mérséklődik, május 4-én csökkenésnek indult az aktív fertőzöttek száma. Valóban, minden áldozatot meggyászolunk, de azt most már kimondhatjuk, hogy Magyarország jól teljesített a védekezés első szakaszában.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a szomorú helyzet, hogy amíg a magyar emberek szinte egy emberként moz-dultak meg a bajban, addig az ellenzék kihúzta magát a felelősség alól és a munkából. Nem támogatták a ve-szélyhelyzet meghosszabbítását, amivel az eredmé-nyes védekezést veszélyeztették. Fontosabb volt szá-mukra a pillanatnyi önös politikai érdekeiknek a kép-visellete, mint a magyar emberek élete és egészsége. Az összefogást csak szóban sürgetik, azonban semmit, de semmit nem tesznek érte, aztán persze mindenféle álhírral és csúsztatásokkal próbálják meg magukat fe-dezni. Példának hozhatjuk fel a nemlétező brüsszeli 2000 milliárdos pénzről szóló fake newst, vagy pél-dául azt is, ahogyan ön is említette, frakcióvezető úr,

hogy nem ülésezik a parlament. És ezzel nem az a baj, hogy bennünket politikailag támadnak, hanem az, hogy hazudnak, nettó hazugságokat terjesztenek, tudatosan rombolják a közbizalmat, és nehezítik ezzel is a védekezést.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ellenzék továbbra sem tanult semmit, ugyanazt a receptet ismételteti a válságkezelésben, amely egyszer már kudarcot vallott: megint segélyalapú gazdaságot szeretne, megint felelőtlen intézkedéseket szorgalmaz, és megint nem nézi a magyar emberek érdekeit. Ha tehetnék, újra eladósítanák Magyarországot, és pénzügyi spekulánsok karmaik közé juttatnák hazánkat. Az ellenzék hiteltelen akkor is, amikor a munkahelyek megvédéséről van szó, hiszen korábban éppen ők voltak azok, akik kormányon megszorítással kezelték a válságot. A baloldal, jól emlékszünk rá, úgy kezelte a válságokat, hogy újabb és újabb terheket rakott a magyar emberek vállára a helyett, hogy segített volna nekik. Emlékezzünk a Bokros-csomagra és a 2009-es megszorításokra! Azóta pontosan tudjuk, hogy mit jelent a baloldali válságkezelés.

De nézzük tételesen! Megszüntették a 13. havi nyugdíjat, csökkentették a gyes időtartamát, az áfa általános kulcsát 5 százalékponttal emelték, bevonták az adózásba a családi pótlékot, megemelték a nyugdíjkorhatárt, csökkentették a táppénzt, elvettek egyhavi bért a közzférákban dolgozóktól, ingatlanadót akartak bevezetni, és mindemellett még egy tisztességesen nagy IMF-hittel akarták eladósítani az országot. A balliberális kormányok mindemellett ellehetetlenítették az önkormányzatok gazdálkodását is, a forrásaik a legalapvetőbb feladataik ellátását sem fedezték.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha már az önkormányzatoknál tartunk, akkor a baloldal politikusai a járvány idején újra és újra bebizonyítják, hogy valójában saját magukon és a hatalmon kívül semmi más nem érdekli őket. A baloldali vezetésű önkormányzatok sorra jelentik be a megszorításokat, a leépítéseket, és bizonytalanságban tartják a munkavállalóikat. Mindezt azzal indokolják, hogy a kormány a járvány elleni védekezésre átcsoportosította a gépjárműadót, ami azonban, jól tudjuk, az önkormányzati költségvetésnek körülbelül az 1 százalékát jelenti csak. A jobbkios vezetésű Ózdon 25 százalékkal csökkentették az óvónők és a kulturális ágazatban dolgozók fizetését, akik pedig nem fogadták el a polgármester ajánlatát, fizetés nélküli szabadságra számíthattak. És hosszasan sorolhatnánk még ezeket az intézkedéseket, amelyek méltatlanok, felháborítóak és visszaszítók. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalás**ra jelentkezett Dúró Dóra, független; Keresztes László Lóránt, LMP; Simicskó István, KDNP; Sneider Tamás, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Varju László, DK; Hajdu László, DK; Varga Zoltán, DK; Varga-Damm Andrea, Jobbik.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 12 óra 16 perckor elkezdjük az azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Jakab Péter, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mit gondol erről Miniszterelnök Úr?**” címmel. Jakab Péter képviselő urat illeti a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Képzelve, miniszterelnök úr, kivételesen van valami, amiben egyet tudunk érteni. Ön nemrég azt mondta a rádióban, hogy ezt a válságot nem elméleti, hanem gyakorlati emberek fogják megoldani. Maximálisan egyetérték önnel: ön pontosan azért nem tudja megoldani a munkaerőpiac válságát, mert semmilyen gyakorlati tapasztalattal nem rendelkezik a munkaerőpiacról. Ön nem tudja, milyen alkalmazottnak lenni, nem tudja, milyen átlagbérből élni, nem tudja, milyen az, amikor az ember elveszíti az állását, és reménykedni tud abban, hogy talán lesz majd más is, nem csak közmunka. Az a helyzet, hogy önnek az egyik munkahely pontosan ugyanolyan, mint a másik: darab-darab, egy szám a statisztikában.

Nyilván ezért is mondhat olyan butaságot, hogy Magyarország sikeresebben kezeli a válságot, mint az Európai Unió, csak azért, mert mi képesek vagyunk akár 200 ezer közmunkást is alkalmazni. Miniszterelnök úr, a közmunka nem siker! Tudja, mi a siker? Az, amikor sikerül megmenteni 200 ezer munkahelyet, na, az siker. Ha ön nem így gondolja, ha ön azt gondolja, hogy a közmunka egy sikeres válságkezelés, akkor én tényleg csak azt tudom önnek tanácsolni, hogy szerezzen gyakorlati tapasztalatot, húzzon le egy hónapot közmunkásként, utána meg éljen meg 54 ezer forintból. Ha nem sikerül, nem kell csüggedni, fogadja meg az ön gazdasági szakértőjének, az Állami Számvevőszék fideszes elnökének a tanácsát, és tanuljon meg spórolni, és ha az sem megy, akkor gondolja újra, hogy mennyire sikeres az ön válságkezelése.

De addig is adok önnek néhány gyakorlati tanácsot, miniszterelnök úr. *(Felzúdulás a kormánypartok soraiban.)* A lehető leggyorsabban az állam vállalja át a bajba jutott dolgozók bérének a 80 százalékát. A multiknál hirdessenek elbocsátási moratóriumot. Az álláskeresői járadék idejét és összegét meg kell emelni. És ha már van ebben az országban 2000 milliárd forint szabadon felhasználható uniós forrás, akkor ebből lendületet kell adni, de nem Mészáros Lőrincnek, hanem a magyar kis- és középvállalkozásoknak. Ha ezt meg tesszük, akkor garantáltan záros határidőn belül itt mindenkinek biztosítható lesz a megélhetése. Támogatja? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak, aki válaszol az azonnali kérdésre. Miniszterelnök úr, parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Megragadom az alkalmat, és ismertetem a legfrissebb munkahelyvédelmi számokat. Tehát eddig a kormányzat intézkedéseinek

köszönhetően 1 062 684 fő részesült kormányzati támogatásban. Ez részben pénzbeli, újonnan megnyitott diákhitel, munkahelymegőrző támogatás, adó- és járulékkedvezmény, támogatott képzés és munkahelyteremtés. Szintén a mai adatokból idézek: mindezek az intézkedések együtt 2100 milliárd forint forrást hagytak ott a gazdaságban.

Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a munkahelyvédelmi bértámogatást 7566 vállalat vette igénybe, és ez 119 914 munkavállalónak fizetett többletbért jelent.

(12.20)

Van egy kutatás-fejlesztésben dolgozóknak meghirdetett bértámogatásunk. Ezt értelemszerűen kutatók és fejlesztők vehetik igénybe. 574 vállalat igényelte, és ez több mint tízezer, egészen pontosan 10 039 munkavállalót érintett.

A Szijjártó-féle minisztérium által kezelt versenyképesség-növelő támogatási programra eddig beérkezett 127 milliárd forint munkahelyteremtő beruházás. 100 milliárd forintot tudtunk eddig rendelkezésre bocsátani.

Az ingyenes digitális képzésre - ez azt jelenti, hogy mi fizetjük, ettől ingyenes - 61 886 fő jelentkezett, és a Diákhitel Pluszt a felsőoktatásban is most nyitottuk meg a diákok számára, akik a tanulás mellett dolgoznak is, 10 251 hallgató igényelte. Amit vállaltunk, teljesíteni fogjuk. Amennyi munkahelyet a vírus tönkretesz, annyit létre is fogunk hozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra megadom a szót, parancsoljon!

JAKAB PÉTER (Jobbik): Értem én, miniszterelnök úr, amit mond, csak közben félmillió honfitársunknak ma már nincsen állása. Ön legutóbb azt mondta itt a parlamentben, hogy három hónap múlva itt mindenkinek lesz munkahelye, és ön erre garanciát vállalt.

Eközben viszont a konvergenciaprogramban beismerte Brüsszelnek, hogy idén Magyarországon 5,6 százalékos, jövőre meg 4,3 százalékos lesz a munkanélküliség. Magyarán, miközben itt ön azt hazudja, hogy mindenkinek lesz munkája, közben Brüsszelnek elismeri, hogy lesz több százezer olyan honfitársunk, akinek nemhogy három hónap múlva, de még jövőre sem lesz állása.

Eközben ön 34 milliárd forintért indít munkahelyteremtő programot nem Borsodban, nem Szabolcsban, meg Somogyban, hanem Mongóliában meg Kirgizisztánban; meg 36 milliárdot költünk határon túli gazdaságfejlesztő programokra, miniszterelnök úr. *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)*

Ön szerint Magyarországon már minden rendben van? *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük: Szégyellj magad!)* Itt már mindenkinek van állása, miniszterelnök úr, hogy a mongol dolgozókon

tudunk segíteni? Ők is közmunkát fognak majd kapni? Vagy ez csak a magyar embernek a kenyere? Válaszoljon! *(Közbekiáltások a kormánypárti padsorokból, köztük: Szégyellj magad! - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! *(Közbekiáltások a kormánypártok padsoraiból, köztük: Szégyellj magad!)* Őrizzék meg a nyugalmukat! Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Egypercnyi idő kevés ahhoz, hogy a ténybeli tévedéseket kiigazítsam. Ezért csak a lényegre összpontosítok. Látom, hogy a Jobbik frakcióvezetője minősíteni igyekszik a mi munkánkat.

Azt tudom mondani, hogy Magyarország egy nagyon nehéz és veszélyes időszakon van túl, világméretű járványt szenvedtünk el. Az ország megfeszítette az erejét, hogy megvédjük sok tízezer ember életét. A mi munkánkat, a kormány munkáját az minősíti, hogy hogyan védekeztünk, és azt kell mondanom kellő szerénységgel, hogy nemzetközi összehasonlításban is példásan és sikeresen védekeztünk.

Az önök munkáját, tisztelt jobbikosok, pedig az minősíti, hogy kiderült, hogy a veszélyhelyzetben önökre nem számíthat az ország. Nemcsak nem segítettek, hanem támadták azokat az szakembereket, akik éjjel-nappal dolgoztak a védekezésben. Úgy látom, ezt nemcsak én látom így, hanem a választók is, ezért van az, hogy önök ma már zsugorulásban vannak, és nehéz eldönteni, hogy mi zsugorodik jobban: a frakció, az önök támogatottsága vagy az önök logója. Ezért váltotta fel a régi daliás idők menetelését a jobbikos törpejárásuk. Gratulálók! Köszönöm szépen. *(Derültség és nagy taps a kormánypártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Aktuális kérdésekről**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Miniszterelnök Úr! A járvány első hulláma, úgy tűnik, hogy lecsengőben van hazánkban is, és hála istennek, itt, Közép-Kélet Európában ez sokkal kevesebb intenzitással zajlott, mint néhány dél-európai vagy nyugat-európai országban.

Ezért azt gondolom én is, hogy itt az ideje megnézni, hogy a kormány és ön milyen döntéseket hozott, időben hozta-e ezeket, és valódi segítséget nyújtottak-e ezek vagy nem. A gazdaság területén ön március 30-án minden idők legnagyobb gazdasági mentőcsomagját jelentette be, majd április 6-án ezt el is mondta, hogy a Kurzarbeithez hasonló intézkedések lesznek, illetve a nyugdíjasok jövőre majd kapnak egyheti plusznyugdíjat. Aztán egy hónapig, miniszterelnök úr, nem történt semmi.

Május 8-án, Palkovics miniszter úr tárcájának adataiból tudjuk: egy hónap után 600 millió forintot fizettek ki néhány száz cégnek, az áprilisi legnehezebb hónapban. Tudja, ez az a hónap, amikor épp a parlament egy Budapest-Belgrád vasútvonal, Mészáros Lőrinc kontextusban 800 milliárd forintot szavazott meg. Segíték önnek: ez ezerszerese annak, mint amit a cégek Magyarországon segítségként kaptak. És nem is csoda, hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat szerint, ami az önök adatait tükrözi, 330 700 ember lett április végéig munkanélküli. Miniszterelnök úr, ez 7,1 százalékos munkanélküliség.

Nézzük a védekezést! Múlt pénteken hozták nyilvánosságra például a Szent János Kórház ápolónői, hogy a Covid-osztályon az áprilisi legnehezebb időszakban végzett munkájuk után kevesebb fizetést kaptak, mint előtte; épphogy csak meghaladta a nettó százezer forintot, de ugyanez került nyilvánosságra a katonáknál is. Veszélyhelyzeti felhatalmazással szerintem visszaélve, egy rendelettel elvették az összes, nem az összes, de a döntő többségét a pluszjuttatásainak. A határon szolgálatot teljesítő katonák, miniszterelnök úr, 100-200 ezer nettó forinttal kevesebbet vittek haza az elmúlt hetekben.

Azt szeretném kérdezni, miniszterelnök úr, ezek után, hogy ön mit üzen a 330 ezer munkanélkülinek, mit üzen ezeknek az ápolóknak, katonáknak. Várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Hosszú a lista, tisztelt képviselőtársam. Először is július 1-jével kifizetjük az 500 ezer forintot az egészségügyi dolgozóknak.

Ha pedig arra az egy mondatra egyszerűsítjük le az ön párbeszédét, hogy mit üzenek azoknak, akik elvesztik a munkahelyüket: azt üzenem, hogy forduljanak hozzánk. Minden egyes munkahelyét elvesztett ember, ha úgy látja, hogy a munkanélküli-segély időtartamának elteltével már nem jut munkához, forduljon hozzánk. Mindenkinek adunk munkát. Segély helyett adunk olyan munkát, amely segíti őket abban, hogy a munkaerőpiacon maradjanak, és ismét jó állásokhoz juthassanak.

Az igazság az, hogy nem túl szívderítő ugyanazt a dolgot kétszer elmondani, de kénytelen vagyok. Az előbb ismertettem önrel, hogy milyen gazdaságvédelmi lépéseket tettünk, és ezek összességében több mint egymillió embert értek el. Csak a tőkejuttatás, amit a vállalkozásoknak adtunk munkahelyteremtés és beruházás céljából, az meghaladja az ön által említett számot, a százmilliárdot.

De ön mást is említett: jól védekeztünk-e? Készítettem összehasonlító elemzéseket. A halottak száma, amiből persze egy is sok - minden magyar hiányzik, aki meghalt, együttérzésünket is fejezzük ki a hozzátartozóiknak -: Magyarországon 491 ember vesztette

életét a járványban. Egyesült Királyság: 36 ezer; Spanyolország: 28 ezer; Olaszország: 32 ezer; Franciaország: 28 ezer; Németország 8 ezer; Belgium: 9 ezer; Hollandia: 6 ezer; Svédország: 4 ezer; Románia: 1100; Ausztria: 640; Magyarország: 491. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megköszönöm miniszterelnök úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Ezekbe a számokba nem véletlenül nem mentem bele. Azt mondtam, hogy örülünk... *(Derűltség és közbeszólások a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.)*

(12.30)

Nem szégyellik magukat? Nem szégyellik magukat?! *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, többek között: Szégyellj magad te! - Szászfalvi László: Menjél haza! - Az elnök csenget.)* Mondhatok én is egy számot, de nem véletlenül nem tettem. Északi szomszédunkban, Szlovákiában 28-an haltak meg. Most ezekbe a számokba menjünk bele? Én arról beszéltem, hogy a kormány milyen döntéseket hozott. Ön, miniszterelnök úr! Hogy miért ültek két hónapig a pénzen; hogy miért nem adtak segítséget, hogy önnek most ne közmunkát kelljen adni az embereknek, hanem megmenthették volna ezeket a munkahelyeket, ha egy fillért is ad nekik, de nem adott. Azok a számok, amelyeket most mond, miniszterelnök úr, azt az elmúlt néhány hétben fizették ki. Itt két hónapig mindenki magára volt hagyva ebben az országban, miniszterelnök úr! *(Moraj a kormánypárti padsorokban.)*

És tudja, mi volt az egyetlen, ami nagyon jól ment? A bátor emberei, azon belül is az államtitkár bátor embereinek a 35 százalékos fizetésemelése, az jól ment az elmúlt hónapokban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Közben az ápolók meg a katonák, meg akik a frontvonalban voltak *(Az elnök ismét csenget.)*, meg kevesebbet vittek haza. Szerintem ez nincsen rendben, miniszterelnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszterelnök urat. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Megértjük, hogy nem kíván a tényekkel foglalkozni, és nem megy bele a számokba. Nekünk nem esik nehezünkre, magyaroknak, hogy gratuláljunk Szlovákiának, és azt mondjuk, hogy nagy valószínűséggel ők még nálunk is jobban védekeztek. De nincs ezzel baj, mert megelőztünk viszont más országokat, amelyeket említettem.

Ellenben, hogy mindent időben intézkedésként meghoztunk-e: ami a gazdaságot illeti, emlékeztetném önt arra, hogy három hónapig Magyarországon minden munkahelyét elvesztett ember álláskereső támogatást kap, amit munkanélküli-segélynek hívnak. Három hónapig. Utána következik az az időszak, amikor a kormánynak be kell avatkoznia. És ez meg is történt, meg is fog történni.

Összevetés más metszetekben: veszélyhelyzet kihirdetése Magyarországon a 7. napon történt meg, Olaszországban a 38. napon. Iskolalátogatás tiltása Magyarországon a fertőzéstől számított 12. napon, Ausztriában a 21., Olaszországban a 34. napon. A határozat Magyarországon én a 13. napon rendeltem el, Ausztriában 24. nap, Spanyolországban 45. nap, Svédországban 48. nap, Franciaországban 56. nap.

Nem lottón nyertük a sikeres védekezést; az egész ország, ideértve a kormányt is, jól tette a dolgát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Sebián-Petrovszki László, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Önök már a saját Alkotmánybíróságuknak se tudnak megfelelni?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Miniszterelnök Úr! Az Alkotmánybíróság 2018 novemberében döntött arról, hogy a Fidesz és az ön által vezetett kormány által kitalált, a rokkantnyugdíjak szabályozásáról szóló törvény alkotmányellenes, az emberi jogok európai egyezményébe ütközik egész konkrétan, és határidőt szabott önöknek, hogy ezt a törvényt korrigáljuk. Ez a határidő 2019. március 31-én lejárt, vagyis több mint egy éve lejárt, mégsem történt meg ez a korrekció.

Emlékeztetőül mondanám, hogy a testület azt kifogásolta, azzal volt neki problémája, hogy úgy csökkentették a rokkantnyugdíjakat, hogy nem vizsgálták meg, az adott illető egészségében beállt-e bármiféle változás, történt-e javulás. Természetesen egy csomó esetben nem is történhetett meg, mégis sok százezer embert ez rosszul érintett, több tízezer ember, az érintett körülbelül 10 százaléka volt, aki egészen egyszerűen ki is esett az ellátásból. De vannak példák arra, hogy 122 ezer forintos havi járandóság 30 ezer forint alá csökkent.

Nem árt emlékeztetni arra önt, miniszterelnök úr, hogy ezt már az az Alkotmánybíróság hozta, amelynek minden egyes tagját önök a Fideszből jelölték, fideszes háttérű tagok egyöntetűen alkották az Alkotmánybíróságot, amikor ez a döntés megszületett.

Most, amikor a gazdasági válságban vagyunk benne, és ez minden társadalmi réteget eltérően érint nyilván, a rokkantnyugdíjasokat, akik egyébként is küzdenek azzal, hogy a munkaerőpiacon milyen helyzetben vannak, hatványozottan érinti ez, ezért aztán élesen felvetődik az a kérdés, hogy mikor akarja ezt az ügyet rendbe tenni a kormány, mikor látunk itt a parlament

előtt olyan javaslatot, amely az ő helyzetüket javítaná. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A kérdésre Orbán Viktor miniszterelnök úr válaszol. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát egy régi ügyről beszélünk. Nem az Alkotmánybíróság ítélete a régi, hanem maga a szociológiai alap. Ugye, 2010-ben, amikor - mint önök is emlékeznek rá - szerencsés módon kormányváltás történt Magyarországon, akkor a rokkantnyugdíjak esetében és a karkedvezményes nyugdíjak esetében annyi visszaélést találtunk, hogy kénytelenek voltunk új szabályokat létrehozni. Ezek az új szabályok azok, amelyek akkor kifogás alá estek, és amellyel kapcsolatos alkotmánybírósági ítéletet most ön itt ideidéz.

Én továbbra is kitartok a mellett az álláspontunk mellett, hogy tömegesek voltak a visszaélések. És mi továbbra is kitartunk a mellett az álláspontunk mellett, hogy akitől ezt a rokkantnyugdíjat elvették vagy átminősítették, azoknak fölkináltuk a lehetőséget, hogy visszajelentkezzenek egészségügyi vizsgálatra. Nem tették meg. Nem akarok gyanúsítani senkit, hogy miért nem tették meg, de nagyon sokan nem tették meg. És ez az az esetkör, amellyel kapcsolatban az Alkotmánybíróság hozott egy döntést. Nem olyan egyszerű egyébként lefordítani ezt az alkotmánybírósági döntést a kormányzati cselekvés nyelvére, de igyekszünk, és dolgozunk rajta. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Akkor most sem hallottunk határidőt, most sem hangzott el, hogy na, de akkor mikor lesz ez a kérdés rendbe rakva. És arra még nem is tértem ki az első felszólalásomban, hogy azok, akik méltatlanul szenvedték el ezt a helyzetet, akiknek nem történt egészségügyi változása, nem nőtt ki a lába, miniszterelnök úr, mert ez nem tud megtörténni, azok vajon kárpótlásban reménykedhetnek-e, hiszen az elmúlt években ők effektíve komoly anyagi veszteséget szenvedtek. Öt év alatt 180 ezer emberről beszélünk, akik ilyen helyzetbe kerültek. Ez irtózatosan nagy szám. Itt egy-két emberre, egy-két esetleg hibás eljárásra hivatkozni, azt gondolom, hogy nem lehet, itt tömeges problémáról beszélünk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszterelnök urat. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! Miközben egyetérték önnel abban, hogy valóban, az Alkotmánybíróság ítéletét le kell fordítani

lassacskán döntési nyelvre - ezt igyekszünk is megtenni, de higgye el, hogy nem olyan egyszerű -, vegye figyelembe lehetőleg azt a körülményt is, hogy ha megnézi, hogy az önkormányzásának idején, hiszen mégiscsak önöktől vettük át ezt a helyzetet, amelynek az orvoslását most számonkéri tőlem - a történeti hűség kedvéért, ha már az őszi beszéd évfordulójának a napján vagyunk, akkor ezt mégiscsak említsük meg (*Sebián-Petrovszki László közbeszólása.*) -, ezt azért mégiscsak nem mi okoztuk, hanem önkormányzatok, és nekünk ezt orvosolni kellett. Én most csak annyit szeretnék mondani ezzel kapcsolatban, hogy a fogyatékkal élők közül ma háromszor többen dolgoznak Magyarországon, mint dolgoztak az önkormányzat idejében. Elhíheti, hogy megvan bennünk a jó szándék, és meg is fogjuk oldani ezt a problémát. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Ki vállalja a felelősséget Miniszterelnök úr?**” címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterelnök Úr! A koronavírus-járvány egyértelműen rámutatott arra, hogy a magyar gazdaság nem fenntartható és nem válságálló, sok tízezer veszítették el a munkájukat, jövedelem nélkül maradva.

A járvány tanulságaként ki lehet mondani, hogy nem lehet ugyanott folytatni, ahol a járvány előtt abba hagytuk. Az Európai Unió kidolgozott egy zöld újjáépítési programot, amely nemcsak munkahelyeket teremtet, hanem abba az irányba építi a gazdaságot, amelyik kevésbé környezetszennyező, amelyik környezet-, természet- és klímabarát, amelyik az emberek életminőségét helyezi a középpontba. Sok tízezer munkahelyet lehetne teremteni ennek a programnak a mentén, a megújulóenergia-termelés fejlesztésével, a kisteljesítményű naperőművek, napkollektorok gyártásával, felszerelésével, a lakóépületek energetikai korszerűsítésével, a közösségi közlekedés fejlesztésével vagy például az élelmiszer-önellátás megerősítésével.

Önök ettől mégis elzárkóznak, annak ellenére, hogy ön az év elején meghirdette a kormány klíma- és természetvédelmi akciótervét. 17 európai uniós környezetvédelmi miniszter nyílt levélben szólította fel azokat az országokat, amelyek kicsit húzódkodnak a zöld újjáépítési programtól, hogy támogassák, de sajnos megtudtuk azt az ITM államtitkártól, hogy Magyarország nem áll a program mellé. Szeretném megkérdezni öntől, hogy miért. Ráadásul, ha ezt elutasítjuk, akkor sokmilliárdos európai uniós támogatástól fogunk elesni.

A másik kérdésem az egyszer használatos műanyagok betiltását célzó törvényjavaslatra vonatkozik: miért vonták vissza? Erre eddig érdemi választ nem kaptunk.

Múlt héten benyújtottam az önkormányzat által visszavont javaslatot. Szeretném megkérdezni, van-e rá esély, miniszterelnök úr, hogy mégis támogatják ezt a törvénytervezetet. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Az őszinte és egyenes válasz az, hogy nincs. Egész pontosan most nincsen. Ha hosszabban is kifejtethetem, akkor a következőket szeretném mondani önnek. Egy zárójeles megjegyzést azért még előtte engedjen meg.

(12.40)

Könnyen csúsznak ki súlyos mondatok az ellenzéki képviselőtársaim száján. Javasolom, hogy ha lehet, akkor legyenek körültekintőbbek. Tehát itt van például az ön mondata, amit most írhattam föl, hogy százazrek maradnak jövedelem nélkül. De senki sem marad jövedelem nélkül Magyarországon! Ha valaki elveszti az állását, három hónapig kap munkanélküli-segélyt. Ha három hónapnyi munkanélküli-segély után nem talál állást, akkor maradhat otthon, és kap jövedelempótló támogatást - ezt nem nagyon javasoljuk, mert ez rendkívül csekély -, de ha nem ezt választja, és nem talál állást a piacon, akkor eljöhethet az államhoz, és az állam több lehetőséget is kínál neki, hiszen éppen meghirdettünk egy állami munkahelyteremtési programot, aminek része a közmunka, de része a toborzás, és része még sok minden más is.

Tehát szeretném jelezni, hogy ha valaki elveszti az állását, három hónapig munkanélküli-segélyen van, és utána nem tudott visszamenni dolgozni, nem marad jövedelem nélkül egyetlen ember sem, aki hozzánk fordul. Fontos: aki hozzánk fordul. Tehát aki jön, annak segíteni fogunk. Különböző, változatos lehetőségeket kínálunk fel, de mindenkinek segíteni fogunk.

Ami a zöldkérdést illeti, köszönöm, hogy megemléltette, hogy a kormány a klíma- és természetvédelmi akciótervet meghirdette. Ebből is látszik, hogy nem zárkózunk el mi semmitől, sőt elkötelezett vagyunk, hogy azt végre is hajtsuk; persze az atomenergia-val együtt, ami közöttünk egy régi vita. Az egyszer használatos műanyag termékekre vonatkozó azonnali tiltást valóban vissza kellett vonnunk, aminek az az oka, hogy hiába folytattunk iparági egyeztetéseket, nem találtunk egyelőre olyan megoldást, hogy az emiatt bezáró kis- és közepes vállalkozó cégeknek értelmes vállalkozási lehetőséget tudtunk volna ajánlani a piacon, vagyis el kellett volna bocsátaniuk több száz embert, röviden. Ha tehát ezt most úgy, ahogy beterveztettük, a legjobb szándékunk szerint végre is hajtottuk volna, több száz ember veszített volna el a munkáját.

Ezért időt kérek, hogy ezekkel a cégekkel tárgyalni tudjunk, hogy lássuk, hogy mikor és hogyan

lehet kivezetni az egyszer használatos műanyag eszközöket a piacról. Köszönöm a megértését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonválaszra megadom a szót. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Mi azt gondoljuk, hogy a közmunkaprogram nem megoldás. Akik a közmunkába be fognak lépni, százezer munkahely, amit önök megígértek, gyakorlatilag annyira kevés jövedelmet fognak kapni, hogy 60-65 ezer forint nettóból egyszerűen nem lehet megélni. Köztük is sok olyan van, aki családot tart el, rezsit fizet, gyerekeket iskoláztat, nem akarom sorolni. Ebből nem lehet megélni, ez nem megoldás.

A miniszterelnök úr nem válaszolt nekem arra, hogy rengeteg, tehát tényleg sok tízezer munkahelyet lehetne teremteni épületenergetikai korszerűsítéssel, szigeteléssel, kis teljesítményű napelemek, napkollektorok gyártásával, felszerelésével sok-sok munkahelyet teremtene, és ezt tisztos piaci viszonyok alapján is lehetne. Tehát erre szeretnék konkrétan választ kapni miniszterelnök úrtól.

A másik pedig az, hogy azért elég hosszú ideig készítették elő ezt az egyszer használatos műanyagok betiltását célzó törvényjavaslatot. Két héttel ezelőtt, amikor benyújtották, akkor is kellett volna tudni, hogy ezzel gondok vannak. Tehát önök benyújtották, és aztán visszavonták.

Kérem miniszterelnök urat, támogassák az általam megismételt saját javaslatukat.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Három dologra kellene egy percen belül válaszolnom.

Az első, hogy amikor ön a zöldpolitika segítségével létrehozható munkahelyekről beszél, akkor, ha becsukom a szemem, akkor Palkovics miniszter urat látom magam előtt, mert ő is pont ilyeneket szokott mondani *(Szórványos derűltég.)*, és ilyen programokat terjeszt a kormány elé, és mi azokat meg is szoktuk szavazni. Tehát én abban a tudatban vagyok, hogy amiket ön követel rajtunk, annak a végrehajtása Palkovics miniszter úr minisztériumában történik.

Abban önnek igaza van, hogy nem kellett volna benyújtatunk azt a javaslatot, csak hát egy hosszú terv szerint dolgozik a kormány, és így adjuk be a javaslatokat. Azt időben észre kellett volna vennem, hogy nem kell benyújtani, mert beütött a járvány, és amit kibír a gazdaság nem járványos időkben, azt sajnos nem bírja ki járvány idején, ezért benyújtottuk, és vissza kellett vonni.

Ami a közmunkát illeti, ott azt tudom mondani önnek, hogy ez egy régi vita. Ön egy szociálisan érzékeny asszony, amennyire én a hozzászólásaira vissza tudok emlékezni. Kérem, hogy ne menjen el szó nélkül

a mellett a tény mellett, hogy 2010-ben, amikor meghirdettük a munkaalapú gazdaságot, akkor 230 ezer ember volt közmunkán, és a közmunka segítségével vissza tudtuk őket vezetni a munkaerőpiacra, ezért ma csak 85 ezer ember van. Ez azt jelenti, hogy körülbelül 150 ezer embert tudtunk a közmunka segítségével visszavinni a munkaerőpiac világába. Szerintem ez komoly eredmény. Ugyan ön ellenzéki, én kormánypartí vagyok, de azért elismerhetné ezt is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea és Tordai Bence, a Párbeszéd képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. *(Moraj a kormánypartok soraiban.)* Öné a szó, képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Miniszterelnök Úr! Ön néhány nappal ezelőtt Kásler Miklós teljesítményét történelminek nevezte. Viszonylag rendhagyó ez a megfogalmazás a miniszter úrra. De gondolom, ön is a következőket érthette ez alatt.

Történelmi ön szerint is az, hogy az orvosok tiltakozása ellenére Kásler Miklós 32 ezer kórházi ágyat ürített ki, teljesen fölöslegesen. Azokat az orvosokat, akik ellenálltak ennek az eszement döntésnek, egész egyszerűen kirúgta Kásler Miklós.

Történelmi az is, hogy az ágykiürítések és az elektív műtétek elhalasztása miatt több ezer súlyos beteget küldtek haza, akik közül sajnos nagyon sokan életüket veszítették. Elég csak az óbudai Terikére gondolni, akinek a férje emberhez méltatlan körülmények között halt meg családja szeme láttára.

Történelmi az is ezek szerint, hogy a frontvonalban harcoló orvosokat, ápolókat és egészségügyi dolgozókat hetekig védőfelszerelés nélkül dolgoztatták. Ezt többek között az ön által közzétett fotókból is tudhatjuk, ahol ön teljes szkfanderben áll a képeken, az önt kísérő orvosok viszont vászonmaszkban dolgoznak.

Történelmi, gondolom, az is, hogy a járvány alatt az ápolók kevesebbet kerestek, mint előtte: a János Kórház ápolói dupla műszak után áprilisban százezer forintot vittek haza. *(Közbeszólás a kormánypartí sorokból: Nem igaz!)* Ez csak néhány Kásler Miklós úgynevezett történelmi tettei közül.

Miniszterelnök Úr! Két nagyon egyszerű kérdés lenne. Ha Kásler Miklós ilyen történelmi tettekre képes, akkor ön miért Pintér Sándort nevezte ki az egészségügy átvilágítására, miért nem az egészségügyi felelős minisztert? Illetve szeretném megkérdezni, hogy marad-e Kásler Miklós 2022-ig az EMMI élén.

Köszönöm választát. *(Szórványos taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A legutolsó kérdésre nem én, hanem Kásler Miklós tud válaszolni.

Ami az egészségügygel kapcsolatos teendőket illeti, ott azt tudom mondani önnek, hogy az operatív törzs működését szerintem folytatni kell. Senki sem tudja, hogy igaza lesz-e a tudósoknak, és ősszel visszatér a járvány egy második hullám formájában. Erről senki sem tud semmi biztosat. A spanyolnátha példája, amely az utolsó ilyen gyakorlati tapasztalatokat adó járvány volt, az elég riasztó. Miután nem tudjuk, ezért az óvatosságból indulunk ki. Azt mondjuk, hogy az operatív törzs maradjon fenn. Az operatív törzs nem operatív egészségügyi törzs, hanem operatív törzs, mert a határvédelemtől kezdve az egészségügyön keresztül a katasztrófavédelmen keresztül a hadsereggel bezárólag mindenki benne van, akinek az a dolga, hogy járvány idején cselekedjen. Ezt a törzset ezért nem az egészségügyi miniszter, hanem a belügyminiszter, a miniszterelnök-helyettes vezeti; szerintem ez így van jól, maradjon is így.

Be fogjuk nyújtani a mai kormányülés döntését követően, talán holnap a rendkívüli jogrend megszüntetésére vonatkozó javaslatunkat. Kérem önöket, hogy ezt majd támogassák. De ez nem jelenti azt, hogy a járványveszély elmúlt volna, ezért azt is javasoljuk, hogy egy járványkészültségi állapotot tartsunk fenn. Ami most az egészségügyben történik, az nem más, mint a járványügyi készenléti helyzetre való felkészülés. Azért világítunk át mindent, hogy ne kerüljünk még egyszer abba a helyzetbe, amikor lecsap ránk egy járvány, és rövid idő alatt kell nagyon súlyos és mély változásokat előidézni. Ezért most folyik az egészségügy átvilágítása, alkalmassá akarjuk tenni az egészségügyet arra, hogy egy világjárvány esetén is normális üzemmódban, tehát semmifajta ideiglenes felinjekciózás se legyen szükséges, hanem természetes üzemmódban is tudjon válaszolni akár egy világjárványra is. Ehhez néhány változásra szükség van, ezt a munkát az operatív törzs végzi el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Miniszterelnök Úr! Tudtommal a miniszterek nem saját magukat nevezik ki és váltják le, hanem a miniszterelnök kéri fel őket, illetve váltja le őket. *(Orbán Viktor: Én? A köztársasági elnök!)* Tehát elég rendhagyó lenne, hogy a miniszterek saját maguk mondják meg azt, hogy mikor távoznak.

(12.50)

De ezek szerint ön nagyon elégedett Kásler miniszter úr teljesítményével, azaz, ha jól értem, marad 2022-ig, és bünteti Pintér Sándort azzal, hogy őt bízza meg az átvilágítással. Továbbra sem értem azt *(Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból: Nem csodá-*

lom!), hogy ha Pintér Sándor átvilágítja az egészségügyet, ami, nem értjük egyébként, hogy mit jelent, de Kásler Miklós továbbra is levelezik a kórházakkal, ráadásul nem rendeletben, hanem egészen rendhagyó és elfogadhatatlan módon, levélben utasítja a szakmát különböző dolgokra, aminek se füle, se farka, akkor utána Pintér Sándor mit csinál az átvilágítással, miközben folytatódik Kásler Miklós ámokfutása.

Miniszterelnök úr, többen haltak meg Kásler Miklós utasításai miatt a járvány alatt, mint ahányan magában a járványban meghaltak. *(Moraj és közbeszólások a kormánypártok padsoraiból, köztük: Nem igaz! - Jaj! - Szégyen! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Ezért felelősségre kell vonni...

ELNÖK: Képviselő asszony!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): ...meg kell állítani, miniszterelnök úr *(Kikapcsolják a mikrofonját.)*, mert egy ország van veszélyben Kásler Miklós miatt.

ELNÖK: Képviselő asszony, lejárt az időkerete, nagyon sajnálom! *(Taps a Párbeszéd padsoraiból.)* Tisztelt Országgyűlés! Miniszterelnök urat viszonválasz illeti meg. Miniszterelnök úr, ön a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Nem csinál nagy kedvet nekem a viszonválaszaimhoz *(Szabó Timea: Nem is az volt a célom! - Derűltség a kormánypártok padsoraiból.)*, mert az az érzésem van, hogy borsót hányok a falra - egy hölgygel szemben meg különösen óvatosnak kell lennem -, de valami olyan kifejezést kéne használnom, amiből egyértelműen kiderül, hogy ön nem szokott igazat mondani, ha Kásler miniszter úrról van szó. És azt hiszem, hogy az állítások, amiket itt elmondott, mondjuk, ténybelileg hamisak. *(Szabó Timea: Szakmaiak!)*

Ha nem Kásler Miklós lett volna a miniszterünk, akkor az történt volna, hogy mondjuk, hallgatunk önökre. Mit mondtak önök? Azt mondták önök, idézem: ez egy relatíve ártalmatlan, olcsó járvány. *(Zaj és közbeszólások a kormánypártok padsoraiból, köztük: Szégyen! - Felhaborító! - Az elnök csenget.)*

Aztán az önök pártalapítványának vezetője nyilvánosan is kiírta: a válság kezelése nem nemzeti ügy. Hát, ha hallgattunk volna önökre, ha Kásler Miklós hallgatott volna önökre, akkor a halálozási statisztikában megelőztük volna azokat az országokat, mármint hogy többen haltak volna meg Magyarországon, mint akik sokkal rosszabbul védekeztek, mint mi. *(Szabó Timea folyamatosan közbeszól.)*

Én azt tudom mondani önnek, hogy Kásler miniszter úr ösztönei - valószínűleg szakmai tudása is, de ennek a megítélése nem tartozik rám - vezettek oda, hogy habár minden nemzetközi szervezet azt mondta, hogy ez nem lesz súlyos járvány, hogy emberről emberre nem terjed, vagy nem valószínű, ennek ellenére elsőként, talán Európában elsőként ő hívta össze azt a testületet, amely eldöntötte, hogy igenis védekeznünk kell, operatív törzset kell felállí-

tani. Szerintem mindannyian, ideértve önt, különösen az ön idős rokonait, köszönettel tartoznak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Kásler Miklós professzor úrnak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Közbeszólás ugyanonnan: Így van!)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Milyen felelősség helyeződik a koronavírus elleni védekezésben az intézményfenntartó önkormányzatokra?”** címmel. Képviselő asszony, öné a szó. *(Szabó Timea távozik a teremből. - Közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük: Menjél haza! - Bravó!)*

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Azt, hogy Magyarország a védekezés első szakaszán sikeresen túl van, és már Budapesten is enyhülhettek a korlátozások, közösen értük el a magyar emberekkel. Köszönet érte mindenkinek, aki tett ezért.

Ám még mindig, ma is szívszorító hírként figyeli az egész ország, hogy mi történik a fővárosi idősotthonokban. A Pesti úton az orvosi ellátás hiányosságai mellett az is megerősítést nyert, hogy a gondozottak ápolása és gondozása sem megfelelő. Az intézmény engedélyezett és valós létszámához mérten is kevés, csak feleannyi az ápolók, gondozók létszáma, mint kellene. A Kamaraerdei úton is komoly higiéniai problémák merültek fel, és mivel az elmúlt napokban is tovább nőtt a fertőzöttek száma, a hatóság járványügyi zárlatot rendelt el az épület teljes harmadik emeletén. Itt 47 gondozott, 12 dolgozó lett eddig fertőzött, és 5-en haltak meg.

Aggasztóvá vált a helyzet, hiszen mindkét intézményben tömeges a fertőzés. Megerősítették, hogy az idősek orvosi ellátás nélkül voltak, nem figyeltek kellően rájuk. Most pedig az is kiderült, hogy a járvány kitörésekor sok lakót kiszáradva, alultáplálva, elhanyagoltan szállítottak kórházba. A Pesti úti otthon igazgatója a múlt héten kérte felmentését és nyugdíjazását, melyet a főváros balliberális vezetése elfogadott. Remélni merem majd csak azt, hogy mindez nem azt jelenti, hogy Karácsony Gergely az intézményvezetővel szeretné elvitetni a balhét.

A főpolgármestertől mind ez idáig határozott cselekvés helyett csak magyarázkodást hallunk. Cselekedni máshoz van kedve. A helyhatóság és a lakosság véleményét megkerülve akar a belvárosba hajléktalankokat költöztetni, holott a hazai hajléktalanszállók jól felszereltek és nem túl zsúfoltak. A Fővárosi Közgyűlés jogkörében az *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* az előterjesztések túlnyomó többségéről, 33 előterjesztésről önmaga döntött, bár ezt szemrebbenés nélkül tagadja.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérdezem az elhangzotakra való tekintettel, hogy milyen felelősség helyeződik a koronavírus elleni védekezésben *(Az elnök újból csenget.)* az intézményfenntartó önkormányzatokra.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kásler Miklós miniszter úrnak, aki válaszol az azonnali kérdésre. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Igen Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő asszony kérdésére a válaszomat néhány adattal kezdeném. 55 ezer honfitársunk él idősek otthonában, állami, önkormányzati, civil és egyházi fenntartásban. A róluk való gondoskodás teljesen egyértelműen a fenntartó feladata. 8 ezer honfitársunkról így az állam, 3800 honfitársunkról pedig a főváros gondoskodik.

A főváros fenntartásában lévő idősotthonok minden tizedik lakója fertőzött. Ennél is szomorúbb, hogy az országban elhunytak közül minden hatodik a főváros fenntartásában lévő otthonban élt. Az összes idősotthonban igazolt fertőzöttek több mint fele fővárosi fenntartású, és az összes idősotthonban elhunytak háromnegyede is ezekből az intézményekből került ki.

A Pesti úti idősek otthonában a megfertőzöttek száma 310, és 45-en hunytak el közülük. Nem csoda, hiszen tíz hatósági ellenőrzés alkalmával nem találkoztak orvossal, április 12-éig nem volt biztosítva a folyamatos orvosi ellátás. Voltak olyan napok, amikor orvost senki nem látott; 60 ápoló hiányzik jelen pillanatban is.

Arra a felvetésre, hogy a fertőzés honnan indult el és hova jutott el, két vizsgálat zajlott. A Bajcsy-Zsilinszky Kórház elvégezte a kontaktvizsgálatot, a Nemzeti Népegészségügyi Központ pedig 1800 oldal áttanulmányozása után arra a következtetésre jutott meggyezően, hogy a két intézmény között semmiféle kapcsolat nincs.

Hogy a betegek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* milyen állapotban voltak: 97 százalékuk dehidrált volt, 88 százalékuk kahektizálódott, és 44 százalékuknál volt felfekvés. Ez a teljes elhanyagolás jele.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr választát. Viszonzás illeti meg képviselő asszonyt. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Az, hogy a Pesti úti idősotthonban az ott gondozottak több mint fele megbetegedett, 310 lakó, 26 dolgozó, és 45-en meghaltak, ez nem maradhat következmények nélkül. A koronavírus-járvány okozta helyzetben a főpolgármester tetőzetoszasága nemcsak hogy aggasztó, hanem egyenesen elfogadhatatlan, és ez Budapest-ellenes. Mi mindnyájan abban vagyunk érdekeltek, hogy Budapesten is sikeres legyen a védekezés és az élet újraindítása is. Ezért azt gondolom, hogy ilyen még egyszer nem fordulhat elő.

Tisztelettel elfogadom miniszter úr válaszát, azonban a főpolgármesteri teszetoszaságot, nemtörődömséget, hanyagságot továbbra sem tudom elfogadni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

(13.00)

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm szépen. Egész életemben a legfontosabb dolog számomra az emberi élet mentése volt, egyszerűen azért, mert az emberi élet egyszeri, megismételhetetlen és nem pótolható. Ez nagyon elvárható lenne mindenkitől, de ebben a helyzetben, amikor példátlan nemzeti összefogás alakult ki, vannak, akik megfeledeznek elemi feladataikról, és hagyják veszni polgártársaikat, honfitársaikat, a magyar embereket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?**” címmel. Képviselő úr, ön é a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Úgy tűnik, hivatalosan is elindult az uborkaszegzon az ön Facebook-oldalán, azonban így ukmukfukk gyorsan ne rendezzük le ennyivel a koronavírusjárvány-helyzetet!

Érdemes néhány tényről, illetve helyzetről beszélni. Az is hírlik, hogy ön általában azokat a minisztereket, akiket a nyilvánosság előtt megtámadnak, a támadások hatására nem leváltja, hanem megvédi és a kormányában tartja, éppen ezért talán érdemes megnézni Kásler Miklós helyzetét. Imént ön azt mondta, nézzük meg azt a helyzetet, mi lett volna, ha nem Kásler Miklós az egészségügyért is felelős miniszter hazánkban. Na, akkor játsszunk el ezzel a gondolattal, és nézzük meg, hogy mi történhetett volna! Nem lett volna például az, én úgy gondolom, hogy sor került olyan sajnálatos esetre, hogy 200 órányi munka után Covid-osztályon 109 ezer forintot vitt haza egy ápoló. Nem lett volna az, hogy a miniszter utasításba adja a kórházak kiürítését, az ágyak felszabadítását, majd egy hónapra vagy másfél hónapra rá saját maga ezt letagadja, hogy ő ilyen utasítást adott, és az egész az orvosok nyakába varrja, miszerint a döntés egyedül az övéké volt. Vagy például nem lett volna arra lehetőség és nem az lett volna, hogy két köztisztviselőben álló kórházigazgatót pont a kiürítés közepén kirúg, a járvány közepén bizonytalanságot okoz az egyik legnagyobb megyei kórházban és az egyik kiemelt ellátóhelyen. De azt is tehetjük a számlához, hogy nem lettek volna azok a történelmi adatok vagy történelmi érdemek, amelyek szerintem jobb

is lehetnek volna, miszerint V4-es összehasonlításban a halálozási arányszámokban Magyarország a legrosszabbul áll, 12,9 százalék, míg egyébként Lengyelországban 5 százalék, a cseheknél 3,5 százalék, de a már a mai napon említett szlovákok is 1,8 százalékon állnak.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Én nem kívánom idehozni miniszter úrnak a korábbi szakmai munkáját, az nem idetartozik, de önnnek, amikor a miniszter úrral kapcsolatban gondolkodik, akkor világossá kell tennie, hogy mi az álláspontja. Azt szeretném kérni, hogy most tegye egyértelművé, mi a terve Kásler Miklós miniszter úrral. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat, és tisztelettel kérem miniszterelnök urat a válasz megadására. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Sok mindenért szoktak engem elmarasztalni ellenzéki oldalról, de hogy ne tudnék világosan és érthetően fogalmazni, azért még sosem marasztaltak el.

A helyzet a következő: Kásler miniszter úrnak köszönetet szeretnék mondani az ország nyilvánossága előtt is azért, mert amikor az egész nemzetközi egészségügyi világ még szunyókált, megérezte, megértette és átvitte a kormányon azt a felismerését, hogy itt egy súlyos járvány is kitörhet, és ezért időben kell cselekednünk. A megnyert hetek és napok az intézkedésekben más országokhoz képest ebből a felismerésből fakadtak.

Aztán persze el lehet játszani a gondolattal onnan is, hogy ez egy soha nem látott átállási nehézséget okozott az oktatási rendszer számára. Mégis az a helyzet, hogy ha nem is tökéletesen, de mindenki elismeréssel beszél arról, hogy az oktatási rendszerünk át tudott állni a digitális oktatásra. Ezért a területért is Kásler miniszter válaszol. Ez nem a Jobbik, hogy aki nem tetszik, azt elküldjük! Itt érdem és munka alapján zajlik a munka. *(Derültség.)* Aki jól teljesít és jól végzi a munkáját, azt megtartjuk. *(Nagy taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonválaszra Lukács László György képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Akkor, ha jól értem, az önök közössége az, ahol Kásler Miklós munkája nem tetszik, mégis megtartják őt. Mert az emberek nagy részének és az önök szavazóinak is az a véleménye, hogy Kásler Miklós nagyon sok mindent elrontott. *(Varga Gábor: Te is sorra kerülsz!)* De, miniszterelnök úr, itt a lehetőség, hogy ön javítson bizonyos dolgokon!

Az első, ahol mindenképpen javítani kellene, az a dolgozók megbecsülése és fizetése. Itt van egy olyan

probléma, miszerint ők 500 ezer forint bruttó juttatást fognak kapni, ön ezt említette. El kellene gondolkodni azon, hogy ez miként lehetne nettó. De el kellene gondolkodni azon is, hogy a mostani nehéz helyzetre tekintettel, előrehozható-e az a fizetésemelés, amely erre az évre be volt ígérve, méghozzá úgy, hogy a következő éveket, a 30 százalékot is előre kellene hozni. És ami végképp arra világít rá, hogy szükség van lépésre, az az, hogy ezek a dolgozók nemhogy egyébként veszélyességi pótlékot kapnának, amikor a frontvonalban, az első vonalban dolgoznak, hanem olyan esetek vannak, mint a Szent János Kórházban.

Miniszterelnök úr, ez az ön felelőssége, önnek kell ezekkel a kórházakkal szemben intézkednie. Hason oda, hogy a dolgozók megkapják a jussukat, és mindenki tisztelje-becsülje a járvány alatt az első vonalban végzett munkájukat! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra miniszterelnök urat kérem. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Korábban, tisztelt elnök úr, volt már lehetőségem, hogy az összes számot felmondjam a tekintetben, hogy a megelőző kormányokhoz képest mennyivel többet költünk egészségügyre, hogy mennyi volt a beruházások összege, hogy hogyan alakultak a bérek. Szerintem ezt ön is tudja, mégis úgy csinál, mintha mulasztást lehetne felróni a kormánynak e tekintetben. Sőt, ön javaslatokat is tesz nekünk. Tisztelettel megköszönjük, és megkérjük, hogy ne tegye.

Ennek az az oka, hogy ön mégiscsak egy olyan ember, aki orvos-egészségügyi vállalkozásban dolgozik. Most felolvasom az ön cégének egyik hirdetését. „Ha ön jól beszél franciául, esetleg hollandul, és szeretne orvosként Belgiumban dolgozni, itt a kiváló lehetőség. Szakmai megbecsültség, kiszámítható, tervezhető jövőkép.” Ez a legújabb hirdetés a honlapon.

Uraim, nem kevesebbéről van szó, mint hogy mi kiképezzük az orvosokat, megpróbáljuk őket megfizetni - nem mondom, hogy jól vannak fizetve, ez messze lenne az igazságtól, de mindent megteszünk, hogy megfizessük őket -, majd jön néhány vállalkozó, és elviszi őket azzal a tudástőkével, amit a magyar adófizetők pénzén egyébként át tudunk nekik adni, és elviszi őket külföldre dolgozni! Rendben van, mert szabad vállalkozás van. De utána feláll a parlamentben, és tanácsokat ad nekünk az egészségügyben - ez talán mégiscsak több a soknál! *(Nagy taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hollik István képviselő úr, az KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Mit tesz a kormány a határon túli magyarságért?**” címmel.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom önt arról, hogy miniszter úr távolléte miatt válaszára Menczer Tamás államtitkár urat jelölte ki. *(Hollik István igent int.)* Köszönöm szépen, jelzi a

képviselő úr, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Hollik István képviselő úré a szó, parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2010-ben kapta meg a Fidesz-KDNP azt az alkotmányos felhatalmazást, amellyel bepótolhatta a két évtizedes történelmi hiányt, és megadhatta az állampolgárságot minden határon túl rekedt honfitársunknak.

Bár ez a törvény egy jogi aktusról, az egyszerűsített állampolgárság megszerzéséről szól, de mi a nemzeti oldalon tudtuk, hogy itt sokkal többről van szó, így ugyanis ezzel a törvénnyel egyértelművé vált, hogy minden magyar felelős minden magyarért, vagyis az anyaországra az elcsatolt országreszen élő honfitársaink mindig számíthatnak. Amikor a Fidesz-KDNP egy csődbe taszított országot vett át a szocialista kormányzástól, és a Fidesz-KDNP-kormánynak köszönhetően Magyarország gazdasági fejlődési pályára állt, lehetőség nyílt szorosabbra fűzni az elcsatolt magyarlakta országrészekkel a gazdasági és kulturális életet. Vállalkozásfejlesztési program, külhoni magyar régiók gazdaságfejlesztési programjai, tanműhely-, tanegazdaság-alapítás segítette a gazdasági élénkítést. Több százezer embernek nyújtott tanulási és kulturális lehetőséget a „Magyar kultúráért és oktatásért” pályázati program, a Kárpát-medencei óvodafejlesztési program és a Petőfi Sándor-program.

Tehát azt mondhatjuk, hogy az elmúlt 100 évből legalább 90 évig a határon túli magyarok hátrányt szenvedtek el magyarságukért, ezért tartotta a Fidesz-KDNP morális és politikai célnak, hogy az utolsó tíz évben a magyarság előny legyen határon túl.

Mindezek fényében arról szeretném kérdezni államtitkár urat, hogy mit tesz a kormány annak érdekében, hogy segítse továbbra is a határon túli magyarságot, különösen ilyen járványügyi helyzet idején. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Menczer Tamás államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

(13.10)

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy azzal kezdjem, hogy a külhoni magyarokat, a külhoni magyarság ügyét mi érzelmi kérdésnek tekintjük, ugyanis akinek az összetartozás fontos, az érzi ennek a fontosságát, aki viszont nem érzi, annak nem lehet elmagyarázni. Éppen ezért nem fontosak a külhoni magyarok az ellenzéki pártoknak.

Ellenben a magyar kormányra, tisztelt képviselő úr, mindig számíthatnak a külhoni magyarok. Soha nem áldozzuk fel őket világpolitikai játszmák oltárán, pedig volna erre igény, soha nem áldozzuk fel őket akkor sem, ha nagy nyomás nehezedik ránk, mindig kiállunk mellettük, mindig képviseljük az érdekeiket,

akár abban van szükségük segítségre, hogy a gazdasági helyzetük javuljon, akár a magyar identitás megőrzésével kapcsolatban, számunkra ugyanis a külföldi magyarok nem pusztán egy számot jelentenek, nem egyszerű matekot.

Szeretnék arra emlékeztetni, hogy a Gyurcsány-párt egyik nagy gondolkodója, bizonyos Bauer Tamás 2011-ben kimarkozta azt, hogy a trianoni döntés előtt a határok igazságtalanabbak voltak, mint utána. Ugyan lehettek volna utána is egy kicsit igazságosabbak, ha néhány millió magyart nem csatolnak el, de hát ez van - ezt mondta Bauer Tamás. Arra is szeretnék emlékeztetni, hogy a Momentum nevű párt folyamatosan támadja a külföldi magyarokat, egy lehetőséget sem hagy ki azzal kapcsolatban, hogy ellenük foglaljon állást. Arra is szeretnék emlékeztetni, hogy Szabó Tímea, akinek az érdeklődését már elvesztettük, de Szabó Tímea támadott bennünket azért, mert védőeszközökkel segítettek a külföldi magyarokat. És arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy a külföldi magyarok nem számíthatnak a Gyurcsány-párt fiók-szervezetére, szatellitpártjára, az úgynevezett Jobbikra sem, mert a Jobbik Gyurcsány Ferencet választotta a külföldi magyarok helyett, és Jakab frakcióvezető úr, akinek az érdeklődését szintén elvesztettük, néhány perccel ezelőtt, amikor megtámadta felszólalásában a külföldi magyarokat, bebizonyította azt, hogy ő Gyurcsány Ferenc szóvivője. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Hollik István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Igen, bár sajnálatos, abban egyet kell értsünk, hogy a határon túli magyarság ügyében továbbra sincs nemzeti konszenzus, ezt sajnálattal kell megállapítanom. És talán abban is egyetértünk, hogy igazából Gyurcsány Ferenc pártjától az ember nem vár mást, mint a határon túliakkal való ríogatást. Ezt csinálták 15 évvel ezelőtt is, ezt csinálták a 2018-as választás során is. Az azonban már sokkal fájóbb, hogy a magukat progresszívnek, haladóknak és emellett nemzetinek nevező pártok is beálltak ebbe a sorba, és támadják a határon túli magyarokat; ahogy Szabó Tímea tette, aki sajnálkozott azért, mert a kormány segítségül maszkokat adott a határon túli magyaroknak; vagy éppen a Momentum, amely a határon túli magyar pártok helyett egy szlovák pártot, illetve egy román pártot támogatott. Az pedig különösen fájó és egyben felháborító is, hogy az a Jobbik, amelyik 2010-ben még megszavazta ezt a törvényt, az most egyébként a határon túli gazdaságösztönző programokat támadja. Így lett a Jobbikból „ballik”, ezért van jelentősége annak, hogy a kormány továbbra is kiálljon a határon túli magyarok ügyében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. A határon túli gazdaságfejlesztési programmal kapcsolatban szeretném a tisztelt képviselő urat és a tisztelt Házát tájékoztatni arról, hogy 2016-2020 között 54 ezer, majdnem 55 ezer, egészen pontosan 54 984 nyertes pályázatot hirdettünk ki, hirdetett ki a magyar kormány, több mint 127 milliárd forint az elnyert támogatás mértéke, és ennek a támogatásnak köszönhetően több mint 229 milliárd forint a fejlesztések és beruházások összértéke, és ezt a programot, ezt a tevékenységet természetesen folytatni fogjuk.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy a külföldi magyarokkal kapcsolatban különösen fontos a régi mondás: forró szív, hideg fej. Együttműködésre törekszünk természetesen a szomszédos országokkal, mert mindig jobb az ott élő magyaroknak, ha jó kapcsolat van a két ország között, mint hogyha rossz.

Zárásként pedig arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy akinek az egyik magyar nem fontos, annak a másik magyar sem lesz az, akinek a külföldi magyar nem fontos, annak az itt élő magyar sem lesz az - ez igaz az ellenzéki pártokra. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Úgy van!) Köszönöm, elnök úr. (Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Székely Sándor képviselő úr azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Mikor fizetnek a munka nélküli jövedelmük után a tőkések?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót. Miniszterelnök úr, Magyarországon a kozmetikázott adatok ellenére a magyar munkavállalók nagyon rosszul keresnek, gyalázatosan vannak megfizetve. Miközben a magyar emberek 2-3 munkahelyen, rengeteg túlórával, jó esetben hónapról hónapra élnek, addig a tőkések munka nélkül elképesztő pénzeket tesznek zsebre. Miről beszélnek? Arról, hogy van egy olyan jövedelmi forrás, amihez a tőkések munka nélkül jutnak hozzá, ez pedig az osztalék. Munka nélküli jövedelemről beszélünk akkor, amikor ön, miniszterelnök úr, és a kormányzati propaganda 2014 óta munkaalapú társadalomról beszél, amikor a „nem fizetünk segélyt” miniszterelnöki jelmondata mindennap elhangzik a szociális katasztrófa idején, miközben mi nem segélyekről beszélünk, csupán normális bérekről.

Miniszterelnök úr, önök úgy adóztatják meg válság idején a bankokat, hogy öt év alatt visszaadják nekik azt a kis pénzt, valamint úgy adóztatják meg a minden évben innen ezermilliárdokat kivívó multikat, hogy azok átháríthatják azt a lakosságra, azaz gyakorlatilag áfát emelnek. Azt gondolom, hogy válság idején is, de azon kívül is ez elképesztően cinikus.

Az Igen Szolidaritás szerint nem ezt kellene csinálni, nem az embereket kell kizsákmányolni, hanem az osztalékot kell megadóztatni, és pedig az idei évben fizetendően, de a tavalyi osztalékokra vetítetten a 48

millió forint feletti összegeket 98 százalékos rendkívüli adóval - más szóval fizessenek végre a tőkések!

Kérdezem miniszterelnök urat, hogy mikorra várható az ön parancsa az osztalékadó 98 százalékos rendkívüli bevezetéséről. Köszönöm a választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza tisztelettel megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Megpróbálok valami egyensúlyt találni, tisztelt képviselőtársam, a komolyság és a komolytalanság határmezsgyéjén, mert meglepett azzal, amit elmondott. És miért is ne tennénk ezt? Ha megkeressük a hozzászólásának komoly magvát, akkor azt tudom mondani, hogy természetesen a kormányfilozófiában is van elvárás a tőketulajdonosokkal szemben, ez három dolog. Az első, hogy fizessék be az adót, a második, hogy tartsák be a szabályokat, a harmadik, hogy ruházzanak be, és hozzanak létre munkahelyeket, hogy mindenkinek legyen munkája.

Ami a kevésbé komoly részét illeti, ugyan egyetlen szavával sem értek egyet, de a Soros György elleni egységfrontban, úgy látom, számíthatok önre. (*Derűltég a kormánypártok soraiban.*) De miután sejtettem, hogy valami ilyesmit fog mondani, készültem egy idézettel is önnek, ezt Rákosi Mátyás '53-ban mondta a budapesti pártaktíván. Így hangzik: „A mi pártunk vitte győzelemre a harcot a régi rend, a tőkések s nagybirtokosok ellen.” Tehát ha én komolyan veszem azt, amit ön mond, akkor nem tudok másra gondolni, mint hogy az ön javaslatai alapvetően a kommunizmus magyarországi megvalósítását jelentik, ami egy megfontolandó javaslat. (*Zaj.*) De a magyarok nemcsak megfontolták, bár nem önszántukból, de ki is próbálták. Nem vált be. Tehát az újrabevetésre vonatkozó javaslatát nem tudom támogatni. Köszönöm szépen. (*Derűltég és taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZÉKELY SÁNDOR (független): Miniszterelnök úr, értem én a viccet, de arról van szó, hogy a... (*Derűltég a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.*) Még mosolyoghatunk is egymáson, de arról van szó, hogy ebben az országban itt mindannyiunknak az a dolga, hogy azért dolgozzunk, hogy a magyar emberek jobban éljenek, és nem pedig azért, hogy az ön veje vagy más milliárdosok gyakorlatilag munka nélkül jutnak milliárdokhoz. Jelen pillanatban magyarok tízezrei, százezrei mennek tönkre, egyébként a járvány előtt sem volt sokkal jobb a helyzet, de most a járvánnyal kapcsolatban, hogy ilyen helyzetbe került az ország és egyébként a világgazdaság is, én ezért említettem és hoztam föl azt a dolgot, hogy most ideje lenne már végre tényleg a gazdagoknak is egy kicsit visszaadni abból, amit ezt az ország adott nekik, és

ezért kellene a 98 százalékos osztalékadó, és végre nem az emberektől újabb és újabb adókat bevetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Én fontosnak tartom Magyarország azon állampolgárait is, akik vagy filozófiai, vagy más okokból más, a miénktől eltérő nézeteket vallanak arról, hogy hogyan kell megszervezni a magyar társadalmat, és ebben a baloldali gondolatoknak is van helye. Tehát én azt gondolom, hogy az ön fölvetése, ha nem is értünk vele egyet, és tulajdonképpen kiráz tőle bennünket a hideg, mégis csak komolyan is vehető.

(13.20)

Meg kell próbálni, különösen, ha egy kormány nemzeti alapon áll - mint ahogy mi erre törekszünk -, amint lehet, az ilyen típusú baloldali gondolkodásból integrálni a kormány politikájába. Én eddig azt hittem, hogy nem is állunk ezzel olyan rosszul. Nekem az volt a tapasztalatom, hogy vannak egészen baloldali meggyőződésű emberek, akik a kormánypolitika bizonyos részeit - függetlenül annak filozófiai alapjaitól - egyébként támogatni szokták. Például az, hogy munkaalapú társadalmat építünk, szerintem egy baloldali ember számára vállalható. Ma az osztalékot emlékeim szerint az szja-val azonos adó terheli. Azt gondoltam, hogy vannak olyan dolgok, amelyek per se nem egyenértékűek a kommunista forradalommal, de egy baloldali ember számára mégiscsak értelmezhető dolgok abból, amit mi csinálunk. Én a közmunkát ilyennek tartom, a teljes foglalkoztatásra való törekvést ilyennek tartom.

Tehát függetlenül attól, hogy nem hiszem, hogy egy malomban fogunk örölni a következő időszakban, kérem, méltányolja a kormánynak azt a törekvését, hogy a baloldali gondolkodású emberek számára is megpróbál teret nyitni a társadalom szervezése során. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mindenki hazudik csak Önök nem? 2.”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Május 4-én elkerülhető emberi tragédiáról kérdeztem a miniszter urat. Korrigálva első válaszáért akkor nekem azt mondta a miniszter úr, hogy minden emberi tragédia megviseli, és meggyászolja mindazokat a betegeket, akik elvesztették az életüket. Ma azt mondta itt a parlamentben, hogy az emberi élet egyszeri és megismételhetetlen.

Én május 4-én annak a betegápoló édesapának a halálára szerettem volna felhívni a figyelmét, aki igaz, hogy Covid-vírussal fertőzött lett, de kórházi fertőzésben halt meg. Majd utána egy 33 éves édesanyának a tragédiájára próbáltam felhívni a figyelmet, ami akkor nem igazán sikerült, miniszter úr. Regina tragédiája figyelmeztető jel mindönk számára, az önökére is. Az édesanyjával beszélgettem. Az egyik legnagyobb tragédia, amin keresztül lehet egy édesanya, amikor elveszíti a gyermekét.

Regina édesanyja 39 éve az egészségügyben dolgozik. Ez az eset, amit elmesélt nekem, láttele a magyar egészségügynek, és jól mutatja azt, hogy milyen hibákat követtek el az elmúlt hetekben, és milyen hibás döntéseket hoztak. Arra szerettem volna többször felhívni a figyelmet, hogy hányan szenvednek el súlyos egészségkárosodást csak azért, mert nem kapják meg a megfelelő egészségügyi ellátást, és hányan veszítik el csak azért az életüket, mert, mondjuk, kirakták a kórházból őket, vagy éppen nem kapják meg - ugyanúgy, ahogy Regina - a megfelelő egészségügyi ellátást.

Miniszter Úr! Köszönöm szépen, hogy három hét elteltével vizsgálatot rendelt el. Én azt gondolom, hogy ezt kellett volna legelőször is, amikor felszóltam a parlamentben. Miniszter Úr! Szeretném megkérdezni, hogy lesz-e felelőse ezeknek az eseteknek. Ön nekem azt mondta néhány héttel ezelőtt, hogy egyetlen halálesetről sem tud. Nekem csak ennyit küldtek el (*Iratokat mutat fel.*), tizenvalahány oldal. Olyan eseteket kaptam, ahol súlyos egészségkárosodást szenvedtek, vagy meghaltak betegek.

Miniszter úr, bocsánatot kérnek-e, és lesz-e felelőse ezeknek az ügyeknek? Várom megtisztelő válaszát. (*Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Kásler Miklós miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt kérdezi képviselő asszony, hogy szoktam-e hazudni. Mondhatom, hogy nem szoktam. Jelen pillanatban is pontosan ez a helyzet állt elő.

Amit május 4-én elmondtam, azt tartom most is. Egész életemben emberi életet mentettem, de soha nem csináltam emberi tragédiákból semmiféle előnyt, sem politikai előnyt, főleg nem heccet, és semmi egyéb hátsó szándék a tragédiákkal bennem nem volt. Az is úgy van, ahogy mondtam, hogy minden emberi élet rendkívül fontos, minden beérkezett észrevételre elrendeltem a vizsgálatot.

Abban sincs igaza a képviselő asszonynak, hogy most rendeltem el a vizsgálatot a fiatalasszony tragikus halálának az ügyében. Ez május 12-én történt meg, jó tíz nappal ezelőtt. A hatóság véleményének természetesen nem akarok elébe menni, bár elolvastam a kórtörténetet, és úgy gondolom, orvosilag meg tudom ítélni, hogy mi történt. Ön elébe ment a hatósági véleménynek, holott ehhez hiányzik önnek hat év orvosi egyetem, jó néhány év gyakorlat és pár száz el

nem olvasott szakkönyv. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tudja, miniszter úr, Regina édesanyja 39 éve ápolónő, a szakmában dolgozik, igaz, nem orvosként, hanem ápolónőként. 39 éve! Nekem elmondta, hogy a legnagyobb tragédia, amit átélhetett, hogy 22-étől 1-jéig, a lánya haláláig betartotta azokat a szabályokat, amiket egészségügyi dolgozóként be kell tartania. Hitt annak, hogy ő orvosokkal dolgozott, és hitt az egészségügyben, hitt önökben, hogy majd ugyanúgy megmentik a gyermekét, mint ahogy ő megmentette 39 év alatt több ezer ember életét. Önök cserben hagyták, miniszter úr. Én nem fogok itt vádaskodni, miniszter úr. (*Derűtség a kormánypárti oldalon.*) Önök hónapok óta háborúsdit játszanak, katonásdit. Csak tudja, miniszter úr, a legtöbb háborút olyan veszteséggel zárjuk, ahol a legnagyobb veszteséget a civil lakosság szenved el, s Regináék ezek közé tartoznak. Ennek nem lett volna szabad megtörténnie, semmi nem indokolta, hogy ez megtörténjen, miniszter úr.

Örülök neki, hogy már 12-én elrendelték a vizsgálatot, csak hát nagyon jó lett volna, ha ezt a családtagokkal is közlik, őket is értesítik, mert a múlt héten még a zárójelentés sem volt a kezükben, a tatabányai anyagok eltűntek, nem kapták meg. Miniszter úr, én csak arra kérem önöket, hogy a Népegészségügyi Központ - amely önök alá tartozik - úgy folytassa le a vizsgálatot ebben az esetben és a többi esetben is, hogy az igazságot szolgáltatasson az elhunyt családjának. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Kásler Miklós miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm szépen. Valóban úgy van, ahogy tetszett említeni, és teljes az egyetértés köztünk ebben, hogy nincs nagyobb tragédia egy szülőnek, mint amikor elveszíti a gyermekét. Éppen ezért teljes együttérzésem az édesanyának és a családnak. Ugyanakkor viszont amit föl tetszik vetni, hogy a központi intézkedéseknek szerepe lett volna a fiatalasszony halálában, ez tétélesen nem igaz. Nem megyek elébe a hatósági véleménynek, de azt nyugodtan elmondhatom már most is, hogy az intézkedés és a haláleset között semmiféle összefüggés nincs. Kérném szépen ezt figyelembe venni. Nagyon méltányolom megtisztelő figyelmét. Úgy látszik, ma az ellenzék Kásler-napot tartott. A születésnapom március 1., a névnapom pedig Mikulás. Köszönöm. (*Derűtség és taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Varju László képviselő úr, a DK

képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mikor veszi ki a kormány a részét a védekezés költségeiből?**” címmel. Varju László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm a szót. Miniszterelnök Úr! Ön elégedett a járvány elleni védekezéssel, én pedig azt gondolom, hogy nem lehetne elégedett. Mégpedig azért, mert az állami felkészületlenség, az önök teteszasága eljuttatta oda az országot, hogy semmilyen döntés nem született meg időben. *(Derűltség a kormánypárti oldalon.)* Ezek közül néhány dologra hadd emlékeztessen önöket!

Amíg önök összevissza beszéltek a külügyi államtitkár, illetve a miniszter úr képviseletében a Magyarországra soha meg nem érkező maszkokkal vagy a soha nem látott maszkokkal kapcsolatban, azokat a DK budapesti polgármesterei juttatták el az egészségügyi intézményekbe a kormány helyett. *(Derűltség a kormánypárti oldalon.)* Amíg önök egyetlen hét alatt ápolásra szoruló betegek ezreit dobták ki a kórházból, addig a DK budapesti polgármesterei adtak rendkívüli otthonápolási segílyt azoknak, akiket ilyen helyzetbe hoztak, a kormány helyett.

(13.30)

Amíg önök Európában egyedülálló módon egyetlen forintot sem adtak elbocsátott dolgozóknak az elmúlt hónapban, a budapesti polgármesterek saját önkormányzati költségvetésükből adtak ilyen önök helyett. Amíg ön katonásdit játszott, és cserben hagyta az országot, addig a városvezetők csendben végezték a munkájukat. Ön cserébe megszorítást nyújtott az önkormányzatoknak, és elvette tőlük a védekezésre vonatkozó pénzt.

Miniszterelnök úr, én nagyon örülnék annak, ha végre az önök kormánya is kivenné a részét a védekezésből. Kérdezem tehát, hogy mikor veszi ki a részét a védekezés költségeiből és a válságkezelésből a kormány. Mikor kapják meg az emberek és az önkormányzatok azt, ami jár nekik? Köszönöm szépen. Várom válaszát. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott kérdésre a választ miniszterelnök úrtól kérem. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársam! Én is úgy vagyok vele - talán mint ön meg mindenki -, hogy nem szeretünk feleslegesen dolgozni. Az előbb itt egy órán keresztül mást sem tettem, mint a védekezésre vonatkozó adatokat és tényeket soroltam. Úgy látom, hogy ez nem érintette meg, és egy abszurd dráma helyzetébe került az egész parlament. Hát, kérem, ne tegye ezt velünk!

Ami a konkrétumokat illeti, a tárcáktól összesen 1345 milliárd forintot csoportosítottunk át a gazdaság védelmére. Mindenkitől kértünk hozzájárulást, ez kétségtelenül igaz, még a politikai pártoktól is, és nem gondolom, hogy a sapkákat az égig dobáltuk volna,

de a költségvetésük felét azért a politikai pártok is befizették.

Ami az önkormányzatok gépjárműadó-bevételét illeti, ott azt tudom mondani, hogy az idei évre nézve ez a költségvetésük körülbelül egy-másfél százalék közötti részét érinti. Ezt kivézetetésnek nevezni, szerintem nem vehető komolyan. Viszont, ha már ezt a szót használta, akkor szeretném emlékeztetni arra, hogy ön nem volt mindig ellenzéki képviselő, volt már kormánypárti képviselő is. Amikor ön kormánypárti képviselő volt, akkor valóban kivézetették az önkormányzatokat. Ezt onnan tudom, hogy 2010-ben, amikor legyőztük önöket a választási kampányban, és az emberek nekünk szavaztak bizalmat, és ránk maradtak az önkormányzatok, akkor ott 1369 milliárd forint adósságot találtunk, amit nekünk kellett az önkormányzatok helyett kifizetni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Varga Mihály miniszterelnök-helyettes úrtól nemcsak azt a választ kaptam meg korábban, hogy maszkokra 426 milliárd forintot költöttek el - bizonytalanul -, de azt is, hogy nem szívesen lát a parlamentben engem. Ön is, úgy látom, sokkal jobban örülne, ha a rendőrséggel vitethetnének el innét *(Derűltség és moraj a kormánypárti padsorokban. - Zaj. - Az elnök csenget.)*, de ezt a szívességet most nem teszem meg önöknek.

Még egyszer kérdezem öntől: mikor veszi ki a részét a válságkezelésből a kormány? Mikor fizeti ki az önkormányzatoknak az önök helyett elvégzett munka költségeit? Mikor fizet a kormány támogatást azoknak a családoknak, akiknek a beteg hozzátartozójukat küldték haza a kórházból? És mikor fog ön kormányozni, miniszterelnök úr? Válaszoljon, legyen szíves! Mikor veszi ki a részét a kormány a munkából? Mikor kapják meg az emberek, az önkormányzatok azt, ami nekik jár? Köszönöm. Várom válaszát. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A miniszterelnök úré a viszonzás lehetősége. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Bár a kérdést én kaptam, képviselőtársam, szeretném tájékoztatni arról, hogy mikor és meddig kormányozok, azt majd a választópolgárok fogják eldönteni, és erre én nem is fordítanék több figyelmet.

Ellenben volt egy mondata, ami megér egy háromnegyed percet. Így hangzott, hogy a rendőrség vitesse el. Nem önök lötték ki az emberek szemét? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van!)* Nem arról van szó, hogy éppen holnap lesz az évfordulója annak, amikor elhangzott egy beszéd, ami a nyilvánosságra kerülést követően kiváltotta az emberek elégedetlenségét, amit önök nem párbeszéddel meg parlamenti vitával, hanem kardlapozással meg szemkilövetéssel

próbáltak orvosolni? *(Közbeszólások a Fidesz sorából: Szégyen! - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

Mégiscsak, ha már itt vagyunk, akkor ennek a fontos évfordulónak néhány mondatát idézzük föl, nehogy méltatlanul feledésbe menjen! Önök akkor egy olyan kormányt támogattak, ön személy szerint is, amelynek a feje azt mondta a választás után: „Nincs sok választás, azért nincsen, mert - itt egy csúnya szó jön -, nem kicsit, nagyon. Európában ilyen böszmeséget még ország nem csinált, mint amit mi csináltunk. Nyilvánvalóan végighazudtuk az utolsó másfél-két évet. Teljesen világos volt, hogy amit mondtunk, az nem igaz, és közben egyébként nem csináltunk semmit négy évig”.

Rajtam kéri számon, de ezt még önök mondták. Majd így folytatta az ön miniszterelnöke: „Nem tudok ti, képviselők, olyan jelentős kormányzati intézkedést, amire büszkék lehetünk. Amit meg lehetett csinálni az elmúlt egy hónapban, azt megtettük, amit az azt megelőző hónapokban titokban meg lehetett csinálni úgy, hogy nehogy a választási kampány utolsó heteiben előkerüljenek olyan papírok, hogy mire készülünk, azt megtettük.” Gratulálók! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: **„Kik láthatatlanok a kormánynak?”** címmel. Csárdi Antal képviselő úré a szó. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Már az elején szeretném leszögezni, hogy a kérdésre adott válaszával nagyobb-részt tisztában vagyok, hogy a kormány nem a segélyezésben hisz, hanem a munkahelyteremtésben. Ezt még el is tudnám fogadni, ha ennek legalább a részeredményei látszódnának, de nem látszanak. Nem látjuk, mint ahogy azt sem, hogy milyen támogatást ad a kormány annak a több százezer honfitársunknak, akik elvesztették az állásukat.

Szeretném emlékeztetni miniszter urat, hogy a munkanélküli-segély 3 hónap. Gyakorlatilag a vész-helyzet 3 hónapja tart. Jelen pillanatban nincsenek itt azok a munkahelyteremtő beruházások, amit önök ígérnek. Mi lesz ezzel a több százezer emberrel? Egészen felháborító és visszataszító, ahogy a kormány lemondott több százezer emberről, és most két választásuk van: mehetnek közmunkára, vagy mehetnek a Németh Szilárd által vezényelt toborzóirodákhoz. Azt gondolom, ez méltatlan hazánkkal szemben, méltatlan a munkájukat elvesztő honfitársainkkal szemben, és legyünk őszinték: Európa leggyengébb Kurzarbeitja nem nyújt számukra egyáltalán megoldást. Lehet látni az adatokat, napról napra tömegesen nő a munkanélküliek száma, és semmilyen érdemi segítséget nem kaptak sem a mikrovállalkozások, sem az egyéni vállalkozók, sem a munkájukat elvesztő munkavállalók.

Tisztelt Miniszter Úr! A hadseregi toborzás és a közmunka biztosan nem lesz elég. Mikor kezdenek el

vége dolgozni a több százezer honfitársunk érdekében, akik elvesztették a munkájukat? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr kérdésére a választ Palkovics László miniszter úr adja meg. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Kénytelen lesznek azokat elismételni, amelyek néhányszor elhangzottak, úgy-hogy ha feljegyzetelné, akkor szerintem a következő alkalommal nem kell megkérdezni.

Ki nem látható a kormány számára? Mindenki látható a kormány számára. Ezt csak abból veszem észre, hogy hetente rendszeresen a munkaadók, a munkavállalók, a szakszervezetek képviselőivel rendszeres videókonferenciákat tartunk, hogy átbeszéljük a pillanatnyi gazdasági helyzetet, a munkanélküliség helyzetét, a munkahelyteremtés helyzetét és ennek az anyagi részét, és ha kell, akkor módosítunk. Mondanék néhány számot csak azért, hogy ez a kérdés még egyszer ne merüljön fel. Körülbelül 97 ezer ember kap álláskereső járadékot, ez a 3 hónapos munkanélküliség, 70 278 ember kap foglalkoztatást helyettesítő támogatást. Ezt nem szeretjük, őket szeretnénk a munkaerőpiac más részein megjeleníteni.

Ön említette, hogy a mienk Európa leggyengébb Kurzarbeitja. Nem tudom, mennyire ismeri a Kurzarbeit struktúráját, csak azért nem gondolom, hogy gyenge lenne, mert 2008-ban nem volt ilyen, és amit most létrehoztunk, ez nagyjából olyan, mint a német. Azért sem gondolom egyébként, hogy ez gyenge lenne, mert jelen pillanatban 9447 cég jelentkezett. Ezek jelentős része egyébként - 5298 - mikrovállalkozás, tehát pontosan az a fajta vállalkozás, ami önnek is van, és azt hiszem, ennek a működését érti. Én azt hiszem, hogy ha ennyi vállalkozás bízik ebben, akkor ez nem lehet egy értéktelen dolog. Egyébként 110 ezer ember vesz ebben részt.

(13.40)

A kutatókkal kapcsolatban: több mint tízezer főt támogatunk. A versenyképesség-növelő beruházási pályázatok jelen pillanatban 79 858 embernek óvták meg a munkahelyét, és egyébként pedig a katakötelezettség, ami már először is megtörtént, ez is 151 ezer emberre vonatkozik. Tehát azt gondolom, hogy ezek nagyon jó számok. Most jelentettünk be a múlt hét elején egy 70 ezer ember számára vonatkozó 80 milliárd forintos új munkahelyteremtési támogatást. Ez nem a közfoglalkoztatás, ez egy egészen másfajta támogatás.

Azt gondolom, ezek azt mutatják, hogy a kormány foglalkozik mindenkivel; de csak azért, hogy néhány olyan dolgot is mondjak, hogy nem csak a klaszszikus eszközöket használjuk: a diákoknak, akik most nem tudnak egyetemre járni, mert otthonról tanulnak, létrehoztunk egy Diákhitel Plusz konstrukciót. Erre több mint tízezren jelentkeztek, hogy az életüket

tudják ebből finanszírozni, természetesen kamatmentes hitelből, illetve egy olyan tanfolyamot (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), ez aztán majd folytatódni fog, amely hiánypótló, 61 886 ember jelentkezett arra a digitális képzésre (*Szabó Timea: Két és fél perce beszél.*), amely egyébként - rögtön be is fejezem, köszönöm -, azt gondolom, nemcsak hogy feladatot ad, hanem munkahelyet is. Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Csárdi Antal képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. A helyzet az, hogy a válaszból is egyértelműen látszik, hogy nem tudott arra érdemi választ adni, és remélem, hogy a viszonzásában erre sort kerít, hogy március 11-e óta van kihirdetve a vészhelyzet, jelen pillanatban, ma május 25. napja van, és azt gondolom, ebből is egyértelműen látszik, hogy két hét múlva letelik az a három hónap, amire a miniszterelnök úr és amire a kormány több tagja is hivatkozott a munkanélküli-segély kapcsán.

Szeretném megkérdezni, hogy azok a százazrek, akik vendéglátásban, turizmusban, kereskedelemben, szolgáltatóiparban elvesztették az állásukat, elementek munkanélküli-segélyre, és a jövő héten, két hét múlva lejár a munkanélküli-támogatásuk, kihez és hova tudnak fordulni érdemben. Létezik-e az a támogatási forma, ami az egyébként ma még meg nem jelenő munkahelyektől függetlenül támogatást nyújt az ő mindennapi megélhetésük szempontjából? Mert azért pontosan látni kell, ezek az emberek önhibájukon kívül vannak abban a helyzetben (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), és joggal várnák el a kormánytól, hogy érdemi segítséget kapjanak. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszter urat is. Parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter: Sajnos, a két percet nem tudom újra egy perc alatt elismételni, úgyhogy nem is kezdenék bele. Azt gondolom, hogy képviselő úr szorgalmasan jegyzetelt, nézze meg újra a jegyzeteit! Kiváló weboldalaink vannak, ahol egyébként ezek az emberek napi rendszerességgel nagy számban jelennek meg. Csak azért, hogy egy arányt próbáljunk itt érzékeltetni, akik naponta megjelennek a foglalkoztatási hivatalnál és jelentkeznek, ezek száma alacsonyabb, mint amennyi munkahely egyébként teremtődik. Azt gondolom, hogy ez egy jó szám. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea frakcióvezető asszony és Tordai Bence képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a Párbeszéd képviselői, azonnali kérdést kívánnak

feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mi folyik itt?**” címmel. Szabó Timea képviselő asszonyt, frakcióvezető asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Miniszter úr, először is, szégyellje magát! Ne haragudjon, mi itt családi tragédiákról, halálesetekről, örökre megnyomorított életekről beszélünk, ön pedig a születésnapjával meg a névnapjával viccel?! Ön szerint ezt azok is viccesnek fogják tartani, akiknek a hozzátartozói meghaltak most vagy az elégtelen járványkezelés miatt, vagy pont azért, mert az ön egyedüli utasítására hazaküldték őket? Viccesnek fogják tartani az ön névnap humorizálását azok, akiket, mondjuk, az OORI-ból stroke után hazaküldtek, és az ellátatlanságuk miatt nem fognak tudni utána sem járni, sem beszélni? Ön szerint olyan humoros ez az egész dolog?!

És ön ezek után semmiért nem vállalja a felelősséget, hanem rátereli az orvosokra a döntést? Tényleg?! Akkor a belső vizsgálat miért mutatta ki azt, hogy sem Cserháti Péter, sem Csernavölgyi István nem hibázott a belső vizsgálat értelmében, amikor ellenálltak az ön eszement döntésének? Ezek után visszahelyezi őket a pozíciójukba? Miniszter úr, szakmai kérdést én nem is teszek föl, mert úgysem fogunk választ kapni rá, de az a pökhendiség, ahogy ön az összes ellenzéki kérdést kezeli, az a pimaszság netovábbja! Ne haragudjon, csak az tehet föl önnek kérdést, akinek van ötéves orvosi végzettsége? Minket nem azért küldtek ide, hanem mi százazreket és milliákat képviselünk, azokat, akik nem kapnak egészségügyi ellátást ön miatt, mert ön még rendeletben sem képes kormányozni, hiába van rendeleti kormányzója, ön egészen példátlan módon levélben utasítja a szakmát. Bármelyik orvost megkérdezzük, erre még nem volt példa az elmúlt harminc évben.

Miniszter úr, mikor vállalja a felelősséget több száz ember haláláért a járványban és azoknak a megnyomorított családoknak a boldogtalanságáért, a tragédiájáért, akik az ön döntése miatt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) szenvednek most? Válaszoljon egyértelműen, és ne humorizáljon, legyen szíves! Köszönöm. (*Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt képviselő asszony, egy indulatos és sértő kérdésfeltevés sohasem az erő jele. (*Derűtség a kormánypartok soraiban.*) Úgyhogy ezen előszóval adom meg... (*Szabó Timea: Ahogy a tagadás sem.*) Most már önnek letelt a kérdésfeltevési két perce (*Szabó Timea: Van, aki két és fél percig beszélhetett.*), most miniszter úrnak adok szót a válasza. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban rendkívüli fegyelemmel hallgatom képviselő asszony mondatát, amit nagyon rövidre lehetne zárni: szinte egyetlenegy megjegyzése sem igaz. Belső vizsgálat egyik kórházban sem volt, a leveleimet meghamisítják, úgy közlik a sajtóban, és tudnám folytatni a sort.

Egy dolgot viszont szíves figyelmébe ajánlok: nem tetszik tudni olyan felhevülten olyan mondatokat a fejemhez vágni, hogy hagynám magam provokálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra frakcióvezető asszonyé a szó. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Ne haragudjon, miniszter úr, ez lassan egy Muppet Show-hoz hasonlít, amit ön itt művel! *(Felzúdulás, közbeszólások a kormánypartok soraiból.)* Mi kérdezzük valamit, ön meg azt mondja, hogy mi nem tudjuk önt provokálni. Nem provokáljuk, kérdéseket teszünk fel, amire semmilyen választ nem kapunk *(Zaj, közbeszólások a kormánypartok soraiból.)*, illetve most azért egy érdekes választ kaptunk.

A kórházigazgatók és az orvosok után most a sajtó a hibás, úgy tűnik. Mutasson már nekem, miniszter úr egyetlen olyan levelet, amit a sajtó meghamisított, jó?! Mert az azért egy elég súlyos állítás, hogy ezek szerint valaki átírta az ön által küldött leveleket a sajtóból, és azt tette közzé. Nem! Ezeket a döntéseket ön hozta, önnek kell vállalnia a felelősséget. Ne nézegesse az órát, mindjárt befejezem! *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból.)*

Mondja meg, miniszter úr, hogy mikor távozik az EMMI éléről, mert amíg ön van az egészségügy élén, addig itt emberek milliói vannak veszélyben a betegellátásban. Válaszoljon a kérdésemre! *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzásra a miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Úgy kezdte képviselő asszony az egy percét, hogy „Ne haragudjon”. Nem haragszom. Köszönöm. *(Derűlt ség és taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Böröcz László képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Miként veszik ki részüket a válságkezelésből az ellenzéki vezetőségű önkormányzatok?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úr távolléte miatt válaszára Orbán Balázs államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Látom, képviselő úr jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét, így Böröcz László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hónapok komoly megpróbáltatások elé állították mind Magyarországot, mind a magyar embereket, és kellő óvatossággal talán úgy fogalmazhatunk, hogy a járvány ellen az első csatát megnyertük, és ezért most köszönetet is kell mondanunk a frontvonalban harcolók áldozatos munkájáért és a magyar

emberek fegyelmezettségéért. A kormány a járvány elleni védekezés mellett a munkahelyek védelmét, a vállalkozások és a családok megélhetésének támogatását jelölte meg prioritásként. Ezzel szemben pedig a baloldali pártok nem éltek azzal a történelmi lehetőséggel, hogy végre összefogást tanúsítsanak, és segítsék a kormányt a válság megoldásában, hanem most is politikai haszonszerzés céljából, pitiáner módon minden fronton támadták a kormányt.

Mindeközben a baloldali önkormányzatoknál milliós tanácsadói szerződéseket kötöttek, és eközben kirúgások, fizetéscsökkentések és megszorítások sora követték egymást. Sajnos, nincs új a nap alatt a balliberalisok háza táján, hiszen a válságkezelés számukra egyet jelent a megszorításokkal. Sajnos, Márai Sándor szavai a mai magyar politikai viszonyok között is valósak: „A kommunistáktól még nehéz lesz megszabadulni, mert senki sem olyan veszélyes, mint egy bukott eszme haszonélvezője, aki már nem az eszmét védi, hanem a zsákmányt.”

(13.50)

Tehát a tanácsadói szerződéseket megkötik, de embereket tesznek az utcára, és csökkentik a dolgozók fizetését.

Néhány példát hadd említsek! A fő zsákmányharcos nem más, mint Niedermüller Péter, aki Erzsébetváros polgármestereként csökkentte az óvónők fizetését, de eközben valami egészen csodálatos módon mégis van pénz 30 millió forintos megbízásra Gyurcsány ügyvédjének, az áfa- és adócsaló Czeglédy Csabának. De ugyanígy említhetném: Pikó András elvette a józsefvárosi egészségügyi dolgozók, rendőrök és tűzoltók lakását. Vagy nézzük Hódmezővásárhelyet, ahol Márki-Zay Péter polgármester saját fizetését változtatlanul hagyta, mindeközben embereket rúgott ki, és csökkentette a dolgozók fizetését.

Az elhangzottakra tekintettel kérdezném államtitkár urat, hogy hogyan veszik ki a válságkezelésből a részüket az ellenzéki önkormányzatok. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ha röviden szeretnék válaszolni, akkor azt tudnám önnek mondani, hogy vegyesen veszik ki a részüket az önkormányzatok. A helyzet úgy áll, hogy egy világiárvány elleni védekezés mind az emberéletek megóvása, mind a munkahelyek megvédése szempontjából teljes nemzeti összefogást kíván. Ez a nemzeti összefogás sok mindenben megnyilvánul. A különleges jogrend által lehetővé tett hatáskör-átrendeződések a kormányra is nagyobb felelősséget hárítottak, de az önkormányzatokat vezető polgármesterekre, Budapesten pedig a főpolgármesterre is nagyobb feladat- és hatáskört, tehát jogokat és kötelezettségeket telepítettek.

Gazdasági értelemben is a közös teherviselés jeleit látjuk. A közös teherviselés új keretrendszerét kellett megteremtünk. A kormány maga is átcsoportosításokról és a járvány elleni védekezési alap létrehozásáról döntött, ebben kért szolidaritási hozzájárulást mind a multinacionális vállalatoktól, mind a politikai oldalak képviselőitől, mind az önkormányzatoktól, mind pedig a bankoktól, és így állt helyre, így állt össze az az alap, amelynek segítségével meg tudtuk védeni az önkormányzatokat. Tehát ez a dolognak a jó oldala. Vannak olyanok, vannak olyan településvezetők, vannak olyan önkormányzatok, vannak olyan politikusok, akik az egészségügyben, a szociális szférában, illetőleg a rendvédelmi dolgozók mellé állnak, és segítik a járvány elleni védekezést, és így tudtuk azokat az eredményeket elérni, amelyekről már a mai napon is sok szó esett itt a parlamentben, hogy nemzetközi összehasonlításban is kifejezetten eredményesen sikerült kezelnünk a járvány első hullámát.

Sajnos, nem minden esetben és minden helyzetben ilyen derűs az összkép. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Böröcz László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt államtitkár úr, köszönöm a választ. Alapvetően mégiscsak azzal van a probléma, hogy bár - ahogy elhangzott a mai vitában is - az önkormányzatok esetében a gépjárműadó nagyjából a költségvetésük 1-1,5 százalékát érintette, ehhez képest az ellenzéki, baloldali önkormányzatok folyamatosan azt hangoztatják, hogy mire nincs pénzük, közben mégiscsak tízmilliós tanácsadói szerződéseket tudnak kötni, ahogy azt Niedermüller Péter is tette, és nem ő az egyetlen. S mindezt úgy tette meg, hogy azt is elhallgatta, hogy Czeglédy Csabával januárban is kötöttek egy 16 millió forintos tanácsadói szerződést. A válsághelyzetet kihasználva a különleges jogrend alatt további pontosan 29 millió forintos megbízási szerződést kötöttek Czeglédy Csabával, ugyanakkor pedig embereket rúgnak ki az állásukból, csökkentik a fizetéseket, és van pofájuk még az óvónők és - mint például Miszolcon - a fizikai munkások bérét csökkenteni.

Ez egyébként egyszerűen megengedhetetlen és felháborító, hogy pitiáner politikai célokra használják a válságot. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ahogyan említettem, nem minden esetben ilyen jó a helyzet, ugyanis azt látjuk a baloldali polgármesterek, városvezetők és politikusok részéről, hogy minket vádolnak diktatúraépítéssel, miközben egyébként a fővárosban a Fővárosi Közgyűlés nem

ülésezik. Miközben a parlamentben itt minden héten - annak ellenére, hogy ennek ellenkezőjét állították - üléseztünk, közben a Fővárosi Közgyűlésben teljhatalommal élve a főpolgármester úr hozza meg a döntéseket.

Minket vádoltak gondatlansággal, miközben a fővárosi fenntartású Pesti úti idősek otthona sajnálatos módon a koronavírus-járvány legnagyobb gócpontjává változott, annak ellenére, hogy a rendvédelmi szervek és az egészségügyi szervek, tehát a kormányzati beavatkozás mindent megpróbált megtenni annak érdekében, hogy ez ne így legyen. De az a gondatlanság, ami ott felmerült, azzal összefüggésben nem lehet megkerülni a politikai felelősség kérdését sem, az sajnós gócponttá tette ezt a helyzetet.

A törvényességi felügyeletet a fővárosi és megyei kormányhivatalok gyakorolják. Minden önkormányzati döntés arányosságával, törvényességével, szükségességével kapcsolatban a megfelelő vizsgálatot folyamatosan folytatjuk. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György és Csányi Tamás képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit gondol erről, Miniszter úr?”** címmel. Csányi Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

CSÁNYI TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Örülök, hogy a Kásler-napot folytathatom, és annak is örülök, hogy miniszter úr itt maradt. Ígérem, hogy konstruktív leszek ebben a kérdésfelvetésben, amely előttünk áll, ugyanis sok kérdés van az oktatással kapcsolatosan, én ez ügyben érdeklődnék.

Mint ahogy az mindenki számára köztudott, március 16-a óta zárva vannak a magyar közoktatási intézmények, digitális tanrend lépett életbe, és az, hogy működik ez a digitális tanrend, elsősorban nem önökön múlott, miniszter úr, sokkal inkább a pedagógusokon és a szülőkön. A szülők egyik pillanatról a másikra lettek kényszerpedagógussá, míg a pedagógusok egyik pillanatról a másikra kellett hogy IT-gurukká váljanak, és fölvegyék a tempót a digitális tanrend megvalósítása érdekében.

Az ön minisztériuma ellenben béna kacsaként mozgott ebben az egész kérdésben, holott 2016 óta kormánybiztos felügyeli ezt a területet Czunyiné dr. Bertalan Judit személyében. Kérem, világosítsa meg bennünket az ügyben, hogy mi volt az ő feladata, hogyan segítette a kormánybiztos a digitális munkarendet az elmúlt időszakban.

Ugyanakkor egy másik kérdést is szeretnék fölvetni, amely egy kiszivárgott rendelettervezettel kapcsolatos. Ennek alapján két nagyon fontos, strukturálisan érzékeny kérdést szeretnék önnek tisztázás végett föltenni. Önök meg kívánják szüntetni ez alapján a rendelettervezet alapján az alsó és a felső tagozat közötti szakaszolást. Milyen szakmai indokai vannak ennek, miniszter úr? - kérném a válaszban.

Önök meg kívánják szüntetni azt a táblázatot is, amely végzettséghez köti a pedagógus-álláshelyek betöltését. Vajon emögött milyen szakmai indítékok lapulnak? Erre is nagyon kíváncsiak vagyunk, hiszen azt gondolhatnánk, hogy az áll a háttérben, hogy önök nem tudták kellően vonzóvá tenni ezt a kiváló hivatást a pedagóguséletpálya-moddal, és hiányoznak a tanárok az egész rendszerből; esetleg azt is megmondhatja miniszter úr, hogy mennyien hiányoznak. Talán így szeretnék pótolni megfelelő végzettség nélküli munkavállalókkal az égető tanárhányt? Köszönöm szépen. Várom a válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm szépen a képviselő úr kérdését. Annyit tudok mondani, hogy a magyar oktatási rendszer péntekről hétfőre átállt a digitális oktatásra, ami, úgy gondolom, hogy rendkívüli siker. Nyilvánvalóan a pedagógusok felkészültsége, lelkesedése, szaktudása játszotta ebben a fő szerepet, nem engedtek a szirénhangoknak, hogy vegyenek ki szabadságot, hanem helytálltak, és a gyermekek oktatására fordították az idejüket.

Ugyancsak ebbe a sorba illik bele az érettségi lebonyolítása, amely, én úgy gondolom, ugyancsak a magyar oktatási rendszer vizsgája volt, extrém viszonyok között, és a vizsga jelesre sikerült. Ahhoz, hogy ezt meg lehetett csinálni, szükség volt a szellemi felkészültség mellett azokra a technikai eszközökre is, amikkel rendelkeztek a magyar családok, rendelkeztek az iskolák, rendelkeztek a pedagógusok, és rendelkeztek a diákok is. Ennek az összehangolásában nyilvánvalóan a köznevelési államtitkárság, az Oktatási Hivatal döntő részt vállalt.

(14.00)

Hogy a miniszteri biztos ebben a munkában hogyan vett részt? Úgy gondolom, koordinálóként, elképzelések kidolgozójaként az oktatás-köznevelés további fejlesztése érdekében. Itt van nálam, nagyon szívesen eljuttatom képviselő úrhoz, hogy milyen feladatok vannak. Nincs rá idő, három másodpercem van, de eljuttatom önhöz *(Csányi Tamás: Én majd átmegyek érte!)*, utána lehet nézni, az előbb felsorolt intézmények portálján meg tetszik találni. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Egyperces viszonzválaszra Csányi Tamás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

CSÁNYI TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, és köszönöm szépen a választ is, miniszter úr, de én úgy emlékszem, hogy március 13-án reggel a Kosuth rádióban voltak olyan szirénhangok is, amelyek azt búgták a pedagógusok fülébe, hogy nem fognak

kapni fizetést, amennyiben nem lesz majd oktatás és bezárják az iskolákat.

A kormánybiztossal kapcsolatos, azt mondom, ilyen mikrofonközeli mondatokat elfogadom, bár én nem tudom ezek után sem eldönteni, hogy Czunyiné dr. Bertalan Judit milyen feladatot látott el 2016 óta, hogyan állította át az iskolarendszerünket a digitális képzés nehézségeire.

Ugyanakkor azt viszont nagyon látom, amit az előző kérdésben is megtettem, hogy a táblázattal kapcsolatban és a képesítés nélküli pedagógusokkal, illetve munkavállalókkal kapcsolatban, a közoktatással összefüggésben ön nem adott egyértelmű választ. Vannak-e ilyen szirénhangok - ha már így az odüsszeiai magasságokba emelkedünk -, hogy igen, lehetővé fogják önök tenni majd a képesítés nélküli munkavállalók pedagógiai oktatását? Ez egy nagyon fontos kérdés, kérem szépen, hogy válaszoljon rá. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzválaszra Kásler Miklós miniszter úré a szó. Parancsoljon!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Nagyon köszönöm. Még egy lényeges kérdés az első részből, hogy a pedagógusok száma elegendő-e vagy sem. Én úgy gondolom, hivatkozva sok közzétett statisztikára, hogy a csökkenő tanulói létszám mellett jelentős pedagógushány Magyarországon nincs - ez az első megjegyzésem.

Tetszett említeni, hogy március 13-án szirénhangok hallatszottak. Ez nem tenor volt, nem én nyilatkoztam, nem tudom, hogy ki tette ezeket a megjegyzéseket. *(Csányi Tamás: A miniszterelnök úr!)* A miniszteri biztosnak nem volt feladata *(Németh Szilárd István: A miniszterelnök úr biztos nem mondott ilyeneket!)*, hogy átállítsa a köznevelést és az oktatást. Tessék elolvasni a kinevezési okmányát! *(Csányi Tamás: Akkor mi volt az?)* A kinevezési okmányán pontosan meg van jelölve, és azokat a feladatokat ellátta. És köszönöm, hogy méltó körülmények között fejezte be az ünnepnapot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Simicskó István képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: **„Hogyan érinti a helyközi közösségi közlekedést a korlátozások feloldása?”** címmel. *(Csányi Tamás odalép Kásler Miklóshoz, majd Kásler Miklós átadja neki az iratokat.)* Miniszter úr távolléte miatt válaszára Schanda Tamás államtitkár urat jelölte ki. *(Dr. Simicskó István jelzésre:)* Képviselő úr jelzi felém, hogy elfogadja a válaszadó személyét, úgyhogy Simicskó István képviselő úré, az Országgyűlés jegyzőjé a szó. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt

Államtitkár Úr! Hazánkban a koronavírus-járvány eleni védekezés első szakasza lezárult. Nyilván azt, hogy hogyan és miként zárult le, mindannyian látjuk és tudjuk: a gyors kormányzati intézkedéseknek köszönhetően és az emberek jogkövető magatartásának köszönhetően eredményesen és sikeresen zárult le ez az első szakasz.

Nyilván a meghozott korlátozások, amelyek szükségszerűek voltak és indokoltak voltak, és az emberek védelméről, biztonságáról, egészségvédelméről szóltak, érintették a közösségi közlekedést is, Budapesten is, országosan is és mindenhol: menetrendek, járatszámok, védőmaszkok viselésére vonatkozó korlátozások. A veszélyhelyzet időszakában sokan, sok munkahelyen átálltak az otthon végzett munkára, az otthoni munkavégzésre, az oktatási rendszerünk átállt a tanórák digitális formában történő megtartására, dolgozatírásokra is. Én magam is gyakorta igyekeztem segíteni a gyermekeimnek, nem kis kihívás volt, de sikeresen vizsgázott a magyar oktatási rendszerünk is.

Egyes helyközi járatokon, azt kell hogy mondjam, jelentősen csökkent az utasforgalom ennek köszönhetően természetesen, hiszen az iskolába járás, a munkahelyre járás korlátozása mind-mind ezt hozta, ezért teljesen indokoltak és jogosak voltak ezek a korlátozó intézkedések. A védekezés új szakasza azonban lehetővé teszi, hogy mind a vonat-, mind pedig a buszközlekedés vonatkozásában, természetesen meghatározott védelmi intézkedések betartása mellett, újjá lehessen szervezni a közlekedést, és fokozatosan újra lehet indítani mindezt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kettő kérdésem lenne. Az egyik kérdésem az, hogy milyen ütemben történik a közösségi közlekedés újraindítása, és milyen biztonsági előírások mellett használhatóak az egyes közösségi közlekedési eszközök. A másik: milyen módon kaphatnak majd tájékoztatást az utasok? Válaszát előre is köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Amint említettem, Schanda Tamás államtitkár úr fog válaszolni, ő fogja megadni a választ.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A koronavírus magyarországi berobbanásakor a kormány idejében hozott intézkedéseket az emberi élet és egészség védelme érdekében. Így volt ez a közösségi közlekedés területén is, ahol tanszüneti menetrendre álltak át a járatok. Sajnálatos, hogy a fővárosban azért ez kisebb hibával valósult meg, hiszen ott komoly nehézséget okozott, úgy látszik, a megfelelő menetrend kialakítása, és az emberek, a fővárosiak egészségét veszélyeztették azzal a menetrenddel, amit először bevezettek.

Tisztelt Képviselő Úr! Az első csatát valóban megnyertük, és Magyarország a védekezés eredményességében felülmúlta a jobb anyagi helyzetben lévő európai országokat is. Öröm volt tapasztalni valóban, hogy ebben a nehéz helyzetben a magyar emberek

össze tudnak fogni, és mindenki ott segít, ahol tud. Sajnálatos volt természetesen azonban azt is meg tapasztalni, hogy a baloldali ellenzék kihúzta magát a közös védekezésből, a felelősség és a munka alól. Ismét megmutatták, hogy a bajban mennyire számíthatnak rájuk az emberek.

Tisztelt Képviselő Úr! Az élet fokozatosan újraindul, de a veszély még nem hárult el. A járványügyi készsültséget továbbra is fenn kell tartani, az operatív törzsben is tovább folyik a munka, a társadalmi érintkezésekben is be kell tartani a megfelelő védőtávolságot, és az időseinkre pedig továbbra is fokozatosan oda kell figyelni, ezért marad meg például a vásárláshoz kapcsolódó idősáv.

A korlátozások feloldása, a védekezés új szakasza lehetővé teszi a vonat- és buszközlekedés újraszervezését és fokozatos újraindítását is, ezért rugalmas, ideiglenes járványügyi menetrendet alakítunk ki, amely nyáron lép majd életbe, és az egészség védelme érdekében a járatokon pedig kötelező a maszk viselése és a védőtávolság betartása. Köszönöm a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzóválasz illeti meg Simicskó István képviselő urat is. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian látjuk, hogy az eredményes és hatékony védekezésnek köszönhetően lezárult az első szakasz, az első ütem, és valóban ennek köszönhetően a legtöbb munkahelyen visszatérnek a járvány előtti munkarendhez, munkavégzéshez az otthoni munkavégzés helyett. Júniusban az iskolák esetében megmarad a digitális munkarend, azonban az egyéni és a kiscsoportos foglalkozások már megkezdődhetnek és megkezdődnek, sőt bizonyos mértékben, kellő óvatossággal, úgy értesültünk, a nyári táborozások is részben visszaállnak a gyermekek nagy örömére.

Azt hiszem, fontos, hogy a kormányzat megadja a szükséges tájékoztatást az emberek számára, tudják azt, hogy mi várható a helyközi közlekedésben, a vonatokon és máshol, és nyilván fontos, hogy az operatív törzs mellett itt a parlamentben is szót ejtsünk arról, hogy milyen intézkedések maradnak meg, milyen intézkedések változnak az elkövetkező időszakban; az biztos, hogy az emberek egészségének megőrzéséről szólnak ezek az intézkedések. Bízom benne, hogy egy fokozatos, óvatos visszatérés a normális kerékvágásba mihamarabb megtörténhet. Köszönöm szépen még egyszer a válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzóválasz illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az első csatát valóban megnyertük

a koronavírussal szemben, többek között a hatékony kormányzati intézkedéseknek köszönhetően, de talán ennél is fontosabb, hogy a magyar emberek türelme és odafigyelése miatt. A koronavírus okozta nehéz helyzetben megmutatkozott az, hogy mire vagyunk mi, magyarok képesek, ha összefogunk. Köszönjük ezen a fronton is az első vonalban harcolóknak az áldozatos munkáját, de köszönjük meg a magyar tudósoknak, szakembereknek is, hogy minden erejükkel a járvány megfékezésén dolgoztak, és talán érdemes megemlíteni, hogy külön köszönjük a rendőröknek, a katonáknak, a fuvarozóknak, a szállítók-nak, az eladók-nak a helytállását. Hosszasan lehetne még persze sorolni mindazokat, akiknek köszönet jár.

(14.10)

Tisztelt Képviselő Úr! A visszatérés az újraindult élethez fontos *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, erről is szól az a menetrend, amiről most döntöttünk. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Hogyan oldják meg?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Schanda Tamás államtitkár urat jelölte ki. *(Kunhalmi Ágnes bólint.)* A képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyé a szó, parancsoljon.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A szakképzési centrumok a kormányrendeletnek megfelelően határidőre el kell hogy készítsék a dolgozók minősítési rendszerét, egy minden munkavállalóra vonatkozó, viszonylag objektív táblázat egyértelmű kérdései alapján. Ennek megfelelően fogják majd az új munkavállalói jogviszony béreit megállapítani. Komoly aggodalomra ad okot, hogy a közismereti tanároknak, akik a szakképzés területén dolgoznak, ha rájuk is ez a minősítési rendszer vonatkozik, csekély béremelésben lesz részük ebben az értékelési és minősítési rendszerben, ugyanis ez a rendszer nem nekik való. Számítalan olyan pont és kritérium van, ami az ő esetükben nem értelmezhető. Amíg egy szakoktató, mondjuk, a műhelybe ellátogat, és ezért pontot kap, értelemszerűen, addig egy közismereti tantárgyat tanító kolléga, pedagógus értelemszerűen lehet, hogy itt nulla pontot fog kapni.

Tehát ezért kérdezem tisztelettel államtitkár urat, hogy a szakképzésben részt vevő közismereti tanárok besorolását hogyan kívánják megoldani. Készítenek-e az ő minősítésükhöz külön értékelési rendszert? Számukra milyen módon biztosítják a megígért 30 százalékos béremelést?

Köszönöm szépen előre is a válaszát. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Kezdjük ott, hogy a járvány megmutatta azt, hogy mennyire nagy szükség van a szakképzett, az aktuális keresletre versenyképes válszt adni tudó munkaerőre. Ezért is tesszük gyakorlatiasabbá és vonzóbbá a szakképzést a fiatalok számára és az oktatók, a pedagógusok számára is. Nagy örömmel hallottam, mintha ezt ön is elismerte volna egyébként a kérdésében. Engedje meg, hogy arra is csak egy halvány utalást tegyek, hogy mekkora különbség van aközött, hogy mi ebben az időszakban emeljük jelentősen, 30 százalékkal a szakképzésben oktatók bérét, ezzel szemben a válság alatt a szocialisták elvettek tőlük bért. Ez egy jelentős különbség.

Azt is engedje meg, hogy elmondjam, hogy júliustól tehát átlagosan 30 százalékkal emelkedik a szakképzésben tanító oktatóknak és pedagógusoknak a bére. Erre éves szinten 35 milliárd forintos forrást biztosítunk, és az intézkedésekkel teljesítményalapú, versenyképes, motiváló bérezési rendszer jön létre. Méghozzá oly módon, hogy senki nem járhat rosszabbul, mindenki csak jobban járhat. Bárki, aki jelenleg is tanít, annak a fizetése biztosan emelkedni fog, csökkenésről szó sem lehet. A pedagógusértékelés pedig nem előzmény nélküli. A már korábban is működő szempontok lefedik a pedagógusi, oktatói munkának a teljes spektrumát, és egyaránt alkalmazhatóak a közismereti tanárookra, szakmai tanárookra és oktatókra, és lehetővé teszik, hogy az a szabad béralku, amit az új jogszabály lehetővé tesz, valóban meg tudjon valósulni. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzválaszra Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyé a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Ez a válság valóban sok mindent megmutatott, de láttunk már az elmúlt tíz évben olyat pont a pedagógusoknál, hogy emelték volna a bérüket, és a nap végén mégis csökkent nagyon sokaknak a bére. Úgyhogy reméljük, hogy a szakképzésben dolgozók nem így fognak járni.

Tudja, azzal nincs ellentét köztünk, hogy szakképzés kell Magyarországon. Természetesen. De jó szakképzés kell, amelynek az alapja, hogy ezek a fiatalok, akik ezt a területet választják... *(Dr. Orbán Balázs a teremből kifelé indul. - Az elnök csenget.)* Nekem tetszett kopogni?

ELNÖK: Nem.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Jó!

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úrnak jeleztem, hogy rá még szükség van.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Értem. Bizonyára sokan így gondolják. *(Derültség. - Dr. Orbán Balázs ismét elfoglalja államtitkári helyét.)* Tehát jó szakképzésre van szükség, és ennek az alapja, hogy a szakképzésben is a közismereti órát tanító tanárokat méltóan elismerjük, hogy a pályára menjenek, menjenek oda tanítani sokan, menjenek fiatalok tanítani oda, vonzó legyen.

Ehhez pedig nem elég az, hogy azt mondja ön, hogy reméljük, hogy nem csökken, hanem majd növekedni fog a bérük. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, és megkövetem, hogy közvetve mintegy beleavatkoztam a beszédébe, de nem ez volt a szándékom, csak államtitkár úrnak még az én meglátásom szerint egy válasza itt kell maradnia. Köszönöm szépen.

Most Schanda Balázs államtitkár úré a szó. Parancsoljon! Schanda Tamás, bocsánat. *(Derültség.)*

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Mindenre hallgatok. *(Derültség.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Még egyszer hadd hangsúlyozzam: olyan nem fordulhat elő, a jogszabály erejénél fogva nem fordulhat elő, hogy valakinek kevesebb lesz a bére, nem pedig több, tisztelt képviselő asszony, csak mert az előbb a válaszban arra utalt, hogy ilyen is előfordult. Ilyen nem fordulhat elő, ezt világosan kimondtuk, és leírtuk abban a jogszabályban, amit sajnos ön nem fogadott el és nem támogatott, pedig pontosan arról szól, hogy hogyan lesz eredményesebb, versenyképesebb és gyakorlatorientáltabb a magyar szakképzési rendszer.

Tisztelt Képviselő Asszony! A szempontok szerint teljesen egyenrangúan lehet értékelni a közismereti tanárokat, valamint a szakmai tanárokat, mivel oktatói-pedagógiai munkáról van szó; és az értékelések eddig hozzánk eljutott tapasztalatai azt mutatják, hogy a közismereti tanárok semmiben nem szenvednek hátrányt, az intézményvezetők megfelelően, a feladataikat elismerve értékelték őket. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bósz Anett képviselő asszony, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: „**Jövő héten ki lesz a soros?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Orbán Balázs államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Bósz Anett bólint.)* Jelzi a képviselő asszony, hogy elfogadja. Bósz Anett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, engedjék meg, hogy rendhagyó módon reagáljak arra, amit Schanda Tamás államtitkár úr az imént elmondott egy válaszában. Ön azt állította, tisztelt államtitkár úr, hogy az ellenzék kihúzta magát a

válságkezelésből, én azonban azt mondanám, hogy most nagysárendileg hárommillió honfitársunk él olyan településen, amelynek megválasztott vezetője az ellenzék padsoraiból került ki, és ehhez kapcsolódik is egyébként az eredetileg tervezett kérdésem.

Azt gondolom, hogy ezek a településvezetők nagyon jól helytálltak, tisztelt államtitkár úr, annak ellenére, hogy a kormány központi döntései elvonták az önkormányzatoktól az szja helyben maradó részét, a gépjárműadót, a parkolási bevételt, a minimálbér normatív támogatását, megcímkezték az iparűzési adó fölhasználását, és járvány megelőzési hozzájárulást is kiróttak.

A különleges gazdasági övezetekről szeretnék ebben a felszólalásomban beszélni, tisztelt államtitkár úr, ugyanis ez a legfrissebb példa arra, hogy önök szembemennek mindenfajta modern, európai államszervezési, közigazgatási normával. Nem értik vagy nem szeretnék érteni a szubszidiaritás elvét, nem látják, hogy a gondok megoldását a legközelebbi közigazgatási szintre kell utalni. Ugyanígy van ez a fejlesztésekkel, a karbantartási munkálatokkal és a helyben felmerülő kihívásokra adott válaszokkal.

Önök ezzel szemben, tisztelt államtitkár úr, azt csinálták, hogy minden egyes héten jogokat, hatásköröket, forrásokat csoportosítottak át, vontak meg pénzeket a helyi önkormányzatoktól és azoktól a szereplőktől, akikre egyébként számítottak önök a válságkezelésben. Az a helyzet, hogy egy évtizede módszeresen vannak el társadalmi csoportoktól is jogokat. Tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, hogy a jövő héten vajon ebben a folyamatban ki lesz a soros. Várom válaszát. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza Orbán Balázs államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr, és köszönöm, hogy az ön órája pontosabban jár, mint az enyém.

Képviselő asszony, alapvető látásmódbeli különbség van közöttünk. Ugyanis ön arról beszél, hogy folyamatosan látszik, hogy a 2010 után hivatalba lépő kormány stratégia mentén bünteti az önkormányzatokat.

(14.20)

Ha én a valóságérzékelésemre hagyatkozom, amit egyébként számok meg statisztikák is alátámasztanak, akkor azt látom, hogy a működéssel összefüggésben felhalmozódott majdnem 1400 milliárd forintnyi adósságtól egyrészt megszabadítottuk az önkormányzatokat, átvettünk olyan feladatokat, amelyeknek kétségtelenül a finanszírozása komoly nehézséget jelent, de amellelt, hogy megszabadítottuk őket az adósságtól, amellelt, hogy átvettünk bizonyos feladatokat, még így is megkapják az állami támogatások körülbelül 70-80 százalékát - ez mindig változik -, és egyébként a saját bevételeik, anélkül egyébként,

hogy nagyjából nekik bevételnövelő intézkedéseket kellett volna tenniük, tehát hogy mondjuk, adót kellett volna kivetniük, a kétszeresükre emelkedtek 2010 óta. Tehát a helyzet az, ha ön azt mondja, hogy a Fidesz-kormány bünteti az önkormányzatokat, akkor én mindenkinek azt kívánom, hogy így büntesse a Fidesz-kormány az önkormányzatokat, és mindenki mást is így büntessen, mert valójában az önkormányzatok, legyenek azok kormánypártiak, ellenzékiek vagy független vezetés alatt álló önkormányzatok, azok pénzügyi értelemben sokkal jobb helyzetben vannak, mint voltak 2010-ben. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)*

És való igaz az, hogy a közös teherviselés jegyében a rendelkezésre álló források maximum egy százalékának beadását kérte a kormány a járvány elleni védekezési alapba. De ugyanígy járt el a politikai pártokkal szemben, saját magával szemben, a bankokkal és a multinacionális cégekkel szemben is. Szerintem ez teljesen rendben van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszára Bósz Anett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, én tudom, hogy társadalomszervezési alapelveket tekintve sem értünk egyet egymással, ezért ülünk ennek a patkónak a két különböző oldalán, azonban az elmúlt hetek, a humánjárvány gazdasági-társadalmi következményei miatt meg tudták azt mutatni, hogy ezek az alapelvek a gyakorlatra lefordítva azt jelentették, hogy az önkormányzatoktól jelentős forrásokat vontak el, mialatt egyébként megterhelték őket azokkal a feladatokkal - nagyon helyesen, megjegyzem -, amelyekben szolgálatot kellett teljesíteniük a honfitársainkért, akik elveszítették a munkájukat, akik beteggé váltak, akik a karanténban segítségre vártak. Ez így rendben van, csak ezek mellett a forráselvonások azt teremtették meg számukra, hogy instabillá vált a költségvetésük. És a különleges gazdasági övezetek ügye most továbblép, gyakorlatilag törvényesíti azt, hogy az önkormányzatoktól eltérő szereplő legyen az, amely egyébként munkahelyteremtő beruházások által teremtődő bevételek fölött diszponálni tud. Ez azért nem megengedhető, mert így a helyi fejlesztésektől is elveszik a lehetőséget.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces válasza illeti meg Orbán Balázs államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Képviselő Asszony! Még egyszer megismételném: az önkormányzatok sokkal jobb helyzetben vannak 2020-ban, mint voltak 2010-ben. Sajnos ez a tény, amelyen nem tudunk vitatkozni, a filozófiával kapcsolatos beszélgetésünk csak ezután kezdődhet meg.

Őn említette a különleges gazdasági övezetek kérdését, amely törvényjavaslatként a Ház előtt van. Ott is félreértésben van szerintem a képviselő asszony, mert az állam nem vesz el semmit az önkormányzatoktól. Ott arról van szó, hogy a települési önkormányzatoknak járó bevételek egy része másik települési önkormányzatokon hasznosul, a megyei önkormányzatok közreműködésével. Tehát arról van szó, ha egy beruházásból eddig csak egy települési önkormányzat részesedett, miközben az infrastruktúrát több önkormányzat területén is használta, akkor ezt az igazságtalan helyzetet szüntessük meg, és a megyei önkormányzatok - továbbra is önkormányzati hatáskörben maradván - tudjanak dönteni, hogy az adóbevételek milyen arányban és hogyan hasznosulnak azokon a településeken, amelyek a beruházásokkal érintettek. Szerintem ez igazságos, és még egyszer mondom, ez rendben van így. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az azonnali kérdések végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy egyetlen frakció sem élt a kérdésfeltevés lehetőségével, ezért e napirendi pontunk tárgyalására a mai napon nem kerül sor.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek ötperces időkeretben. Elsőnek megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Gyilkosok jogainak védelme miatt korlátozza a szólásszabadságot a Facebook most ismételt, amikor például a Mi Hazánk Mozgalom kegyeleti rendezvényének a meghívóját osztjuk meg, egyedüli pártként tartunk ugyanis ilyen rendezvényt a Deák téri kettős gyilkosság áldozataira emlékezve.

A magyar valóságot a Facebookon nem lehet leírni, csak körbeírni legfeljebb. Erre teszek most is kísérletet. Úgy tűnik ugyanis, hogy abba a liberális véleménydiktatúrába, amelyet kialakítottak, nem fér bele a nagy magyar valóság, nem fér bele abba a világképbe, amelyet igyekeznek a magyar társadalomra ráerőszakolni. Csütörtökön 18 órától gyülekezünk az Országos Roma Önkormányzat Dohány utcai székháza előtt, majd csatlakozunk a szurkolói csoportok gyertyagyújtásához is, hogy lerójuk kegyeletünket, és kifejezzük szolidaritásunkat az elhunytak családjai számára.

A liberális sajtó nem csak a Facebook gyakorlatát követi, hiszen elhallgatni persze egy ilyen gyilkosságot nem lehet, ugyanakkor igyekeznek az áldozatok és a gyilkosok közé egyenlőséget tenni. Csúcsra járhatja ezt a félreinformálást például az Index, amikor azt írja, hogy két, nagyrészt büntetett előéletű társaság csapott össze. De nemcsak a liberális sajtó számol be ilyen elképesztő csúsztatásokkal erről az egészen egyszerűen lincselésnek nevezhető esetről, hanem például a Fővárosi Főügyészség is képes hivatalos közleményében azt

írni, hogy két, fiatalokból álló társaság verekedett össze. Nem, nem, képviselőtársaim, nem ez történt. Két magyar fiatal egy hétköznapi estén Budapesten szórakozni ment, ünnepelni ment, és mind a kettejüket meglincselték, brutális kegyetlenséggel megölték őket. Nem két társaság összezapásáról van szó - gyilkosságról, lincselésről van szó. És felháborító, hogy ezt nem lehet sem a Facebookon kimondani, sem a liberális sajtóban megjelentetni, de még a Fővárosi Főügyészség közleményében is ezt olvashatjuk.

2020 Magyarországon eljutottunk oda, hogy már nemcsak borsodi falvakban kell idős embereknek rettegésben leélni életük utolsó éveit, hanem Budapest belvárosában a fiataljainkat óvnunk, védenünk, féltetnünk kell, mert vannak olyan rajok, amelyek azt gondolják, hogy a gyilkolászás menő. A no-go zónák most már nemcsak Nyugat-Európa nagyvárosaiban, bevándorlókkal terhelt nagyvárosaiban alakultak ki, hanem Magyarországon is kőkeményen jelen vannak.

A büntetési tételek vetületéről is kell beszélnünk, tisztelt képviselőtársaim, ugyanis tudják, hogy hány évesen fog szabadulni az elkövető? Harmincöt. 35 évesen már szabadlábban lehet egy olyan ember, aki elkövette ezt a brutális kegyetlenségű gyilkosságot. Rendben van ez? Ugyanis jelenleg nem ítéhető életfogytiglanra, aki az elkövetéskor nem töltötte be a 20. életévét. Emiatt az elvetemült gyilkos legfeljebb 16 év 8 hónap múlva már újra élvezheti a szabad élet minden örömét. 35 évesen tehát már ismét köztünk járhat, és bárkire vadászhat. Ez egészen kivételesen felháborító szabályozás, minden józan gondolkodású honfitársunk igazságérzetét sérti, ezért a Mi Hazánk Mozgalom a Btk. módosítását, szigorítását fogja kezdeményezni azért, hogy az igazságot érvényesíteni tudjuk ezekkel a bűnözőkkel szemben is.

Várunk mindenkit tehát csütörtökön 18 órától a Dohány utcába, majd csatlakozunk a szurkolók gyertyagyújtásához, hogy közösen fejezzük ki kegyeletünket. Ugyanis két fiatal fiú ünnepelni ment egy hétköznapi estén Budapesten, és mindkettejüket brutálisan meggyilkolták. Isten nyugosztalja Gergőt és Lacit! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padsorokból. - Dr. Pósnán László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai napon egy olyan kormányzati tervezett intézkedésről kell beszélnem, amely ha megvalósul, annak beláthatatlan következményei lesznek városomra, Pécsre nézve. Ugyanakkor ennek az ügynek messzemenő országos jelentősége van, hiszen az egyetemet érintő megszorításról van szó, és nemcsak a Pécsi Tudományegyetemtől, hanem az ország számos más egyetemétől is a kormány jelentős forrásokat kíván elvonni. Hogy miről is van szó egész pontosan?

Múlt héten az Országgyűlés ülésén tárgyaltuk a felsőoktatásról szóló törvény módosítását, és akkor

egy kérdést tettem fel Bódis államtitkár úrnak egy olyan téma kapcsán, ami korábban csak a sajtóban, egy híresztelés formájában jelent meg. Konkrétan rákérdeztem, hogy igaz-e az, hogy az egyetemeket is érinteni fogják azok a brutális kormányzati megszorítások, amik jellemzően eddig az önkormányzatokat, a városokat érintették. Akkor államtitkár úr elismerte, hogy ugyan fájó neki is, hogy az ő területét ilyen megszorítások érik, de kénytelen elismerni, és egyet kell hogy értsen azzal, hogy egy ilyen helyzetben, egy gazdasági válság idején mindenkinek viselnie kell a terheket, és valóban tervez a kormány konkrét intézkedéseket. Amit elismert államtitkár úr, az konkrétan az volt, hogy 15 milliárd forintot készül elvonni a kormány több egyetemtől, és ez a Pécsi Tudományegyetemet körülbelül 2 milliárd forinttal fogja érinteni, tehát az ellátmányból, a finanszírozási forrásokból 2 milliárd forintot a kormány a Gazdaságvédelmi Alapba kíván átcsoportosítani.

(14.30)

Meggyőződésünk szerint ez az intézkedés elfogadhatatlan, és nem azért, mert ne lenne szükség egy általános teherviselésre, és ne lenne szükség munkahelyteremtésre, és arra, hogy minél több forrással lehessen a Gazdaságvédelmi Alapot megtámogatni, az viszont egészen világos lehet az elmúlt időszakban, hogy a kormány nem olyan jellegű intézkedéseket hoz, ami, mondhatjuk, hogy a felelősségteljes magatartást merítené ki a jelenlegi helyzetben. Ugyanis több mint 80 milliárd forintot csoportosított át a Gazdaságvédelmi Alapból a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére, amiről pontosan tudjuk, hogy semmilyen módon nem alátámasztott a magyar nemzeti érdekek érvényesítése tekintetében. Tehát mondhatjuk azt, hogy ott lennének a költségvetésben azok a források, amelyek szükségesek a munkahelyteremtéshez, a gazdaságvédelmi intézkedésekhez, semmi szükség nincs azokra a brutális megszorításokra, amik első körben az önkormányzatokat, most pedig már hallhatjuk, az egyetemeket is érintették.

S tudjuk azt is, és erről is beszélnünk kell, hogy azok a források vagy megszorítások, amiről egyébként a mai parlamenti napon rengeteg vita volt, ugyan közvetlenül a városokat, az önkormányzatokat károsítják meg, de a hatásai minden magyar ember számára érezhetőek lesznek, és teljesen egyértelmű, hogy ezek rendkívül negatív és súlyos hatások lesznek, ugyanis ezek a városok, ezek az önkormányzatok, amelyek szembe kell hogy nézzenek ezekkel a brutális megszorításokkal, azokat az alapvető közszolgáltatásokat nyújtják, amelyek minden ember számára rendkívül fontosak. És ha az amúgy is sok esetben nehezen gazdálkodó önkormányzatok szembesülnek ezekkel a megszorításokkal, akkor ezeket a szolgáltatásokat nem fogják tudni maradéktalanul nyújtani, ugyanúgy, mint a közutak felújítását, óvodák fenntartását, közösségi közlekedés fenntartását.

Most szembesülhettünk azzal, hogy ezek a brutális megszorítások már az egyetemeket is elérhetik. Az legyen világos mindenki számára, hogy az elmúlt sok-

sok év kormányzati politikája nyomán már főleg ilyen vidéki egyetemek óriási károkat szenvedtek, főleg a hallgatói létszámok tekintetében, és ez nyilván sok tekintetben összefüggésben van az alapvetően rosszul megoldott vagy nem megoldott finanszírozás kérdésével. A Pécsi Tudományegyetemről egész biztosan elmondhatjuk, hogy ezt a 2 milliárd forintos brutális megvonást nem fogja tudni ez a nagyon fontos intézmény kigazdálkodni. Néhány évvel ezelőtt ugyan néhány száz millió forintos megszorítás érintette az egyetemet, az is nagyon komoly elbocsátási hullámot jelentett. Elmondhatjuk, hogy a Pécsi Tudományegyetemnek óriási jelentősége van a város életében, mondhatjuk, hogy Pécs és az egyetem sorsa összefonódik. A pécsi egyetem gyakorlatilag város a városban, óriási szerepe van nemcsak közvetlen funkcióját tekintve az egyetemi oktatásban, de mint foglalkoztató, mint gazdasági szereplő, mint a tudományos és a kulturális élet legfontosabb szereplője alapvetően meghatározza az egyetem működése a város jövőjét. Messze az egyetem a legnagyobb foglalkoztató, több mint 7 ezer főt foglalkoztat, 1800 oktatónak és kutatónak ad állást az egyetem.

Az, hogy milyen intézkedések érték, sajnos az elmúlt tíz évben lemérhető a hallgatói létszámok alakulásán is. 2009-ben még 30 ezer hallgatója volt az egyetemnek, mára ez a szám 20 ezer alá csökkent. Tehát több mint 10 ezer fővel csökkent az egyetemi hallgatók létszáma. Teljesen világos lehet mindenki számára, hogy ha ez a 2 milliárd forintos elvonás érvényesül a Pécsi Tudományegyetem felé, az szintén óriási elbocsátási hullámot fog jelenteni, és ez a későbbiekben aligha helyrehozható károkat fog okozni az egyetem működése tekintetében.

Ezért nekünk nagyon határozott szándékunk, hogy minden lehetséges politikai eszközt megragadjunk arra, hogy ezt az intézkedést a kormány vonja vissza, ezért mi tárgyalásokat kezdeményezünk az egyetemi vezetéssel, rektor úrral, a pécsi önkormányzat vezetésével, és nagyon bízunk abban, hogy valamennyi kormánypárti és ellenzéki képviselő is csatlakozni fog ahhoz a petícióhoz, amit elindítottunk annak érdekében, hogy a város minden lakója kifejezhesse tiltakozását a tervezett gyalázatos intézkedések kapcsán. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Simicskó István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kelenföldi vasútállomás 1861-ben nyílt meg. Vasúti értelemben azt is mondhatjuk, hogy Budapest és vonzáskörzetének nyugati kapujaként indult útjára. Akkor még a térségben mintegy 1400 ember élt mindössze, azóta a főváros XI. kerülete, Újbuda több mint 150 ezer lakossal bír, Magyarország negyedik népesebb városa lenne, ha külön és önálló város lenne. Budapest népesebb kerülete nagyon komoly

vonzáskörzet. 1937-ben, amikor a Petőfi híd megépítése is megvalósult, akkor tovább emelkedett a jelentősége a kelenföldi állomásnak, és ilyen módon pályaudvarrá bővült.

Néhány hónapja Gulyás Gergely miniszter úr bejelentette, hogy a kormány megmenti a régi kelenföldi pályaudvar régi épületét, és a történelmi terület átfogó műszaki felülvizsgálatának rekonstrukciójával és átalakításával egy új funkciót, feladatot kap ez az épület. A megtervezési folyamat elindult. Nagyon öröndetes tény ez, hogy a kormány ezt az értéket megmenti, az annál kevésbé öröndetes, hogy az új önkormányzati vezetés, polgármesteri hivatal nem támogatja, és azt a korábbi vállalást, amit tett anyagi értelemben is, visszavonta, tehát a kormánynak kell ezt a munkát elvégeznie.

Első lépésben nyilván a tervezésnek kell megvalósulnia. Pályaudvarról van szó, régebben indóháznak nevezték mindezt. Több mint 130 éves múltja van. Azt hiszem, hogy ez a múlt önmagában arra predesztinálja az ott élőket és minket, mindannyiunkat is, hogy valamilyen funkciót kapjon, megújuljon ez az épület, és Kelenföld régi megszokott városképi elemeként is megújult feladatkörrel, külső homlokzattal és belső tartalommal gazdagítsa a környék városképi elemeit.

A Közlekedési Múzeum segít ebben a törekvésben, és természetesen múzeumi jelleget adva ismételten egyfajta közösségi és találkozási pontként is fog majd működni, de számos olyan kiállításnak ad majd megfelelő és méltó körülményeket és helyet, amelyen különböző vasúti terepasztalok, vasúti modellek, vonatmodellek lesznek bemutatva, ami mindenképpen családbarát kiállítóhelynek fog minősülni.

Azt hiszem, hogy a magyar és a nemzetközi példák is kiválóan bizonyítják azt a tényt, hogy a használaton kívüli egykori állomásépületek felújításával ismételten közkedvelt kulturális központi helyek alakíthatóak ki. Ilyen Brüsszelben a Saerbeck állomás, ahol ma a belga vasúti múzeum található, a Train World, de idehaza is van már számos ilyen pozitív példa, kulturális és közösségi térré való kialakítása régi épületeknek. Többek között a zugligeti lóvasúti épület, valamint a gödöllői Királyi Váro is ilyen módon újult meg, a környéken élő emberek nagy öröme.

Bízom benne, hogy a tervezési munkálatok lefolytatása és a felújítási munkálatok elkezdése jelentős mértékben fogja gazdagítani nemcsak Újbudát, nemcsak Kelenföldet, hanem Budapestet is, és nagyon sok külföldi is meg fogja majd látogatni ezt a múzeumot. Bízom benne, hogy a kelenföldi és újbudai családok, a dél-budai családok számára is egy vonzó találkozási pont lesz, és ezzel is gyarapodik Budapest egésze, és Újbuda épületegyütteseinek kulturális értéke is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sneider Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Arról a generációról szeretnék most

szólni, amely a második világháború után és az '56-os szabadságharc után a saját két kezével építette fel az országot. Ma ők már többségükben nyugdíjasok, akik a ledolgozott éveik után méltán várják el, hogy megfelelő anyagi körülmények között, nyugodtan, békésen tölthessék időskorukat.

Ez a jogos elvárás azonban sokszor elmarad a valóságtól. A nyugdíjas-társadalom egyharmada létminimum alatt él, és legalább a fele szegénynek tekinthető. Ilyen helyzetben egy gondoskodó állam számtalan intézkedést tesz az idős emberek életének javításáért, de sajnos Magyarország ebből a szempontból 2008 óta semmiképp sem nevezhető gondoskodó államnak.

(14.40)

Ekkor kezdődött az idősek és nyugdíjasok helyzetének romlása. Mint ismert, miután bevezette a Szocialista Párt a 13. havi nyugdíjat, pár év után ezt el is vette, majd a nyugdíjkorhatárt megemelték, és folytatódott ez a mostani kormány alatt, amikor a 3000 milliárd forintos magánnyugdíjpénztári vagyont elvették, a szolgálati és kerkedvezményes nyugdíjat megszüntették, a munkaadói nyugdíjjárulék eltörlésével együtt.

Sorra lehetne venni ezeket a kedvezőtlen intézkedéseket, de nézzük inkább azt, mit lehet tenni egy gondoskodó államnak, hogy a nyugdíjak vásárlóértéke ne csökkenjen, sőt lépést tartson a bérek emelkedésével. Közismert, hogy ma Magyarországon az általános inflációhoz kötött nyugdíjemelés létezik. A nyugdíjak folyamatos értékvesztése azért zajlik, mert eleve a nyugdíjas fogyasztói kosár alapján számított infláció kellene hogy az alapja legyen a nyugdíjemelésnek. Ezért rengetegen részesülnek olyan megalázóan alacsony nyugdíjellátásban, ami az alapvető megélhetést sem teszi lehetővé. Miközben a szakadék egyre nő, az emelések mértékét igazából csak a luxusnyugdíjakban részesülők érezhetik meg, mikor évente 2-3 százalékkal emelik a nyugdíjüket. A Jobbik ezért elengedhetetlennek tartja a kis- és közepes nyugdíjban részesülők azonnali, kedvező, differenciált nyugdíjemelésének a bevezetését. Ezzel rövid távon nyilván el kell érni azt is, hogy az öregségi nyugdíj legkisebb összege 50 ezer forintnál ne lehessen kevesebb.

Határozott véleményünk szerint a bérektől való leszakadás megszüntetése hosszabb távon a magyar indexálás bevezetésével érhető el. Ezt már hosszú-hosszú évek óta hangoztatom itt a Parlament falai között. Ennek lényege, hogy a nyugdíjemelés mértékét egyrészt a nyugdíjasok által fogyasztott termékek, vagyis az úgynevezett nyugdíjas fogyasztói kosár ár-növekedése, másrészt a reálbér emelkedése együtt határozza meg. A Jobbik régi követelése, hogy a tisztességesen felnevelt, tanított gyermekek után nyugdíjkiegészítést fizessen az állam. Ez egy fontos igazságtalanságot orvosolna, és egyben megbecsülést jelentene azok számára, akik vállalják a gyermeknevelés terheit, vállalják, hogy a magyar jövő érdekében mindent megtesznek azért, hogy a Kárpát-medencében

magyar szó ezer év múlva is ugyanúgy elhangozhasson, mint most.

Vannak munkakörök, amelyek annyira megterhelők, hogy azokat nem tudja elvégezni egy 65 éves munkavállaló. Sorolhatnám sorra, sokszor elmondtam már a Parlament falai között. A Jobbik ezért továbbra is fontosnak tartja, hogy a férfiak számára legyen lehetőség nyugdíjba vonulni 40 év munkaviszony után. Ezzel a család egységét is lehetne erősíteni, és a férfiak a 40 ledolgozott év után együtt lehetnének a feleségükkel, a családjukkal, az unokáikkal, mielőtt már nem lenne erre lehetőségük.

Végezetül az időseknek biztonságra van szükségük. Ezért a jelzőrendszeres segítségnyújtást modernizálni kell, elérhetővé kell tenni mindenki számára. Elengedhetetlen az ápolási díj összegének további növelése, és ami mostanában sokszor elhangzik a koronavírus-járvány miatt is, a szociális szférában dolgozók bérének emelése.

S végezetül nagyon fontos, hogy idősotthon-építési és -bővítési programot kell végrehajtani Magyarországon. 28 ezren várnak arra, hogy ilyen intézményekbe kerülhessenek, és teszem hozzá, most, ezekben a vírusos időkben fontos, hogy ezek az intézmények jól is tudjanak működni, és azokat a tapasztalatokat, sajnos sokszor rossz tapasztalatokat, amilyen események történtek az elmúlt időszakban, alkalmazni kell, annak a megakadályozását mindenképp be kell vezetni az idősotthonok területén.

Egy szó, mint száz, sokáig lehetne sorolni az időseket érintő kérdéseket. Igenis, azt követeljük, azt követelem a magyar kormánytól, a magyar államtól, hogy foglalkozzon megfelelően az idős korosztállyal, és adja meg azt a tisztességes megélhetést a számukra, amit megérdemelnek az eltöltött munkás évek után. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A járványügyi veszélyhelyzetet követő időszak talán legfontosabb politikai és egyben politikai-filozófiai tanulsága az, hogy egyfajta törzsi háború korában már mindenki a saját véleménybuborékának igyekszik a parlamenten belül is megfelelni, a kormánypárti politikusok a kormánypárti szimpatizánsoknak, az ellenzéki térfélen pedig nyilvánvaló módon az aktuális székértábornak megfelelő módon, miközben ezen véleménybuborékok között az átjárás lényegében megszűnt. Párhuzamos valóságok alakultak ki tehát Magyarországon.

Én is egészen máshogy érzem magam, miután a Magyar Nemzet című napilapot elolvasom, és egészen máshogy, hogyha a Magyar Hangot forgatom - nyilván hozzáam az utóbbi áll közelebb -, de azt is látom, hogy ezek a párhuzamos valóságok a saját közönségüket minden esetben megtalálják.

Éppen ezért figyeltem fel elképedve arra, hogy a járványügyi veszélyhelyzet közepette a kormányzati kommunikációban az jelent meg, hogy a bankokat, pénzintézeteket bevonják a közteherviselés alá. A másik oldalról pedig ezek az intézetek, anélkül, hogy vizsgálnák az ügyfelek járványügyi veszélyhelyzet közepette tapasztalható anyagi helyzetét, emelik a rájuk vonatkozó díjtételeket, számlacsomagokat, adott esetben kártyadíjakat, és már a gazdasági suttozó propaganda azt is előrevetítette, hogy a törlesztési moratórium lejártával bizony a törlesztőrészek is egy 7-10 százalékos nagyságrenddel legalább növekedni fognak.

Magyarország Kormányától elvárható lenne, hogy megakadályozza ezeket az igenis veszélyes folyamatokat. Ezzel szemben, amikor a járványügyi veszélyhelyzetre tekintettel látszólag különadót vetettek ki ezekre a bankokra, duplán adták ezt vissza nekik, hiszen lehetővé tették, hogy öt év alatt leírják mindezt az adójukból nullára, és a Magyar Nemzeti Bank 1000 milliárdos nagyságrendű hitelprogramja, amit kinyitottak irányukba, egy 4 százalékos marzssal dolgozva, nagyjából 40 milliárdos dotációt jelent az érintett bankoknak. Ily módon a közteherviselésből ezek az intézetek kimaradnak, de a lakosság terheit növelik, emelik.

A párhuzamos valóságokban mindez egy diskurzustérben, vitatérben nem jelenik, nem jelenhet meg, és bár a parlamentben most még ott tartunk, hogy többekkel udvariasan meghallgatjuk egymást, valódi viták, sajnálatos módon, nem bontakoznak ki ezen a területen, pedig a járványügyi veszélyhelyzet ezen párhuzamos valóságokra mindennél fényesebben világított rá.

A kormányzati retorikában a Budapest-Belgrád beruházás például egy nemzetépítő, jövőépítő és egyébként a nemzetállamot szolgáló projektként jelent meg, én pedig azt mondom erre, hogy egy 1000 milliárdos külföldi hitelből megvalósuló, túlárzott és kormányzati oligarchák által foganatosított valami nem feltétlen szolgálja a magyar nemzet érdekeit, sőt, még akkor sem, ha én nagyon örülök annak, hogy határon túlra szakadt testvéreink néhány tízezernek könnyebb lesz adott esetben az átjárás. De összességében nem szeretném, ha ez kormányzati korrupción keresztül valósulna meg.

Azt is látom, hogy miközben azt ígérték, hogy két hét alatt rend lesz, és azzal kábítják a közvéleményt, hogy a bűncselekmények száma csökkent, a valóság az, hogy pusztán a szabálysértési értékhatárt emelte fel ez a kormány, és ami korábban bűncselekmény volt, nagyon sok esetben már csak szabálysértésnek számít. Ugyanakkor elképedve állok az előtt, hogy Budapest középpontjában magyar fiatalokat szó szerint lekaszabolhatnak, és az életükkel kell fizetniük azért, mert olyan áldatlan állapotok állnak fenn, amelyek minden valamit magára adó nemzetállamban elviselhetetlenek, tűrhetetlenek. Isten nyugosztalja a magyar fiatalokat! Kutya kötelességünk lenne mindent megtenni azért, hogy ilyen elképesztő tragédiák ne fordulhassanak elő többet.

És még ugyanerről a napról eredő hír az, hogy egy babakocsiját toló hölgy nyakából rántották le azt a nyakláncot, ami nem biztos, hogy csak a családi vagyont jelképezi. A család biztonságérzetét jelképezné az, ha nem fordulhatnának elő tömegesen ilyen esetek. Nem akarok továbbmenni az újpesti lövöldözésre, öt vagy hat hasonló esetet tudnék csak ezekből a napokból felsorolni, amire azt kell mondanunk, hogy elég, ne tovább. Megálljt kell parancsolni az örületnek, viszont a párhuzamos valóságok korában mindez örületesen nehéz, mert amíg bennünket, engem családapaként is mérhetetlen fájdalommal tölt el egy ilyen eset, és tudom, hogy személyében a velem szemben ülő kormánypárti képviselőtársakat is, rendszerszinten mégsem jönnek ki a közös megoldások, és ezt katasztrófálisnak, tarthatatlannak tartom.

Miközben kormányoldalon sajtószabadságról beszélnek, Facebook-kommentelőket visz el egyes, a feladatát talán túlteljesíteni szándékozó közeg, és azt kell hogy mondjam, bár hivatalos szervek munkáját nincs módomban kritizálni, talán mégsem lenne szükség Magyarországon a demokrácia ilyen mértékű sárba tiprására. Éppen ezért a párhuzamos valóságok megszüntetésének egyetlen módját abban látom, hogy harminc év rossz beidegződéseit oda kell hajítani, ahová valók, a történelem szemétdombjára, és végre egy tisztességes, demokratikus alapokon álló nemzetállamot építeni, ha lehet ilyet kérni, akkor közösen. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyan csak napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A világvárvány kapcsán nem először van lehetőségem arra, hogy a mezőgazdasági kis- és közepes vállalkozások problémáiról szót ejtsek. Ezt nagyon fontosnak tartom, hiszen az mégsem járja, hogy a teljes kormányzati média hatalmas büszkeséggel bejelenti, hogy mintegy egymilliárd forintot képes nyújtani a teljes zöldség-gyümölcs ágazatban a FESZ működését segítő. Ez önmagában is nevetségesen alacsony összeg, pláne ha hozzáteszük, hogy mekkora bajban vannak és milyen sokan vannak az érintettek, és főként, ha mellé tesszük, hogy mondjuk, hazánk agráriuma és vidékfejlesztésre elköltendő forrása mintegy 700 milliárd forint egy adott évben, akkor végképp óriási ellentmondásba ütközünk. Ennek jól tudjuk az arányait, mintegy 80 százalékát a legtehetősebb 10 százalék teszi el. Ez az aránytalanság, ami ellen egyébként ellenzékben még a leendő Fidesz-kormány is felemelte a szavát, aztán hatalomra kerülve nemhogy megfordították volna ezt az aránytalanságot, hanem gyakorlatilag befagyasztották, vagy sok tekintetben még rosszabbra fordult.

Szintén 1 milliárd forintot szánnak a méhészeknek, akik már jóval a koronavírus-járvány megjelenése előtt is óriási bajban voltak. Ez nem csak egy magyar jelenség, bár nálunk súlyosabban jelentkezik, mint Európa más országaiban; egyrészt, mert jóval szélesebb a méhésztársadalom, mint ami Európa más országaira jellemző, másrészt pedig azért, mert fokozottan veszélyes ránk az Ukrajnából, Szerbiából érkező kétes eredetű, jellemzően Kínából származó hamisítvány.

Egy írásbeli kérdésemre adott válaszból például azt is megtudtam, hogy a magyar laboratóriumok képtelenek megkülönböztetni ezen hamisítványokat a hazai méztől, tehát az említett szomszédos országokban bekeverve néhány százaléknyi európai mézzel, gyakorlatilag akadálytalanul jelennek meg a hazai piacokon. Ahogy mondtam, ez a probléma már jóval a világjárvány előtt jelentkezett, tehát csak tetézte a problémát a hazai méhészek körében a világjárvány okozta nehéz helyzet. Ez az 1 milliárd forint nagyon-nagyon kevés lesz arra, hogy érdemben bármelyik hazai kis vagy közepes méhészcsoport segítségnek tudja ezt egyáltalán értékelni.

Jól tudjuk, hogy az agráriumban nem a jelenlegi világjárvány a legnagyobb probléma. Bár a napokban érkezett némi csapadék, de jól tudjuk, hogy gyakorlatilag történelmi léptékű aszályon vagyunk túl, ha az elmúlt fél évet figyelembe vesszük. Ez már a gabonákon sem fog segíteni, ami most megérkezett, legalábbis jelentős mértékben semmiképp nem, a korai tavaszi vetéseknél pedig már réges-régen elkésztett a csapadék. Így fokozottan kell aláhúzni annak a kormányzati felelősségét, hogy az elmúlt tíz évben semmit nem tettek annak érdekében, hogy a vizeinket vissza tudjuk tartani, hogy valamiféle vízkormányzást végrehajtsunk Magyarországon. Ehelyett az EU-s milliárdokat kizárólag egy szűk, Fidesz-közeli agrárbarórendszer kiépítésére fordították, pedig ez a tíz év elegendő lett volna arra, hogy a legkisebb gazdálkodó számára is elérhető legyen az öntözővíz, méghozzá ingyenesen és bürokráciától mentesen. Tehát az aszály megjelenésével nyilván nem a kormányt okolom, de azzal igenis, hogy ez ilyen szintű károkat okozott a gazdálkodók körében.

Ezenkívül ott a baromfi-influenza, amiről szintén szót kell ejteni. Talán az állattenyésztési ágazataink közül ez volt az, ami a legstabilabb lábakon állt, ami a legjobb példát mutatta szövetkezeti szempontból, egyáltalán piackezelési szempontból, és a legjobb számokat is produkálta mind az érintettek, mind a nemzetgazdaság számára. Most bizony őket is nagyon-nagyon nehéz helyzetbe hozta a baromfi-influenza. Sokkal komolyabb kormányzati segítséget, piacvédelmet várnak, és megfelelő intézkedéseket ahhoz, hogy meg tudják védeni a munkavállalóikat is.

Mindezen okok miatt mondom azt, hogy sok tekintetben elégtelen a vírusjárvány kezelése a kormányzat részéről, de a vidékfejlesztés és a mezőgazdaság mindenképpen a legnagyobb vesztesek között van, és méltánytalanul kevés szó esik erről a kormánypártok részéről. Ezért tartottam nagyon fontos-

nak, hogy napirend után is aláhúzzam ezeket a gondokat, az érintett családokat, mert igenis számítottak volna ennél komolyabb segítségre.

Az utolsó utáni pillanatban vagyunk. Nagyon szépen kérem, követelem a kormánytól, hogy az ő érdekében ennél egy sokkal határozottabb és nagyobb összegű védelmi csomagot állítson elő. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Az Orbán-kormány mindent megtesz a vírus okozta bajok közepette is, hogy többet ártson vagy továbbra is csak ártson az önkormányzatoknak, különösen azoknak, ahol korábban a Fidesz elvesztette a választásokat. Se parkolási díj, se iparüzésiadó-bevétel, tulajdonképpen a küllők közé benyomott bottal akadályozzák a munkát, és elveszik a veszély elhárítására rendelkezésre álló forrásokat.

Hogy erre konkrét példát is mondjak, ez történik akkor, amikor egyébként a kormány összevissza beszél arról, hogy Kínából milyen maszkokat hozott, de azt senki nem látta. Mi történik? A budapesti polgármesterek osztják a maszkokat. Ugyanez történt akkor is, amikor a kormány egyetlen hét alatt a kórházakból kidobta az embereket, és betegek ezrei kerültek ilyen módon ellátáson kívülre. A Demokratikus Koalíció budapesti polgármesterei voltak azok, akik adtak rendkívüli otthonápolási támogatást a hazaküldött betegek családjaiknak.

Ezt még hosszan folytathatnám, de szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az újpesti kerületben mi történt, hiszen a választókerületemben több száz millió forintos veszteséget, egyébként 300 millió forintos veszteséget okozott a százezer lakosú újpestieknek az Orbán-kormány. Ennek ellenére a demokrata kerületek, úgy látom, és Újpest nem hagyják magukra az embereket, Újpest vezetése is teszi a dolgát. Úgy látom, hogy Déri Tibor és csapata Trippon Norberttel, a DK budapesti elnökével közösen dolgoznak azon, hogy a veszteségek csökkenjenek. Éppen ezért sikerült megmenteni a kerületi Megbecsülés-programot. Ez azt jelenti, hogy 125 millió forintot szánnak arra, hogy a korábbi krumpliosztás helyett, amivel a Fidesz polgármestere próbálkozott, 25 ezer újpesti nyugdíjas 5 ezer forintos utalványt kaphasson, melyet egyébként a lokálpatrióta gazdasági intézkedésként az újpesti piacon költhetnek el, költenek el az ebben a témában érintettek. Amit szeretnének, azt ők döntenek el, és azt fognak vásárolni.

Legyen világos: jogosult erre minden olyan idős ember, aki a tárgyév első napján a rá vonatkozó öreg-ségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, nők, akik 40 év jog-sultsági idő alapján járó nyugdíjban részesülnek, rokkantsági vagy rehabilitációs ellátásban részesülők, a hozzá tartozó ellátásban részesülők, rokkantsági járadékban részesülők és a kormányhivatal tájékoztatása

alapján időskorúak járadékában részesülnek. Egyértelmű, hogy mindenki jogosult, akinek az ellátása nem haladja meg a 410 400 forintot, azaz az Újpesten élő idős korosztály száz százaléka érintett ebben. Éppen ezért a számukra valóban tartalmat jelent a „Megbecsülés plusz” program, amelyet az újpesti önkormányzat indított el.

Tesszük ezt annak ellenére, hogy a kormány 240 millió forint gépjárműadót vett el, ami közel duplája egyébként ennek a „Megbecsülés plusz” program összegének, és az újpesti városvezetés mégis meg tudta menteni ezt a programot. A rendelet egyébként hatályba lépett. Tesszük ezt Újpesten, de ismereteim szerint egyébként Angyalföldön is hasonlóan járnak el, amire bizalmat szavaztak nekünk a kerületi polgárok. Élhetővé tesszük ezáltal a kerületet, miközben az Orbán-kormány mindent elkövet, hogy ez ellen lépjenek. Valóban odafigyelünk ezekre az emberekre. Akik pedig tavaly októberben a Fideszre szavaztak, azt hiszem, most csodálkozva tekintenek arra, hogy miért állnak bosszút Újpesten, és miért teszi ezt a kormány.

(15.00)

Újpestenek az emberekért dolgozó képviselői vannak, átláthatóan, korrupció nélkül, tisztességesen, a szolidaritás erkölcsi parancsát követve dolgozunk. Az előbb elmondott kezdeményezés az egyik példa erre. Büszke vagyok arra, hogy ezzel a csapattal Újpestért és az újpestiekért dolgozhatom. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyancsak a DK képviselőcsoportjából jelentkezett napirend utáni felszólalásra Hajdu László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! 70 évvel ezelőtt ebben az épületben fogadták el az úgynevezett első tanács törvényt, a 70. évforduló alkalmából úgy gondoltam, hogy néhány szóban a közigazgatásnak erről a területéről a Ház falai között én is teszek említést.

1950. január 1-jével egy '49. évi törvény alapján létrehozták Nagy-Budapestet. Nagy-Budapest létrehozása azt jelentette, hogy az 1873-as Pest, Buda, Óbuda egyesítését követően az agglomerációban lévő megyei jogú városokat, ezek közül 6-ot, és 16 nagyközséget Budapesthez csatoltak adminisztratív úton, nyilván nem népszavazással, hanem parlamenti döntéssel, és ezzel a 460 ezer körüli lakossággal 1 millió 600 ezer lakost számláló úgynevezett Nagy-Budapest jött létre, méretekben egy európai méretű főváros.

Ez a tanács törvény anno megfelelt a szovjet hasonló közigazgatásnak, szinte tükörfordítása volt a szovjet tanácsi rendszernek, ami azt jelentette, hogy egypártrendszer volt már 1950-ben. Az egypártrendszeri akaratnak a helyi végrehajtását jelentette a tanács törvény, a hozzá tartozó jogokkal, jogosítványokkal, de központi irányítással, és ennek a beintésével működtek ezek a szervezetek. Létrejött ugyan egy

nagyméretű város, de gyenge infrastruktúrával. Az idecsatolt nagyközségek és megyei jogú városok... Ezek a megyei jogú városok egyébként elveszítették a megyei jogukat, és akkor a megyei jogú városi jog olyan erőteljes volt, mint mondjuk, Budapestnek a joga. Ha felsorolnám őket, ez Budafokot érinti, Kispestet, Pesterzsébetet, Pestszentlőrincet, Rákospalotát és Újpestet, amelyről az előbb már hallottunk itt egy hozzászólást, és a nagyközségekből is érintett az én választókerületem Rákospalota és Pestújhely tekintetében, az egyik 50 ezer lakossal, a másik 15 ezer lakossal érkezett ide Nagy-Budapest közigazgatási területébe.

A tanács törvény 40 évet ért meg, majd azt követően az Ötv. váltotta fel 1990-ben. De még mielőtt erről szólnék, meg szeretném említeni, hogy háromszor módosult ez a tanács törvény. Az egyik 1956 előtt, a Nagy Imre-kormány időszakában. Akkor valóságos demokratikus jogosítványokat is kaptak a települések, vagyis a kerületek, hiszen az új közigazgatásban Budapesten a korábban 14 kerületből 22 kerület jött létre, és a kerületeknek valóságos jogosítványai lettek. Tehát úgy nézett ki, hogy egy picike kis demokrácia is belekeveredett.

1971-ben a következő tanács törvény elég jelentősen módosította, és 1983-ban is volt egy jelentős módosítás, amikor már egészen a választójogi törvényt is érintették ezek a módosítások. 1990, a rendszerváltás LXV. törvénye, amely az önkormányzatiságot tűzte ki önmagának, és hogy helyben döntsének azok, akikre tartoznak az ügyek címmel, amelyet aztán 2011-ig - elég rövid életű lett ez a törvény - a kormány, a jelenlegi kormány, a Fidesz-KDNP-koalíció Möt-v-re változtatott meg, de nem egyszerűen csak névváltoztatást jelent, hanem ez alapvetően stratégiai változtatást.

A múlt heti parlamenti vita igazolja, hogy újra elkezdődött egy centralizálás, újra elkezdődött egy központi irányítás, újra elkezdődött a központi akarat, mint anno az állampártidőszaki, az egypártrendszeri akarat érvényesülése. Csak a különleges gazdasági övezetek kijelölésére gondolva, mi következhet még, ezt a 70 év kronológiáját végigtekintve, a helyi közigazgatásokra? Köszönöm szépen, hogy szólhattam. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett a DK képviselőcsoportjából Varga Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Végtelenül cinikusnak tartom Kásler Miklós mai rácsodálkozását a parlamentre, amelyben nem értette azt, hogy miért vele foglalkoznak, hiszen nincsen sem születésnapja, sem névnapja. Azért is cinikus, mert pontosan az ő intézkedéseinek köszönhetően nagyon sokan nem ünnepelhetik már sem a névnapjukat, sem a születésnapjukat, hiszen pont a kormányzati intézkedések következménye az, hogy tragikusan elhunytak. Alig egy hete tettem fel én is a kérdést, és különben sokan mások is megtették ezt a mai napon is, egy nagyon egyszerű kérdés volt, hogy

mikor kíván lemondani, végre magába nézni, önkontrollt gyakorolni Kásler miniszter úr, hiszen valljuk be, szemmel láthatóan nagy neki az a kabát, amit az ország legnagyobb minisztériumának a vezetése jelent.

Sajnos a miniszter úr, szokásának megfelelően, nem válaszolt, hanem elmenekült a teremből, helyette Rétvári államtitkár úr válaszát hallhattuk, és tudjuk nagyon jól, hogy a kijelölt államtitkároknak ilyenkor mi a feladata, hiszen az nem más, mint a feltett kérdésre adott valós választ el kell kerülni. Nem tett mást államtitkár úr sem, válasz helyett hallhattuk már a 10 éve elmúlt 8 évet, Sorost, a migránsokat, Gyurcsányt, az Orbán-kormány nagyszerűségének méltatását, és persze nevéstégesen manipulált statisztikákat is.

A kérdés azonban továbbra is itt lóg a levegőben, mert olyan politikus szerintünk nem maradhat az EMMI vezetője, aki alig néhány napja-hete megtörtént, emberek életének ezreit veszélyeztető, emberi tragédiákat okozó miniszteri utasításokat egyszerűen letagad. És nem kell hozzá agysebésznek lenni, bárki felidézheti azt a miniszteri utasítást, melyről az operatív törzs április 15-én a kamerák előtt is beszélt, és itt most idézném: az ágyak felszabadítása megkezdődött, Kásler miniszter úr azt rendelte el, hogy 60 százalékos ágyfelszabadításból 50 százaléknak április 19-éig rendelkezésre kell állniuk, és a miniszter megszabta a kiürített ágyak összetételét is. Ezt mondta ekkor Müller Cecília tiszti főorvos asszony.

Ismeretes, hogy az utasításokat nem, vagy nem a minisztérium szája íze szerint betartó vagy nem elég gyorsan teljesítő két egészségügyi intézmény, az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet és a székesfehérvári megyei kórház igazgatóját szinte azonnali hatállyal ki is rúgta a miniszter. Meg azt is tudjuk nagyon jól, hogy ebben az időben rengeteg sok megdöbbentő és vérforraló olyan információ is szárnyra kapott, olyan esetek, melyekben a kórházakból sokszor szabályszerűen utcára tett, magatehetetlen betegek kálváriáját hallhattuk, sajnos sok esetben halállal végződő tragédiáját. És az újabb képviselői kérdésre, hogy hány olyan halálesetről tud, mely a kórházi ágyak kiürítése miatt következhetett be, egy ismétlen cinikus miniszteri válasz az volt, hogy hozzá nem jutott el ilyen hír. Majd jött a hátraarc, a kórházak készütségét hirtelen, egyetlen nap alatt átírták, a sok szenvedést okozó, ma már tudjuk, 32 917 kiürített kórházi ágy egy részét ma már újra használhatják a betegek. Hogy miért is kellett kiüríteni ezeket az ágyakat, miért ekkora mértékben, miért ennyire durván, miért ennyire embertelenül, miért ekkora szenvedést okozva, ezt valójában ma sem tudjuk.

Kásler Miklós május 21-én a közvélemény elé állt, és egy meglepő állítást tett. Azt állította, csúsztatás, hogy ki kellett üríteni ágyakat, és szerinte ilyen utasítás nem is hangzott el. Teszi Kásler mindezt úgy, hogy a sajtó az ezt igazoló fejleces miniszteri dokumentumokat különben rendre lobogtatja, és magyar emberek ezrei szenvedik el a miniszteri utasítás következményeit még a mai napon is.

A miniszter úr talán részleges amnéziában szenved, ezért nem emlékszik arra, hogy mit írt vagy mit írt

elő előző nap. Vagy köze sincs az általa vezetett tárcához, és más hozza, szignálja a neve alatt futó utasításokat, vagy egyszerűen tragikomikusan gyerekes módon hazudik, mint az a gyerek, aki akkor is tagadja, hogy megdézsmálja a nagy eperlekvárját, amikor rajtakapták, hogy a keze még benne van a lekvárosüvegben.

(15.10)

Nem tudjuk, mi a valóság, csak azt tudjuk, hogy Kásler úr kormányzati pályafutása tele van hazugságokkal. Tudjuk, hogy a jelenlegi rendszer alfája és ómegája ugyan a hazugság, hogy ez az, ami habarcsként összetartja az egyre inkább rogyadozó Orbán-rezsimet, de az EMMI vezetője sajnos még ezt a szintet is sokszorosan alulmúlja. Kásler miniszter úrnak mennie kell. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásom címe: „Ilyen egy államférfi”. Bizonyára nem tudják képviselőtársaim, hogy kiről vagy milyen módon kívánok megemlékezni. Napról napra, hétről hétre napirend után igyekszem valamifajta történelmi párhuzamot idehozni a Ház elé, amelyből tanulhatunk is, és néha talán követhetjük is.

1571. május 25-én az erdélyi rendek gyűlést hívtak össze, és a gyulafehérvári országgyűlés Báthory István választotta erdélyi fejedelemmé. Ő volt az ország leghatalmasabb ura. A rá való emlékezés a mai napirend utáni felszólalásom témája.

53 évet élt, hihetetlen tartalmas élete volt. A történelemben nem sokan mondhatják el magukról mindezt. Ekkor, 1571-ben az országunk Habsburguralom alatt állt, és török uralom alatt is, az ország három részre volt szakadva, a királyi Magyarországra, a török uralom alatt álló területekre és az Erdélyi Fejedelemségre. Erdélyi fejedelemmé választása után már két éven belül szervezkedtek ellene a királyi Magyarországról, folyamatos hatalmi harcokat vívtak ellene. Haláláig 15 éven át, 1586. december 12-éig bármilyen tisztségbe, uralkodói pozícióba került, csak a támadás, a legyőzés és a bekebelezés volt az, amit meg kellett élnie, de ellenállt, és mindkét uralkodói pozícióját sikerrel fejezte be.

Belpolitikájában a fejedelmi hatalom megerősítésére törekedett, felülvizsgálta a korábbi birtokadományokat, számba vette az állami jövedelmeket, fejlesztette a kereskedelmet, a bányászatot, szóval, nagyon sok jót tett Erdélyért. 1581-ben jezsuita kollégiumot alapított Kolozsváron, amely a mai Szegedi Tudományegyetem elődje. Udvarában folyamatosan külföldi tudósokat látott vendégül azért, hogy fejlessze a magyar tudományt, és fejlessze a magyar polgárok ismeretét. A Wesselényiek és a Bethlenek ebből a

körből emelkedtek ki. Maga a fejedelem is kiváló író volt, levelei stílusremekek, ahogy mondják a kutatók.

Amint minden középkori, kora újkori uralkodó, számtalan vitatható intézkedést tett uralkodása során, hiszen több száz év a hódítás korának tekinthető, folyamatosan támadták uralkodói státuszukat, de mégis a történelem ítélőszéke az eredményeiket kell hogy értékelje, amit most én is tenni fogok.

Eljött 1576. május 1-je, amikor is Krakkóban a waweli székesegyházban Báthory István erdélyi fejedelmet lengyel királlyá koronázták. Ez olyan óriási eredménye volt a magyarságnak, a magyar nemességnek, amit azóta is csak a pátoz vesz körül. 1585-ben, halála előtt egy évvel a királyi Magyarországtól még Nagybányát is visszaszerezte Erdélynek. Lengyelországban is abban igyekezett, hogy a központi hatalmat megerősítse, a gazdaságot fejlessze, fogyasztási adókat vetett ki, a rendektől független zsoldoshadsereget hozott létre, s nagyon szívesen alkalmazott erdélyieket. Volt olyan időszak, hogy a lengyel uralkodói hadseregben 5 ezer erdélyi szolgált. Számos székely harcolt Báthory oldalán, és amikor a lengyel rendek azt kérték tőle mint lengyel királytól, hogy a livóniai háborúban elvesztett, a Rettegett Iván cár által elfoglalt területeket szerezze vissza, akkor ugyan a lengyelek előadták az igényüket, csak éppen eszközt nem adtak hozzá. S mivel meg kívánta szolgálni ez az uralkodó a lengyelek bizalmát, ezért magyar hajdúkból, könnyűlovasokból, székelyekből, lengyel zsoldosokból, németekből, csehokból, románokból hadsereget szervezett, és két év alatt 1581-re visszaszerezte a cártól a lengyel területeket. Ezért tisztelik őt a lengyelek a legnagyobb királyként.

Miért is hoztam ide ma mindezt azon túl, hogy őt erdélyi fejedelemmé választották 1571-ben? Azért, mert én azt szeretném, hogy amikor mi politikusokként arról beszélünk, hogy hogy szeretnénk a népünknek szolgálni, hogy szeretnénk a politikai közösségünket szolgálni, hogy szeretnénk azt elérni, hogy minket a történelem majd pozitív szereplőként mutasson be, akkor öröklük kell példát venni. Az egységről, az összetartásról, a felelősségről, a méltányosságról, s mindarról az uralkodói és államférfiúi stílusról szeretném megismerni a magyar politikusokat is, amely akkor például ezt a nagyszerű embert jellemezte.

Én azt kívánom minden országgyűlési képviselőnek Magyarországon, hogy azzal a lélekkel, ahogy ez az ember akkor két országot uralt tizenöt éven át, így uraljuk ma a magyar népünk szebb jövőjét. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** várhatóan június 2-án kerül sor.

Megköszönöm képviselőtársaimnak, az országgyűlési jegyzőknek, az Országgyűlés Hivatala munkatársainak a munkáját, s külön köszönöm a jegyzőkönyvvezetést. Mindenkinek szép estét kívánok. **Az ülést bezárom.**

(Az ülés 15 óra 16 perckor ért véget.)

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)